

Svět outdooru

VYBAVENÍ, CESTY, EXPEDICE, OSOBNOSTI

2 / 2013

Sasha DiGiulian
umí 9a

Marek Holeček
lenoch na roztrhání

Skály a exotika

Prvovýstup Baffiny

Trendy jistítek

23 recenzí vybavení

Obsah

- 4 **Vychytané akce** (kalendář)
- 5 **Cestovatelské novinky**
- 6 **Za lezením do světa** (exotické lezení)

- 12 **Trekking zastaveným časem** (Banát, tip na cesty)
- 13 **Klíšťová encefalitida** (očkování, tip na cesty)
- 14 **Sasha DiGiulian – holka z 9a** (osobnost)
- 16 **Marek Holeček – lenoch na roztrhání** (osobnost)

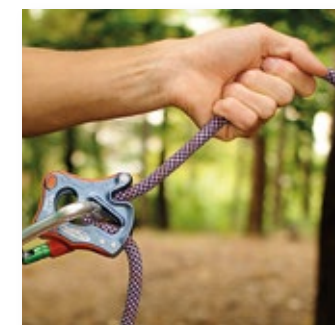

- 22 **Korsika: Ostrov extrémů** (tip na cesty)
- 23 **Za outdoorem do Skotska** (tip na cesty)
- 24 **Zapomenutý čaj** (Baffinův ostrov, expedice)
- 30 **Svět expedic**
- 31 **Lowa slaví 90. výročí** (vybavení)
- 32 **Střípky z outdooru**
- 33 **Trendy na rok 2013** (HUDY, vybavení)

- 34 **Cestování v praxi** (praktické informace o zemích)
- 36 **Základní vybavení pro začínající lezce** (vybavení)

- 41 **Historie značky Didriksons** (1913 – 2013, vybavení)
- 42 **Stahování z trhu** (Singing Rock, hory a bezpečnost)
- 43 **Máte bezpečný feratový set?** (hory a bezpečnost)
- 44 **Péče o lano** (Tendon, vybavení)
- 46 **Na jistotu** (trendy a vývoj jistítek, vybavení)

- 48 **Recenze outdoorového vybavení**
- 48 **Ternua Punkta Rock** (oblečení)
- Marmot **Speedri** (bunda)
- The North Face **M Point Five** (bunda)
- 50 **The North Face Mountain Guide** (bunda)
- Didriksons **1913 Tigris Print** (souprava)
- Ferrino **Brandberg, Masindi** (oblečení)
- 52 **Direct Alpine Tacul, Cascade Light**
- Lowa **Mauria GTX** (pohorky)
- Warmpeace **Plywood, Flex** (kalhoty)

- 54 **Goal Zero Switch8** (solární dobíjení)
- Asolo **Fandango GV** (pohorky)
- 56 **Hannah Sett** (stan)
- Adidas **Terrex Fast X GTX** (boty)
- Bergans **Glittertind 55** (batoh)
- 58 **Beal Joker Unicore** (lano)
- Edelrid **Micro a Mega Jul** (jistítko)
- Climbing Technology **Ascent** (úvazek)
- 60 **Pinguin Aura** (vařič)
- Mountain House** (strava)
- Gumotex **Ontario** (člun)

- 62 **Nitecore EA1** (svítilna)
- Leatherman **Rebar** (nářadový nůž)
- Hamaka Single** (sít)
- 64 **Jak testujeme**

Outdoorový magazín

Těší nás příznivé ohlasy na první číslo magazínu Svět outdooru, máme radost z ochoty autorů přizpůsobit se zvolenému stylu, vážíme si času Marka Holečka obětovaného přípravě rozhovoru a hlavně doufáme, že druhé číslo potvrdí naši snahu věnovat outdoorovým cestám, expedicím, osobnostem a vybavení prostor, který si zaslouží.

Druhé číslo našeho magazínu je na světě a s ním i dlouho zdržované jaro, které konečně rozkvetne i v našich zeměpisných šířkách. Nechte se inspirovat lezeckými i obyčejnými cestami a vybavením a užijte si zážitky exotické i tuzemské. Máme jich pro vás celých 68 stran.

Jiří Červinka, šéfredaktor Světa outdooru

adidas terrex

obuv terrex fast r

Podéšev TRAXION™ ze speciální pryže CONTINENTAL® nabízí ještě lepší grip. Na zaslouženou přestávku dorazíte dřív.

adidas.com/outdoor

Continental®

VYCHYTANÉ AKCE

Co nesmíte minout

Der Weisse Rausch (20. 4. 2013, St. Anton am Arlberg, Rakousko) – Legendární veřejný sjezd s masovým startem z Vallugy do St. Antonu.

Kayak Cross Kamenice (20. 4. 2013, Tanvaldská Kamenice pod Navarovem) – Extrémní závod na vlně z vodní nádrže Josefův Důl. Trať závodu je klasifikována až do WW IV. Závodníky čeká Head to Head i sprint, www.Vodaci.cz.

Pyranha Cup ČPV Otava (27. 4. 2013, Čenkovka Pila) – Průzračná, ale i dravá a studená řeka obtížnosti až WW III. Cíl splutí je po sedmi kilometrech v Radešově.
www.Vodacitjunior.cz.

Vodácký maraton na řece Berounce (18. 5. 2013, Berounka) – 36. ročník splutí 58,3 km dlouhého úseku z Dolan u Chrástu do Nezabudic u Branova, www.Vodmar-Beroun.cz.

Kurz via ferraty (květen 2013, Raxalpe) – Další z kurzů Klubu Hedvábná Stezka, tentokrát pro začínající feratové lezce v rakouské oblasti Raxalpe nedaleko Vídně, www.Hedvabna-Stezka.cz/klub-hedvabna-stezka.

Dogtrekking (květen – srpen 2013, Luční bouda) – Jedna z mnoha zážitkových akcí, které pořádá nejvýše položená krkonošská chata, www.LucniBouda.cz.

EPO survival (24. – 25. 5. 2013, Slapská přehrada) – 2. ročník víceboje dvojic v disciplínách: horské kolo, skalní lezení, trekking, orientační běh, in-line brusle, kánoe, skoky do vody, bobskros a lanové překážky. Hlavním partnerem akce je Adidas Terrex, www.EpoSurvival.cz.

Pyranha Cup ČPV Sázava (25. 5. 2013, Týnec nad Sázavou) – Cíl 12 km dlouhého turistického závodu z Týnce nad Sázavou je v Lukách pod Medníkem, občerstvení v Pikovicích, www.RekaKvs.cz.

Alpentour Trophy – MTB festival (30. 5. – 2. 6. 2013, Schladming, Rakousko)
Etapový cyklomaraton na horských kolech po kopcích Hochwurzen, Planai, Dachstein a Hauser Kaibling, www.MtbFestival.at.

Ze života divokých zvířat: výstava Petra Slavíka (červen 2013, Klub cestovatelů Praha) – Průřez několika let tvorby profesionálního fotografa divoké přírody Petra Slavíka, www.KlubCestovatele.cz.

Raftové závody (1. – 2. 6. 2013, vodácký kanál v Troji, Praha)
Český pohár a mistrovství ČR čtyřmístných a šestimístných raftů, www.Kanoe.cz.

Rock Point Horská výzva (7. – 8. 6. 2013, Šumava) – Po spěšném prvním dílu v Jeseníkách pokračování seriálu závodů v horském trekingu dvojic, určené jak pro širokou veřejnost, tak pro vrcholové sportovce, www.HorskaVyzva.cz.

Okolo Tatier (7. – 9. 6. 2013, Nižná, Slovensko) – 46. ročník třídeního cykloturistického pelotonu okolo Tater. Celková vzdálenost 250 km, www.CykloklubNizna.sk.

Donauinselfest (21. – 23. 6. 2013, Viedeň, Rakousko) – Největší evropská hudební party a festival všech žánrů. Vstup zdarma!
www.DonauInselfest.at.

Festival Respekt (červen 2013, ostrov Štvanice, Praha)
Etnohudba z celého světa, www.RespectMusic.cz.

Valašská 24 (29. – 30. 6. 2013, Bystřička, Valašsko) – Třetí díl čtyřriadvacetihodinovky vytrvalostních závodů horských kol s názvem DEMA ČESKOSLOVENSKÝ seriál 24 hodin MTB. www.mtbmaraton.cz.

Engadin Radmaraton (7. 7. 2013, Zerneš, Švýcarsko) – 211 kilometrů po náročných horských silnicích Graubündenu. Nevšší body v sedlech Berninapass, Albulapass a Flüelapass. Součástí Alpencupu. www.RadMarathon.com.

Festival Banát (22. – 25. 8. 2013, Eibentál, Rumunsko) – Krajanský festival už podruhé obohacený o vystoupení českých kapel. Letos uslyšíte například kapelu Wohnout nebo Zrní. www.FestivalBanat.cz.

Další tipy najdete v kalendáři akcí na www.Pohora.cz

Cestovatelské novinky a zajímavosti

Treking na ostrově Reunion: Co zbylo ze staré sopky

Kdesi uprostřed Indického oceánu, ztracen v libáňkovém lesku sousedního Mauricia, leží ostrov Reunion. Kromě teplého moře s korálovými útesy se může pochlubit nádhernými horskými scenériemi. Celý ostrov tvoří dvě sopky – jedna velmi činná, Piton de la Fournaise, a druhá zcela vyhaslá a rozbrázděná třemi obrovskými kary. Tato starší a vyšší, Piton de Neiges (3069 m), je středobodem náročného několikadenního treku. Začneme ho ve vesnici Hell-Bourg mezi starými kreolskými domky, z nichž většina nabízí ubytování. Vystoupíme k chatě Bébour-Belouve, obklopené nádhernými pokroucenými lesy. Poblíž je slavný vodopád Trou de Fer, jeden z nejtěžších canyoningových terénů světa. Zelené výhledy do terasových políček Cirque Salazie se po výstupu na nejvyšší horu změní v hlubokou díru. Po příkrých stěnách Cirque de Cilaos stezky šplhají v tisíci serpentinách a stejně tak ho i opouštějí cestou do třetího karu, Cirque Mafate. Ten je ze všech nejkrásnější, snad i proto, že sem nevede silnice. Vesnice jsou přístupné jen pěšky nebo helikoptérou, je tu naprostý klid. Tady najdete nejdívočejší skalnaté útvary i ostré zelené hřebínky.

TIP: Více o tomto a dalších neobvyklých
trecích najdete na www.Pohora.cz.

**Icelandair: 2x týdně
z Reykjavíku do Anchorage**

Islandská letecká společnost Icelandair bude od května do září 2013 létat dvakrát týdně z Reykjavíku do Anchorage na Aljašce. Češi, pro které je kombinace Islandu a Aljašky extrémně lákavá, mohou začít cestu v blízkém Mnichově.

TIP: Více zajímavostí z aerolinek najdete na www.Airways.cz.

Knižní novinky:
Vaši nejnovější průvodci na cesty

Nakladatelství Svojtka, které vydalo už více než 190 průvodců světově známé edice Lonely Planet v češtině, aktuálně připravilo třetí vydání Srí Lanky s tipy na nejlepší potápění, chrámy, pláže a čajové plantáže. Horkou novinkou je také souhrnný průvodce Vietnamem, Laosem, Kambodžou a severním Thajskem. Zvlášť je tu poprvé pojednán region Mekongu.

Do Kanady za práci i cestováním

Také letos mohou mladí lidé odjet do Kanady na až roční pracovní pobyt spojený s cestováním. Umožňuje to dohoda mezi kanadskou a českou vládou, z níž vzešel program „Zažijte Kanadu“. Všichni, které Kanada zajímá, jsou zváni do Klubu cestovatelů v Praze na květnovou výstavu vítězných fotografií českých cestovatelů v Kanadě. Soutěž uspořádalo kanadské velvyslanectví ve spolupráci s fotografem Jirkou Kolbabou.

Co vaří Berbeři v pouštních horách? Přece marockou keftu tajine s kuskusem

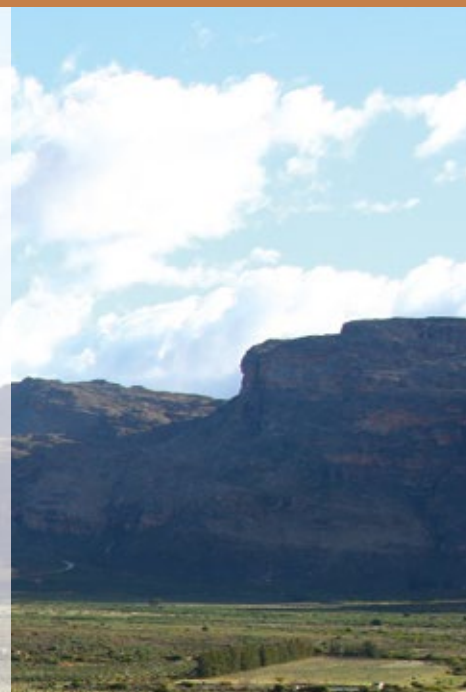
Přes svoji polohu na nejzážimší čípu severní Afriky má marocká kuchyně bohatou historii a dnes už také své pevné místo v arabské kuchyni, kterou v mnohém také ovlivnila. Kefta tajine se dnes připravuje z nejčastěji používaného masa v muslimských zemích, a to z jehněčího. Do pomletého masa vmíchejte rozetřený česnek, mletý římský kmín a nejmen-
no nasekaný čerstvý koriandr. Vše rukama dobře promíchejte, přidejte sůl a nechte maso chvíli odležet. Pokrm se dále připravuje v tradičním arabském hrnci zvaném tážinec, ze kterého se jídlo i konzumuje. Jde o hliněnou nádobu s poklopem tvarovaným do špičky. Tento hrnec se s ingrediencemi vloží do ohně a příprava probíhá přímo v něm. Můžete však použít i obyčejný hrnec. Do něj vložte najemno nakrájenou cibuli a zlehka osmahněte. Přidejte na kostky nakrájená čerstvá rajčata, lehce podlijte vodou a nechte vařit, dokud se směs nerozvaří. Z masa pak vytvarujte malé kulčky o velikosti třešní a vložte je do omáčky.

TIP: Před cestou do Maroka či jiných zemí si nastudujte veškeré rady na cesty a tipy, co navštívit, v on-line průvodci zeměmi světa na www.HedyabnaStezka.cz

Za lezením do světa

Také máte rádi, když se vám podaří spojit zážitky z lezení s parádním okolím? Sedm dlouhých dní v kyrgyzské stěně Kirkchilta s nedostatkem jídla, nejobtížnější vícedélka na světě ukrývající se na Madagaskaru, nádherné spáry ve Wadi Rum, shluk skal okolo laoského Vang Viengu a Mekka bouldristů v Jihoafrické republice. To jsou jedinečná místa, kde se plní lezecké i cestovatelské sny!

Rocklands:

bouldrování od úsvitu do setmění

Některé nabídky se zkrátka neodmítají. Zatím jsem se nepodívala na jiný kontinent než je Evropa a když za mnou přišel kamarád s nápadem jet bouldrovat do afrického Rocklands, nebylo se o čem rozhodovat. Teda až na jednu věc. Měla jsem být v šestičlenné partě jediná holka...

Máme celých šest týdnů. Do letadla nasadíme začátkem srpna, kdy v JAR ještě panuje zimní období. Přes den je tady kolem patnácti stupňů – ideální podmínky na lezení, nepotí se ruce a je, jak říkají horolezci, lepší „tření“. Složení naší posádky bylo následující: jeden z nejlepších českých bouldristů Martin Stráník, Jan Chvála, který taky patří mezi špičku, a tři kamarádi z Ostravy – Kuba Štambachr, Michal Homola a Adam Fiala.

“ spousty kamenů
posetých nádhernými
bouldry

Rocklands se nachází na západě Jihoafrické republiky poblíž městečka Clanwilliam. Leze sem přitahují spousty kamenů posetých nádhernými bouldry, ale i balvany, které jsou zatím magnéziem nepoprášené. Naším domovem se stal pohodový kemp de Pakhuys, vybavený luxusem, jako jsou

sprchy, toalety, bar, ale i krásná místa ke stanování. Odtud jsme pěšky za pár minut na několika nádherných sektorech – Plateau, Dihedral Boulders či Fields of Joy.

Lezecká historie se v Rocklands začala psát v devadesátých letech. První cesty s lanem udělal legendární Todd Skinner, v pozdějších letech přijel i Fred Nicole, který patří mezi světové boulderové mistry, a udělal z Rocklands boulderingovou Mekku. První bouldry pocházejí právě z dílny Freda. Materiál, po kterém se v Rocklands leze, je velmi tvrdý pískovec, tudíž tam není moc ostrých chytů a kůže na ruce vydrží déle. My bouldrujeme vždy dva dny za sebou, a to od svítání do setmění, třetí den máme obvykle na odpočinek a zregenerování.

Někdy to chce i delší volno, a tak se po třech týdnech lezení vydáváme na třídní „rest“ do přístavního městečka Lambert's bay, ležícího na pobřeží Atlantického oceánu asi 80 km od Rocklands. Z původního plánu vidět velryby sešlo kvůli počasí. Kluky ale zima neodradila, takže místo opravdových velryb se musím spojit s pohledem na ně ročníci se své vodě. Vhod nám přišlo i sušší obydli, šleňé bouře v kempu nám totiž roztrhaly dva z našich stanů. Pak už jenom

bušíme o sto šest. Adam tady vylezl svůj první boulder v obtížnosti 8A, já (poslední den) 7C+, Michal 7C (těž poslední den), Kuba 7B+. A naši největší drtiči? Martin Stráník překonal tři bouldry 8B a Jan Chvála jeden 8A+.

Rocklands je jedna z nejkrásnějších oblastí, ve kterých jsem kdy byla. Nejen díky lezení, ale i díky nádherné krajině. I když se nám zvířata v zimě schovávala, chodili jsme okolo prázdných termiitů, pozorovali želvy a kozy. Před odjezdem jsme laškovali na Mysu dobré naděje s opicemi a nakonec jsme viděli i ty velryby, v moři u městečka Hermanus. Každý lezec si v Rocklands najde své, a to ať už je profesionál nebo začátečník. Je tam mnoho opravdových lezeckých oříšků i lehkých boulderů. Sama doufám, že budu mít možnost jednou se sem vrátit, pozdravit staré známé a vylézt rozlezené projekty!

systems

Dvacetiletá **Monika „Momo“ Kuhn-Gaberová** leze už 17 let. Dvakrát získala čestné uznání od ČHS za přelesení bouldry v obtížnosti 8A, několikrát se stala mistryní ČR mládeže v lezení na obtížnost. Jejím velkým snem je, aby se její mladší bratr Ondřej dostal v roce 2020 na olympiádu, kde bude konečně lezení.

Do Wadi Rum

za pískovcovými věžemi uprostřed pouště

Přátelští a srdeční beduíni, barevné písečné duny, zrudnutí velbloudi, voňavá arabská káva a pomalu plynoucí čas. To je Wadi Rum, ráj uprostřed pouště, ležící v jordánském Měsíčním údolí. Nezapomenutelnou atmosféru dokreslují oranžově zbarvené, několik set metrů vysoké pískovcové hory. A hlavně kvůli těm jsme tady my!

Z Ammánu jsme se sem taxíkem dostali za tři a půl hodiny, pokud tedy řidič nepatrně přimhouřil oko nad dopravním značením. Samotný příjezd do Wadi Rum je velký zážitek, údolí, kterým se klikatí silnička, je z obou stran lemováno hradbou pískovcových věží. Je úplně jedno, v jakou denní dobu je spatříte. Dám ruku do ohně, že se vám okamžitě rozbuší srdce a hlavu si málem ukrouťte.

Je tu několik sportovně zajištěných cest, ale do Wadi Rum se jezdí hlavně za úžasnými

tradičními cestami, ve kterých kolikrát nepotkáte hák ani na standu. Písek je tady našťastí celkem tvrdý, takže se na rozdíl od toho českého mohou k jistě používát všechna ta železná hejblátka. Ale ne všude je skála stoprocentní kvality, proto smyčky a úzliky rozhodně s sebou!

Starým zákonem tu je průvodce od Tonyho Howarda, k dostání je i v některém z místních krámků. Novým zákonem je pak kniha novějších prvovýstupů, která je k nahlédnutí na recepci Guest House. Dočtete se například, že historii tu psali i takoví velcí, jako je Kurt Albert (velký propagátor lezeckého stylu RP) nebo saská pískovcová legenda Bernd Arnold.

První den se otkáváme, zvykáme si na materiál, orientaci ve stěně, jistění a až pak se do toho pouštíme naplno. Tu svoji výzvu si v Jordánsku najde opravdu každý.

Ve mně zanechaly hluboké zážitky třeba linie Flight of Fancy, 35 metrů dlouhá sportovní cesta La Guerre Saint a linie plně spár Lionheart a Insallah Factor. To je jen několik málo cest, které se mi vpekly do šedé mozkové kůry, a to především svou krásou, vzdušností a zajištěností ve správný okamžik. Tím, jak si na těchto místech skála svoji strukturou hraje s lezcem a jeho kroky, které na sebe musí navazovat, jsou cesty zajímavé, harmonické a geniální.

Při rest day se couráme pouští, Aqabou anebo předlidenou Petrou, jejíž chrámy vytesané do skály a úzké soutěsky rozhodně stojí za to. Ovšem vnitřní klid nalézám až zase v Wadi Rum. V místě, kde vítr zvolna zvedá jemný písek, kde ticho a klid pouště občas poruší halekání domorodců, kde se čas opravdu zastavil. Je to skoro jako „doma“, můžu se jen tak opřít o kamennou zídku, skrýt se ve stínu, který vrhá, a mlčky hledět kolem. Táhle jede beduíni na velbloudu, na opačné straně průvod zahalených žen, jinde se statečná dvojka v desáté délce blíží ke klíčovému fleku cesty a hned za zády ve špeluňce, kde se snad každoročně mění provozní, připravují to nejlepší kuře se zeleninou v tomhle zapomenutém konci světa.

Posledním pohledem měřím majestátnost stěn, nadechnu se jedinečné vůně a naposledy bořím nohy do teplého měkkého písku. Odjíždíme. Když se později koupeme v Rudém moři, pálí nás všechny šrámy a z vlasů se nám sypou zrnka písku. Wadi Rum je láska na celý život.

TIP: Pokud se chystáte do Jordánska, nezapomeňte si pořídit průvodce Jordanien Dead Sea Rift canyoning, trekking, kde najdete 68 treků, 12 canyoningových cest a 35 podrobných trekových map. Více na www.MapyKiwi.cz.

Mottem lezce **Aleše „Alešáka“ Procházky** je heslo „jak se ti jednou zadře písek pod kůži, už se ho nezbavíš“. Miluje lezení na pískovci a jeho náklonnost k tomu jordánskému dokládá i to, že dva dny po napsání tohoto článku už počtvrté odletěl do Wadi Rum.

autor

Adam Ondra

Ke svým úspěchům přidal Adam Ondra 7. února přelez nejtěžší cesty na světě – španělské La Dura Dura 9b+. Lezení se věnuje od šesti let a za tu dobu se stal dvakrát vítězem světového poháru, vicemistrem světa v boulderingu i mistrem světa v kombinaci, a to je jen malá část jeho úspěchů. Momentálně nemá dlouhodobé sny, na skalách je prý člověk musí nejdříve najít a až pak o nich přemýšlet.

Madagaskar

místo dvou prvopřelezů Adama Ondry

„Když mám někdy při lezení krizi, vzpomenu si na jednu z posledních dělek cesty Mora Mora. Rozhodně nebyla nejtěžší cestou, kterou jsem kdy lezl, ale dost možná byla nejkrásnější,“ usmívá se Adam Ondra při vyprávění o lezení na Madagaskaru. Oblast, do níž se vydal spolu s italským horolezcem Pietrem Dal Pra, leží asi 300 kilometrů jižně od hlavního města Antananariva a milovníky skal sem lákají vícedélkové cesty na masivu Tsaranoro. V současné době nejúspěšnější český lezec se za skalami podíval ledaskam, ale lezení na Madagaskaru a v Jihoafrické republice pro něj byly jedny z nejsilnějších zážitků.

„Místní lezci sem moc nejezdí, potkáte tady spíše ty zahraniční. Je to takový Zapadákov. Lezci, kteří sem přišli asi před deseti lety, byli pro domorodce první běloši,“ popisuje Adam. On sám se na Madagaskar vydal za 380 metrů dlouhou cestou Tough Enough hodnocenou 8c. „V roce 2005 ji navrtali němečtí horolezci, ale už se jim ji nepovedlo přelézt. Pak bylo i několik dalších pokusů francouzských a britských lezců, ale cesta byla přelezena maximálně po dlouhém nacvičování.“

Mým cílem bylo ji jako první vylézt volně za jeden den,“ zapáleně vysvětluje.

Velkým překvapením bylo, když se mu to povedlo hned první den. Sám taky přiznává, že podobnou cestu v životě neviděl: „Je to hladká kolmá deska, vysoká téměř čtyři sta metrů. Linie vede uprostřed stěny a každá její délka je nesmírně těžká. Asi neexistuje žádná jiná cesta takové délky a takové obtížnosti, navíc bez jakýchkoliv oddechových pasáží.“

„neexistuje žádná jiná cesta takové délky a takové obtížnosti“

Díky dobrému zajištění Tough Enough a skvělému spolezcovi se Ondra mohl soustředit jen a jen na lezení. „Když má člověk dobré podmínky, je to stejné, jako by lezl v normální sportovní oblasti jednu cestu za druhou,“ dodává.

Na masivu jsou k nalezení i další cesty. Adam vyzdvihuje především patnáctidélku

Mora Mora 8b+/8c. Lezl ji asi osm hodin a také se stal prvním lezcem, který ji zvládl volně za jeden den. Úspěšně ale překonal i cestu Bravo les Filles 8b, tu už dříve stejným stylem přelezli i bratři Pouové.

A co říká Ondra o Madagaskaru? „Asi nikdy jsem nebyl na tak odlehklém místě. Nedaleko skal se sice nachází kemp s francouzským majitelem, ale ve vedlejší vesnici už na vás místní koukají, jako byste byli z Marsu.“ Najdete tady mnoho zajištěných cest už od obtížnosti 5c. Jedná se o technické lezení s malými chytí a stupy, převisy v tak vysoké stěně samozřejmě nečekejte.

„Není to zrovna oblast pro začátečníky, ale zkušenějším lezcům bych ji jednoznačně doporučil. Leze se tady od června do října a i přesto, že je oblast na náhorní plošině, teploty se občas vyšplhaly až ke 23 stupňům. Na lezení je krásné právě to, že mě bere do míst, kam bych se normálně nikdy nepodíval. Mým velkým snem je lezecká oblast Castle Hill na Novém Zélandu. Jsou to krásné zelené louky, poseté tisíci a tisíci vápencovými kameny.“ Letos se ale Adam Ondra bude držet spíše v Evropě, chce se soustředit na sportovní lezení a vrtání nových cest. „Lezení tady má jednu velkou výhodu: oblast nejsou daleko do sebe a když to prostě nejde, nasednete na letadlo a letíte domů.“

Zkouška vztahu?

Sedm dní v kyrgyzské stěně Kirkchilta

„Bude to 37 500 Kč! Co? Váš doplatek za nadváhu. Je to 1500 Kč za kilo a máte o 25 kg navíc.“ Takhle začíná naše cesta na pražském letišti a já v tu chvíli myslím, že mě omejou. Chvilu smlouvání, velké štěstí a nakonec sedíme já a přítelkyně Pavla v letadle směr Biškek lehký „jen“ o 9000 Kč.

Je červenec a právě začíná naše měsíc a půl dlouhá cesta do Kyrgyzstánu. Tahle bývála součástí SSSR je rájem na zemi pro milovníky vysokých hor. Desítky vrcholů lákají horolezce i zkušené turisty. Naším hlavním cílem je prvovýstup v jedné z žulových stěn v okolí Peaku 4810. Batken je poslední větší město před vstupem do hor. Kupujeme poslední zásoby potravin a bědujeme nad malým výběrem. Na výchozí bod nás veze místní sympaták Ladou 1500. Pod váhou nás a našich zavazadel vypadá, že ji upadnou všechna kola. Drží se ale statečně a i přes občasnou rychlost 10 km/h se pozdě v noci dostáváme do cíle.

Do hor nás vede průvodce Japar. Pomáháme mu nakládat věci na dva oslíky a jednoho koně. Původně sedmihodinová cesta se protáhne na tři dny pochodu. Krajina připomíná hornatou poušť. Samé kamení a občas rostlina s trny. Trápí nás žízeň a teplo. Cesta vede místy traverzem ve srázu nad řekou. Pěšina je jen pár desítek centimetrů široká a já obdivuju zvířata, že tady dokážou jít.

Problém nastává, když se v dálce objevuje divoký osel. Zachtělo se mu naší oslice. Přiběhl nečekaně a zezadu na ni skočil. Oslice to bohužel neustála a se vším, co měla na zádech, se kutálela ze svahu směrem k řece. Naštěstí se asi po 50 metrech zaklínila mezi dva kameny a nespadla až do vody. Divokého osla zaháníme kameny a pomocí lan ji vytahuje.

Po třech dnech putování se dostáváme do idylického Base Campu. Všude je zelená tráva, spousta vody, stromy a kraví lejna. Co víc si může člověk přát. První dva dny se zabýdlujeme a stavíme ohradu proti kravám požírajícím, na co přijdou. Snažíme se zorientovat, která stěna je která, a celkem se nám to daří. Pro náš prvovýstup si vybíráme Kirkchiltu (Peak 4507 m) a začínáme nosit materiál pod stěnu. Z BC je to slabou hodinu a půl a asi 500 výškových metrů. Ze země vybírám směr, kterým bychom chtěli lézt. Cesta vypadá jasně. Začíná soustavou spár a komínů, přechází do koutků a pak následují plotny. Cílem bude vylézt na podvrcholovou polici.

Naneštěstí se mění počasí a začíná pršet a sněžit. Čtrnáct dní deště je zkouška trpělivosti. Moc jí nemáme, a tak se i přes déšť o něco ve stěně snažíme. Po dvou týdnech máme po kouskách zafixováno 180 metrů a počasí to konečně vzdává. Začínáme lézt pořádně, i když je postup víceméně přímý,

je dost pomalý. A navíc – dokážete si představit bydlet s přítelkyní celý týden v prostoru 1×2 m 500 m nad zemí? Budujeme jednu délku za druhou, bojujeme s nedostatkem materiálu, jídla i s občasnym deštěm.

Kvůli pomalému postupu začíná výrazně docházet jídlo. Máme už jen jedno instantní rizoto k snídani a jedno k večeři, a to pro oba dohromady. Šetříme si dva sáčky protejňáku na poslední den a máme hlad. Je jasné, že s těmito zásobami dlouho lézt nemůžeme, a tak se rozhodujeme buď, anebo. Ráno vyrazíme nalehko a brzy a polezeme, co to dá.

Vyplatilo se! K vrcholu se dostáváme pozdě odpoledne a ani si neužijeme slastný pocit. Čelovky máme 360 metrů pod námi v C3, a tak rychle zahajujeme slaňování. Šestý den nás čeká celodenní slaňování a konečně pevná půda pod nohama.

Až dole si uvědomujeme, že díky nám vznikla ve stěně Kirkchilta 4507 patnáctidílková cesta THE ROCK WARRIORS WAY 6c+/7a A1.

Snad nejtěžší bylo podle **Jana Horáka** v Kyrgyzstánu vyjít s malým množstvím jídla. Poslední dny už recyklovali i čaj a jedli jen placky s cibulí. Ale při lezení se zkrátka člověk musí překonávat. I o tom vám možná poví, když navštívíte jeho horolezeckou školu RockJoy.

Lezení v Laosu?

Bacha na pavouky!

Přecházíme most nad tmavě zbarvenou řekou Nam Song a míříme pryč z centra malého laoského městečka Vang Vieng. Prašná cesta vede mezi křiklavě zelenými rýžovými políčky a asi po kilometru se po pravé straně objeví dřevěná cedulka s nečitelným nápisem. Podle instrukcí místních by se právě tudy mělo jít k lezeckému sektoru Pha Deng Mountain. Šlapeme po malinké pěšince a přelézáme ploty z bambusu, až se cesta změní ve vyschlé řečiště. Poslední úsek vede po velkých kamenech hustou džunglí. Cíl jen tušíme podle cinkajících karabin a vzdálených hlasů.

Nádherná převíslá skála je posetá borháky, a hlavně plná krápníků, na které by v Čechách lezce nenechali ani podívat. „Hello,“ zdraví nás s nadšením sympatický laoský mladík, který vede lezecký kurz pro dvě Američanky. Oči se mu rozsvítí v okamžiku, kdy podle vybavení poznává, že nejsme jen další zákazníci, ale v jeho očích „profesionálové“.

Taháme si první cesty na rozlezení a obdivujeme nejen kvalitu jištění, ale i „neolezenou“ vápencovou skálu. Všechny cesty jsou schované pod převisem, a tak i když začne pršet, je pořád co lézt. Najdou se tady jednoduché pětky, které slouží především lezecké škole, ale i pár opravdových perliček. Bavíme se hlavně u názvů. Najdete tu cestu „Tlustý Ježíš“ i „Pepřený tygří steak“.

Za chvíli se k nám přisourá onen lezecký instruktor. U své svačinky, plněného netopýra a lepidla rýže, nám vypráví, jak se k lezení dostal. „Kdysi jsem dělal instruktora – kajakáře. Byla to nuda a malý plat. Když mi pak šéf nabídl, že můžu učit lezení, neváhal jsem, i když jsem lézt neuměl!“ usmívá se.

Další dny testujeme jiné sektory rozestě v různých vzdálenostech od Vang Viengu. Asi desítku cest najdeme na Sleeping Wall, další dvacítku v Secret Canyonu a vícedélky třeba na Tuber's Paradise Wall. Okolí městečka je ale posetá skálami, a tak tady každý rok přibývají nové a nové lezecké sektory. Chcete-li stavět vlastní cesty, v Laosu máte příležitost. Zatím je nejúspěšnějším stavěčem Němec Thomas Wenk, autor jednoho z posledních průvodců.

Ostré kameny rozestě v džungli, občasní hadi a celkově neprostopný terén dají někdy lezcům zabrat ještě dříve, než se octnou na stěně. Tím to navíc nekončí. Daní za lezení v takto výjimečných místech jsou třeba rozměrní pavouci a štíři, číhající v některých dutinkách, na první pohled vypadajících jako luxusní chyty.

Vyplatí se prozkoumat i lezecké terény v Thajsku nebo severním Vietnamu. Lákadlem je ale i celé okolí Vang Viengu, který je jakýmsi centrem outdoorových aktivit v Laosu. Okolní hory nabízejí zajímavé cyklistické terény, jsou provrtané jeskyněmi, řeka Nam Song je vhodná nejen ke sjíždění na kajaku, ale i na starých traktorových duších.

TIP: Laos a okolní země snadno poznáte s průvodcem Vietnam, Cambodia, Laos & Northern Thailand z řady Lonely Planet, který zakoupíte na www.MapyKiwi.cz

Skály, kolo a dálky jsou tři věci, které **Kateřinu Smolovou** přitahují jako magnet. Když se zrovna někde netoulá, plánuje další cesty do neznáma nebo se věnuje práci redaktorky cestovatelského portálu www.HedvabnaStezka.cz.

Na
krátké túry
i dlouhé
cesty za
poznáním...

BATOHY
LOAP

EXPEDIČNÍ
OUTDOOROVÉ
TURISTICKÉ

WWW.LOAP.CZ

Velký pátek na Gerníku, Banát.

Letní výlet z Rovenska přes bukový prales do Bígru

Rovensko leží na vyhlídce zvláňných kopců a má pěknou staročeskou náves. Všude okolo se táhnou louky, na kterých v horkém letním slunci zraje seno. Babičky jako z „Babičky“ pohrabují a vrší vysoké kupky. Sem tam projede povoz tažený koněm, včely hučí, květy jsou cítit těžkou vůní. Den se pomalu sklání a u Pražáků na Rovensku se slivovici nešetří. Dlouho do noci si povídáme. Zítra máme celý den na to, abychom se dostali do Bígru. Paní domácí na nás nevěřícně hledí a kroutí hlavou. Vždyť je to 30 kilometrů přes bukový prales plný medvěďů a vlků! Potkali jsme naštěstí jen skupinku rumunských dětí, které pásly ovce. Narazili jsme na zbytky zarostlé železnice. Dokud ještě někdo v tomto širokém údolí žil, sloužila dřevařům. Dnes už jsou to jen osiřelé ovocné stromy, které připomínají lidskou přítomnost. Je po poledni, sluníčko pálí a my si leháme k zurčící řece, abychom načerpali síl. Netušíme, že nás čeká průchod roklí, kde na několik hodin ztratíme cestu a budeme se muset prodírat skalami a houštím ve směru „přímo za noseem“. Už se stmívalo, když se objevily domky Bígru a lidé prodouli z večerní bohoslužby.

Velkopáteční průvod v Gerníku

Průvod řehtáků prochází mezi starými chalupami, ohlašuje začátek velkopátečních bohoslužeb. Zvony dnes nezvoní. Z malovaných vrat vycházejí vyšňořené ženy. Mají kroje, pod nimi slavnostní háčkované punčochy. Nejedna z nich je štipovala do rána. Pod černými šátky se ale skrývají jen samé krásy. Věkový průměr obyvatel Gerníku odhaduju na šedesát. Sousedky jdou v chumlech a drbou, sousedi hodnotí události posledních dní. Před kostelem se schází celá vesnice. Hurá! Konečně vidím partičku nátilेतých v džínách a černých kožených bundičkách. Zrovna diskutují o nejnovějších hitech a půjčují si navzájem jednoho staříčkého walkmana. Rumunský kněz, který se za půl roku naučil solidně česky, zahajuje procesí. Od zastavení k zastavení poslouchám nádherný zpěv. Je krásné počasí, kvetou třešně a ptáci štěbetají. Na protějším kopci sedí jedna chaloupka vedle druhé. Je to nesmírně romantika. A taky trochu sci-fi. Štípa se do ruky – že by nějaký přesun v časoprostoru?

autor -

Petra Greifová pracuje jako šéfredaktorka největšího cestovatelského portálu v ČR, www.HedvabnaStezka.cz. Nejraději chodí dlouhé treky v exotických horách.

Banát

Treking zastaveným časem

Mezi kopci pokrytými bukovým pralesem uvidíte louky a pastviny. Na některých najdete české vesnice. V každém domku žijí pohostinní lidé, kteří mluví česky a žijí už sto padesát let stejným, civilizační téměř nedotčeným způsobem. Šli jsme od vesnice k vesnici. Ze Svaté Heleny, nádherný položený na horských loukách. Divočinou do Bigru. Tam mají nejkrásnější chalupy. A nakonec do Eibentálu, který se pyšní výhledem na Dunaj.

Na silvestrovskou tancovačku

Vrchovina vysoko nad obrovskými meandry Dunaje je pokrytá sněhem. Křupe pod nohama a my přidáváme do kroku. Stmívá se. Tentokrát se ale nevracíme z výletu do útulného tepla za kamny, abychom strávili večer na „táčkách“ s místními. Uhnáme na zábavu. V dále už ze tmy vylézají staré chalupy a my neomylně míříme do restaurace U Pepsiho. Tady budeme dlouho do noci slavit příchod nového roku. A to balkánsky, staročesky i po našem. A ráno? Rychle do kostela na bohoslužbu! Ta nesmí žádný den chybět, natož v ten novoroční!

TIP: Před dvaceti lety do Banátu zavítala vznikající CK Kudrna. Parta romantiků se do místa okamžitě zamilovala a navázala kontakty s místními. Majitel cestovky, Vilda Dvořák, si tu dokonce koupil a zrekonstruoval několik chalup. Není tedy divu, že je dnes CK Kudrna specialistou na Banát. Zájezdů se můžete zúčastnit po celý rok – na velikonoce, v létě, babím létě i na Silvestra. Budete bydlet v rodinách, poznávat kulturu i přírodní krásy jednoho dunajského meandru. Více na www.kudrna.cz/pastorale.

Klíšťová encefalitida

Pochází z Čech a stále se jí tu dobře daří

Česká republika se může „pochlubit“ jedním neradostným prvenstvím – dlouhodobě máme nejvyšší počet onemocnění klíšťovou encefalitidou z celé Evropské unie. Pravděpodobně i proto, že právě u nás leží původní endemické území infekce. Vloni bylo na našem území hlášeno 572 onemocnění a vzhledem k letošnímu vlhčímu počasí a teplé zimě můžeme předpokládat další nárůst.

Lidem hrozí trvalé následky

Přestože je očkování proti klíšťové encefalitidě nejúčinnější ochranou, v České republice je stále proočkována jen asi pětina populace. Encefalitida je přitom závažným infekčním

virovým onemocněním. „Čtvrtina nemocných má po prodělání klíšťové encefalitidy trvalé následky, jako jsou chronické bolesti hlavy, poruchy spánku, koncentrace, paměti, nespavost, deprese, obrnu končetin, hluchotu nebo jiné poruchy hybnosti,“ upozorňuje docent Rastislav Maďar z centra Očkování a cestovní medicíny Avenier.

Infikovaná klišťata, která encefalitidu přenášejí, se vyskytují od jara do podzimu. Standardní očkovací schéma se skládá ze tří základních dávek. První očkování proběhne okamžitě, druhé (které už poskytuje vysokou imunitu) za 1–3 měsíce a pro poslední dávku si přijdete k lékaři za 5 měsíců až rok.

TIP: Také letos přispívá většina pojišťoven na toto očkování 300 - 1.500 Kč. Příspěvek můžete žádat na základě dokladu o zaplacení vakcíny. Nejblíže centrum ve své lokalitě najdete na www.OckovaciCentrum.cz. Osmnáct očkovačích center pokrývá celou ČR – najdete je v Praze, Brně, Ostravě, Olomouci, Plzni, Hradci Králové, Českých Budějovicích, Zlíně a dalších městech.

www.OckovaciCentrum.cz

ESPRIT

ultralehký turistický batoh s velkým čelním vstupem
prostorné kapsy, skvěle odvětraný a pohodlný zádný systém
přídavné popruhy na materiál, pláštěnka, 7 kapes

25 litrů	1300 g
35 litrů	1400 g

cena: 2510 Kč

Sasha
DiGiulian – holka z 9a

Na devátý stupeň obtížnosti si „sáhnou“ jen ti nejlepší lezci světa, zatím jich je jen něco přes sto. Na tomto špičkovém seznamu najdeme tři ženská jména. Španělkou Josune Berezoartu, Francouzku Charlotte Durif a zatím jako poslední přibyla Američanka Sasha DiGiulian, která v říjnu 2011 vylezla cestu Pure Imagination v Red River Gorge v Kentucku. Tato cesta už paradoxně za 9a není považována, protože Adam Ondra o rok později cestu přelezl a navrhl snížení na 8c+.

V té době ale už Sasha měla vylezenou další cestu za 9a. v dubnu 2012 totiž vyrazila do Španělska a v katalánské lezecké oblasti Margalef přelezla cestu Chrise Sharpy – Era Vella. Tady jí už doufejme Adam radost nevezme, cestu přelezl už v roce 2011 a s klasifikací souhlasil.

mu lezení naplno. Rozhodčí ji umožnili se zúčastnit, ačkolí na závody nebyla kvalifikovaná, a ona vyhrála ve své kategorii. Začala tímto přimhouřením očí ze strany rozhodčích kariéra jedné z nejlepších lezkyň současnosti?

Úspěchy na skále i na stěně

Sasha má totiž na kontě kromě výše zmíněných cest i mnoho dalších skalních i závodních úspěchů. Vypíchnout musíme především několik cest za 8c a 8c+, převážně ve Španělsku a kentuckém Red River Gorge, což je její oblíbená lezecká oblast. Jsou tam cesty všech obtížností a chyty nebývají daleko od sebe, což je pro drobnou Sashu velmi důležité. Cestu Omaha Beach za

8b+ tam přešla stylem on-sight, tedy na první pokus bez pádu. U Washingtonu, kde vyrůstala, navíc žádná zajímavá skalní oblast není. O to více obdivu si tak Sasha zaslouží, když doma trénuje jen na umělé stěně a za oblíbeným lezením venku musí dojíždět.

Ačkolí závodní lezení stává na druhou kolej, dosahuje úspěchy i v této sféře, což je vzhledem k odlišnému tréninku velmi náročné. Přesto vyhrála poslední tři ročníky amerického a panamerického mistrovství v lezení, v roce 2011 se v italském Arcu stala i mistryní světa v kombinaci obtížnosti, rychlosti a boulderingu. Pařížské mistrovství v roce 2012 musela pro zranění prstu vynechat. Úspěchy sbírá jak v lezení na obtížnost, tak v boulderingu.

To jen leze a leze?

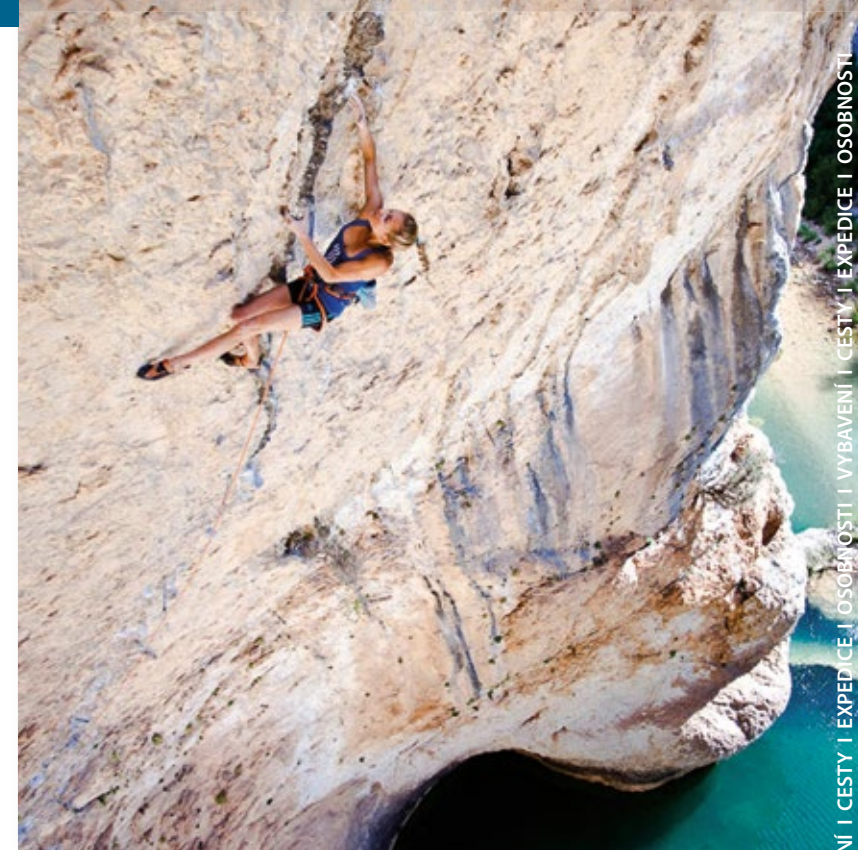
Sasha si dala rok, kdy se věnovala především lezení, ale v současnosti studuje obchod a marketing na známé Columbia University v New Yorku. Marketing si zkouší už v praxi a prodává své úspěchy jakožto člen týmu adidas a Five Ten. Pokud byste si však vedle ní sedli v poslučárně, nejspíš byste nepoznali, že vedle vás sedí špičková horolezkyň, protože svým stylem Sasha do této škatulky příliš nezapadá. Dbá na svůj vzhled a oblečení, oblíbenou barvou této blondýny je výrazná růžová, koneckonců i na videích z jejich výstupů se dá občas pod nánošem magnesia zahlédnout růžové nehty. I přes své studijní vytížení trénuje alespoň pětkrát týdně 2 – 3 hodiny denně.

Největší sen

Mimochodem, jejími dalšími oblíbenými sporty jsou běh a sjezdové lyžování. Možná naštěstí pro Lindsey Vonn, pro všechny americké běžkyně a určitě pro všechny milovníky lezení se zamilovala právě do vertikál. Přesto má jeden sen, jehož splnění by na lyžích i na dráze bylo mnohem reálnější a jako lezkyně se o to nebudete možná ani moci pokusit. Sasha by ráda na svém krku viděla olympijskou medaili, nejlépe rovnou zlatou.

Horolezení však na olympijských hrách není a je velkou otázkou, jestli se tam dostane. Závodů na obtížnost na olympijský sport kandidují, o jejich možném zařazení na program olympijských her v roce 2020 se rozhodne na zasedání výkonného výboru MOV letos v květnu, případný výběr musí posvětit i zářijové valné shromáždění. V době konání OH v roce 2020 bude Sashe DiGiulian 37 let – dalo by se říci, že bude v nejlepší horolezecké věku.

TIP: Více informací o Sashe naleznete na www.Sasha-DiGiulian.com nebo na www.adidas.com/outdoor.

A co na to sama Sasha?

Sasho, co plánuješ?

Jaké jsou tvé aktuální cíle?

Chci se dále zlepšovat, vylézt další cesty
za 9a, případně i těžší, které zatím nevylezla
žádná žena.

Co tě motivuje a nutí se stále zlepšovat?

Velký vliv mají mí kamarádi a rodina. Každý z nich je něčím výjimečný a má nějakou vlastnost, kterou obdivuju. Takže mě motivuje právě rodina a kamarádi, kteří mi věří, že můžu být ještě lepší. Navíc jsem ráda, pokud kvůli mně někdo vyzkouší lezení a zalíbí se mu.

A co naopak nejraději děláš, když neležeš, netrénuješ, nestuduješ?

Ráda trávím čas s přáteli, pečuji, nakupuji a koukám na filmy.

Kvůli lezení musíš dodržovat životosprávu, ale co máš nejraději k jídlu?

Jsem hodně mlsná, miluju sladké. Třeba vanilkovou zmrzlinu s cukrovou rýží, šlehačkou a višní nahoře. Taký babiččiny koláče, domácí sušenky...

S lezením je hodně spojené i cestování po světě. Kde se ti nejvíce líbilo a kam bys nejraději chtěla vyrazit?

Jako hodně lezců mám ráda Španělsko, hlavně Katalánsko. Pro lezení jsou tam ideální podmínky, příjemné podnebí a spousta klasických a náročných cest. Navíc Španělé mají strašně pozitivní a klidný přístup k životu. Určitě plánuju vyrazit za lezením i do Řecka na Kalymnos. Spousta mých přátel tam byla lézt a byli nadšeni. Navíc mám strašně ráda řeckou kuchyni. Po japonské je mou nejoblíbenější.

Podporují tě velké sportovní firmy, například adidas. Co z jejich vybavení máš neiraději?

Strašně ráda nosím mikinu ClimaCool Fleece, ta látka je snad nejjemnější, co jsem kdy viděla. Kromě toho ještě boty s technologií adiPrene. Jsou módní, teplé a můžu je nosit téměř stále.

Máš nějaké motto, kterým se řídíš?

Snažím se být sama sebou, důvěřovat sobě a tomu, čeho chci dosáhnout. Věřím, že když to takto budu dělat celý život, budu šťastná.

Marek Holeček

Lenoch na roztrhání

Marek Holeček patří už řadu let k předním osobnostem mezi českými horolezci. Sám o sobě tvrdí, že je flákač, lezec, horolezec, cestovatel a požitkář. Pravděpodobně z vrozené lenosti vymyslel a realizoval více než dvě desítky horolezeckých výprav mimo rodnou Evropu do všemožných světových pohoří, lezl v Patagonii, v Hindúkuši, v Pamíru nebo v prosluněných kalifornských Yosemitech. Za skalkařením odletěl například na Kubu, do Laosu, Malajsie či Thajska. Propaguje čistý alpský styl lezení a v posledních letech ve dvojici se Zdenkem Hrubým stále častěji míří společně k velikánům Himálaje i k dalším horám, kde hledají nové cesty a nové výzvy. Miluje české piskovce a jak tvrdí, největším zážitkem z každé expedice je pro něj vždy návrat domů. Pro letošní rok se s lenošením pere srdnatě, se Zdenkem Hrubým se připravují hned na tři expedice – Talung (7343 m), Gasherbrum I (8068 m) a Mount Foster (2105 m).

Nevylezená dvoukilometrová hrana Talungu

Když se vyhrabete na vrchol, tak se tvaříte drsně a unaveně. Jinak vám nebudou věřit, že jste tam byli. Z mého dokumentu, pro Českou televizi „Chytnout nebe za kšandy“.

O výzvách a o otáčení

Máš napilno před první letošní plánovanou expedicí Talung. Jak probíhají přípravy takové expedice?

Kéž by se jednalo jenom o přípravu na Talung. Okamžitě bych si řekl: pohoda, klídek, havájko. Pravda je, jak to bývá, daleko tvrdší. Protože letos jsem si vymyslel tři expedice, tak startovní výstřel proběhl přibližně v listopadu minulého roku. Od té doby swinguju v rytmu, který bych označil za šílený nebo pekelný. Souběžný administrativní rozjezd spojený s logistikou a financováním je shodný po všechny tři výpravy NAJEDNOU.

Talung (7343 m) je letitý rest s plánem prvovýstupu severozápadním pilířem. Pokoušel jsi se o výstup už v roce 2004 a teď se vracíš...

Ano, jedná se o návrat k rozdělané práci. Severozápadní pilíř Talungu je vrcholné umění matičky přírody, které vábí svými tvary, dráždí a vzbuzuje pokoru s příslibem, že dá jen tomu, kdo před ním nejprve poklekne a následně je ochoten předvést tanec smrtihlava.

Jsi známý tím, že pro tebe není zásadní vrchol, ale podstatná je cesta k němu. Říkám to dobře?

Pokud bereme lezení za prazvláštní odrůdu sportovní aktivity, ale přesto spadající do kategorie sportu, kde nejsou branky, body ani vteřiny měřítkem, pak kvalita výstupu určuje pomyslnou hodnotu. Tudiž mě naprosto nezajímá cesta, kterou prošly desítky nohou, a stal bych se tak „xtým“ statistickým údajem v tabulkách. Je tam vše ověřené, známé, podle mého nezajímavé. Jinak převedeno, udělám srozumitelné přirovnání: Třeba čtrnáctkrát se zúčastnit olympiády v podobě výstupu na všechny osmitisícovky je sice stále k poplácání vhodné, ale v té řadě nebudu ani první, ani třicátý. Oproti tomu jednou ji vyhrát v období prvovýstupu, je bez rozmyšlení pro „mne“ jasná volba, čím se budu zabývat. Především, že mi nejde o slávu, která má v mých očích hodnotu padajícího listu, ale o možnost porovnat představy s realitou. Odpovídat si na otázky, pro to dýchat a srovnat podél této cesty krok, je tou hlavní zábavou. Nicméně ctím pravidlo: hledej si v tom každý svůj díl spokojenosti.

Takže asi nebudeš chtít svoje úspěšné výstupy porovnávat.

Často se setkávám s otázkou, který ze výstup je pomyslný TOP a kde jsem si hrábnul až na dno. Odpovědi jsou po třiceti letech lezení více utajené než na začátku. I kdybych se nakrásně snažil a přísněji nastavil kritéria možného výběru, po chvíli zjistím, že jsem v loji. Jednoduše vybrat jeden a následně ho označit tímto razítkem prostě nejde. Důvod je jednoduchý. Zprvové výstupy jsou nesoudě, ať v lezení velkých stěn jako je Patagonie, Yosemite, Pamíro-Alay, tak mixový terén středních hor Gharwal, Hindukush, včetně těch nejvyšších kopců Karakoram a Himálaje. V každém lezení je obsaženo něco jiného z dovedností, okolností, způsobu provedení a jsou vzájemně neměřitelné. Na atletice také neřešíme, jestli sto deset metrů překážek má větší cenu než maraton. Přesto si novináři, historici, statistici, laici a odborníci stejně jednoduše vyberou za mne, protože mají rádi symboly a nejsou zatíženi znalostí. Ale pravda bude v tomto případě blíže k mým slovům.

“Naprosto mě nezajímá cesta, kterou prošly desítky nohou.”

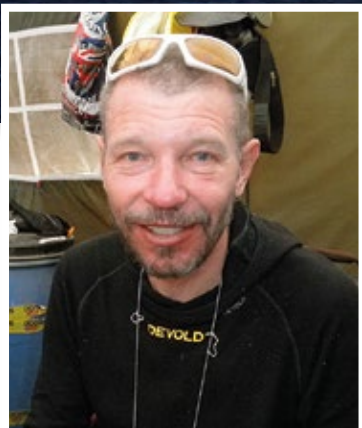
Správná příprava nesmí unavit, musí prověřit. Zimě se pak nejlépe přivykají, když se jí obloukem vyhneme. Důležitý faktor vždy hraje šťastná ruka na partáka, tak na to nezapomeňte. Base Camp Vinohrady, Prágl.

Nicméně, než bych někoho přesvědčoval stále dokola, že různé styly lezení jsou nesoudě, tak se raději na to... vykašlu.

Čím je pro tebe výzvou právě Talung?

Nevylezená, na pohled těžká, dvoukilometrová hrana, sahající téměř až do sedmi a půl tisíce. Co více si přát! Apropó, zapomněl jsem dodat, že je usazená u východní hranice Nepálu v amfiteátru Kumbakarny včetně osmitisícové Kanchenjunga. Místo, které oproti turisticky přesycené centrální části Himálaje nabízí klid, pijavice, čajové keře a výhledy do rovinatého Shikimu.

Zdenka po jedenácti dnech znovu v Base Campu, vrchol Nanga Parbatu 8126 metrů v kapse. Každý metr jsme si museli prošlapat, nikdo jiný nám nepomohl a ve stěně nad námi nikdo nepůsobil. Od 5800 m alpským stylem nahoru a dolů. Hora byla jenom naše.

Ležeš už několik let se Zdeňkem Hrubým – co vás spojilo, které z jeho vlastností tobě chybí?

Začal bych tím, v čem mě převyšuje. Smutnou pravdou je, že téměř ve všem, včetně věku, ale ten mu jako jediný nezávidím. Takže už asi chápeš, proč s ním „kámoším“.

Jak těžké je otočit se ve chvíli, kdy pokračovat ve výstupu je příliš velké riziko?

Zatím jsem nikdy nestál na rozcestníku, že by se mě někdo zeptal: tak co, pane Holeček, nenecháme dokončení třeba raději na příští rok? Úprk a následné šťastné odfrknutí dole byla jediná v tom čase rozumná cesta z průšvihů, bez možnosti dalšího výběru.

Nevím, jestli je to přesně to, co chceš slyšet, ale největší trauma z rozhodnutí

zažívám po návratu z výpravy, kdy ztěžklé nohy a znavená mysl se musí srovnat se skutečností pracovního procesu. Tento bod je s jistotou momentem, kdy bych nejraději otácel nazpět.

Často propaguješ alpský styl a pokud vím, pořád je pro tebe prioritou.

Alpský styl je sportovní obdobou toho, co je na skalách RP nebo OS. Čili jedná se o dosažení nejvyšší možné kvality při výstupu, ale pro horský terén. Jinak řečeno, vzít si na záda batoh, dovedností a potřebné štěstí, pak prostoupit v jednom záťahu kopcem, ať takovým, nebo makovým, bez další cizí podpory. Prvovýstup samozřejmě zvyšuje level hodnoty.

(Pozn. redakce: alpský styl je hodnotný styl výstupu bez postupových táborů a bez návratu do základního tábora. RP – Red Point – je ve sportovním lezení cesta přelezení celá při jištění zdola, lezec se může s cestou seznámit předem, OS – On Sight – je podobné přelezení předem, ale na první pokus a bez předchozího seznámení.)

Ale právě při alpském stylu je otáčení možná těžší než pokračovat vzhůru.

Obrtlík čelem vzad je vždy těžký a z donucení, protože máte v zádech něco, co vás vypeklo, zvojtilo se, podělovalo. V případě alpského výstupu není kromě partáka nikdo další (pokud nejste sám), kdo může pomoci vytáhnout vás ze šlamastiky.

0 roce 2013

Pojďme k letošnímu roku, kdy se chystáš na tři expedice. Nenaplánoval jsi si toho moc?

Lepší více, než méně. Souhlasím, držet se při zemi je lehčí, ale zábava okolo jen prolétne, aniž bych si na ní sáhl. Léta mi nikdo nepřidá. . .

V který okamžik se začínáš na expedici těšit?

Až ve chvíli, kdy sny se začínají realizovat. Takže moment prvního cvaknutí s typickým zašuměním po otevření plechovkového piva na palubě letadla. Tam začíná skutečný start.

V létě se chystáš na Gasherbrum I a i tady jde o rozdělanou práci z roku 2009. A ne jen tak ledajakou, prvovýstup na osmitisícovku se neplánuje každý den.

Prvovýstup jako prvovýstup. Nepřipisujeme osmitisícovkám vyšší hodnotu, než menším kopcům. Je to mylné a nepravdivé.

Pletu se, když řeknu, že právě Gasherbrum je pro tebe aktuálně největší výzvou?

Ano, vedle jako jedle. Soustředění je na každou akci. Chybou by bylo dělat něco jiného. Nemůžu vymýtít symboliku osmatisícovek, která je bohužel zakonzervována obecně v hlavách. Není slabšího či silnější cíle v letošních třech výpravách.

Refrén jedné dávné písničky zní: „Kdo to ví, odpoví, odpoví mi na otázku co je to za... kopec“. Nikdo neví? Nikdo!

Z mého úhlu pohledu jsou rovnocenné ve svém základu, přitom diametrálně odlišné v provedení, jež nás čeká na místě. Která dá nejvíc zabrat je ve hvězdách a dost možná se ani zpětně nedozvíme přesný verdikt.

Jakou výhodou je, když už kus cesty znáš?

Asi takovou, že člověk zná některé zatáčky a ví, jak do nich může najet pro lepší průjezdnost. Nicméně při dešti a náledí se vše může dramaticky měnit.

A kam míří třetí letošní plánovaná expedice?

Na Smithův ostrov v neslušné blízkosti Antarktidy. Vyráží se na devítimístné plachetnici z Ushuai a přes Drakerovu úžinu kurz jiho-jih. Kopec trčí se svou mixovou stěnou z moře přes dva kilometry a ostatní nikdo neví, možná jen Pánbůh, jestli existuje.

Oči vyvalené a na mozku churavý. Nezbytná výbava každého himálajského „udaty“.

Pánské triko
Devold® Pulse

Kompresní bezešvé vlněné prádlo, přiléhavé a vysoce elastické. Vhodné pro náročné potivé sportovní aktivity (běh, kolo, skialpinismus, horolezectví, atd.)

Varíč Jetboil® Flash®

Chcete si uvěřit čaj, kávu nebo instantní polévku kdekoli a kdykoli? Flash je rychlovarná konvice na cesty, lehká, skladná a úsporná. Již **za 2 minuty** máte půl litru vroucí vody! Zároveň můžete nádobu použít jako termosku.

**Lahodná čerstvá
BIO káva na cesty**

Chytré věci na ven bývají jednoduché a lehké. Třeba Grower's Cup - vysoce kvalitní káva, kterou snadno připravíte i v přírodě nebo na cestách. Není to instantní unifikovaná chuť, ale pociťv překvapený "turek". Do patentovaného papírového sáčku nalijete půl litru horké vody, pár minut počkáte, a přes vestavěný filtr slijete do šálku. A pozor - stejně jako u značkového vína přesně víte, jakou odrůdu pijete a ze které plantáže pochází.

KI ÄTTERMISEN

**Pouze 1% z vás
může mít Klättermusen...**

norskamoda.cz

Generální dovozce pro ČR a SR:
North Trappers s.r.o., Jarošova 2, Litoměřice, 41201
tel.: +420 416 738 846, info@norskamoda.cz
www.norskamoda.cz

FENIX

Extrémně výkonné LED čelovky

Svítilny a čelovky Fenix jsou ideálním společníkem pro nejrůznější sportovní a outdoorové aktivity. Používají vysoce výkonné LED nové generace od americké firmy Cree a díky digitálnímu regulátoru udržují konstantní jas i během vybíjení baterií. Jsou vyrobeny z odolných materiálů, nárazuvzdorné a vodotěsné. Parametry svítilen a čelovek ANSI měřené v souladu s americkou normou JANSI / NEMA FL 1.

HP11 277 lumenů
dosvit 154 metrů

- Nejvýkonnější čelovka na 4 tužkové baterie
- Baterie umístěny v pouzdru na zátylku
- Voděodolná dle standardu IPX-6
- Šest režimů výkonu, max 277 lumenů (3,8 h), min 4 lumeny (266 h), SOS, stroboskop

HL30 200 lumenů
dosvit 40 metrů

- Univerzální čelovka na dvě tužkové baterie
- Šest režimů výkonu, max 200 lumenů (1,7 h), min 4 lumeny (140 h), červené světlo
- Váha 87 gramů

HL21 97 lumenů
dosvit 93 metrů

- Kapesní čelovka na jednu tužkovou baterii
- Čtyři režimy výkonu, max 97 lumenů (2 h), min 3 lumeny (53 h), SOS
- Vodotěsná dle IPX-8
- Váha 58 gramů

ARIGA s.r.o.
Římská 20
120 00 Praha 2
tel: 734 793 444

email: svitilny@ariga.cz

eshop: www.kronium.cz
web: www.svitilny-fenix.cz

OSOBNOST: MAREK HOLEČEK

Matroš, harampádí, kovošrot, bordel.

0 vybavení

Které tvoje vybavení přežije nejvíc expedic?

Ze zkušenosti mohu vyzdvihnout pouze vlastní kůži. K ostatním věcem přistupuji macešsky. To neznamená, že jsou naprosto zničené k nepoužití, ale materiál je věcí konzumní, takže obměna v krátké periodě je spíše nutností, respektive prevencí před možnými trabley. Vybrat jedno a druhé zatratit by nebylo spravedlivé. Protože jednou rozbijete nebo zničíte věc, která má označení „Heavy Duty“ a naopak vydrží pomyslný „Outsider“ o kterém jste přesvědčený, že nemá šanci pro druhé použití. Já si vybírám pečlivě své věci s ohledem na váhu, funkčnost a s konkrétní úlohou pro daný cíl používání. Každý detail vybavy sleduju, včetně množství novinek, o kterých spíše mohu říci, že vývojové omračující skoky se v zásadě nedějí.

Vím, že miluješ kompaktní vaříč JetBoil. Co tě na něm tak nadchlo?

No, co se týče lásky, tak se přiznám, že zatím ji účelně směřuju spíše k vyššímu druhu primáta, kam se těsně vejde o prsa i žena. Jinak „JetBoil“, nemá konkurenci pro ty účely, pro které ho používám. Bacha, prvotně neslouží k vaření jídla uvnitř nádoby spojené s hořákem včetně bombičky, ale především k rychlému ohřevu vody při maximálním manipulačním komfortu. Znamená to být správně vybaven sušenými jídly, která následně jen zalijete vařící vodou do misky. Dále nemusíte mít s sebou termosku jakožto mrtvou váhu, když víte, že vodu po cestě potkáte, tak vaříč slouží jako rychlovarná konvice. Celý ho držíte jednou rukou klidně pod zákrtem bundy, přitom výkyvům spojeným s možným

vylitím vody brání víčko s otvůrkem, kudy uniká vařící pára. Je lehčí než termoska, jinak řečeno high-tech mezi vaříči.

Při jednom rozhovoru pro Svět outdooru jsi byl nadšený z pěřových kratasů. Stále to nadšení trvá a pokud ano, co je na nich tak důležité?

Kratasy na zimu v uších lidí vyluzují úsměv. Nicméně tento výrobek, který se nandá během dvaceti sekund jako dětská plena, přitom na sobě můžete nechat už navěšený sedák i membránové kalhoty, přes které to hodíte, má jednu důležitou úlohu – tou je TEPLŮ. Necelých dvě stě gramů a velikost jak z prdu kulička, která se vejde do ledvinky. V momentě, kdy zažiješ postupné chladnutí tělesné schránky, výsměch automaticky vymizí. Přitom využití je široké nejen do „zóny smrti“, běžky, skalp, kolo, podzimní a jarní lezení, když čekáte u štandu, nebo na zemi. Pravdou je, že v nich nebudete vypadat jako lev módních salónů. Nebo jo?

Na jaké jídlo se těšíš, když si dáváš třetí bramborovou kaši se sojou za sebou?

Na dvanáctistupňovou polévku z plzeňského soudku a na kus krávy.

Bereš s sebou nějaký jídelní přepych, který si dáš, když se chceš odměnit?

Ne... pokud nepočítáš pivo v Base Campu. Nicméně tam bych byl v zařazení mezi odměny zdrženlivější, jelikož ho mám spíše jako nutnou premedikaci, pro zachování sebe sama.

Při alpském stylu se hlídá každý gram záteže, bereš s sebou nějakou zbytečnost? Vlastní nedokonalou schránku, čili Marouška blázna.

0 lenošení a návratech

Říkáš, že o lenošení...

...by se dalo psát a přemýšlet do aleluja. Jistě uznáš, že rozebírat podrobně to, co si každý pro sebe dokáže obstojně představit, by byla ztráta času mého a potažmo času čtenářů. Ztráta času, který všichni s jistotou můžeme lépe investovat do obecně oblíbeného lenošení.

Plánuješ lenošení, když se vracíš po náročném výstupu sice totálně zničený, ale už jsi na dohled základního tábora?

Dokud tam nejsem, stále platí „On The Road“. Pak je času dost.

Daří se plány o odpočinku plnit? Nestěžuju si...

Jak dlouho bys vydržel ležet u moře na pláži a opalovat se? Než dojdou peníze a v baru pivo. Mám rád tropy, slunce, moře a nahaté holky.

Náhodou, válet se je makačka. Jak by řekl klasik „z toho nic neděláním jsem tak unavený, že už nic nestímám“.

Think Pink free climbing, heslo mého mládí, které si přenáším do plíživého stárnutí.

Jedné krve...

Co máš nejradši na návratech domů? Samotný návrat do své „prosmradané“ postele a přitulit se k těm, které mám rád.

Marek Holeček

O tom, že Marek Holeček je skvělý horelec, jistě není pochyb. Z osobního setkání většina novinářů také ví, že se nebojí sebeironie a srandy. Z fotografií, které se do článku nevešly ještě vybíráme dvě, které to dobře dokládají, ta horní inspirovala název rozhovoru. Přejeme Markovi, aby se letošním náročným programem plnohodnotně prolonošil k úspěšnému cíli. Více najdete na www.MarekHolecek.cz

Marek Holeček na svých expedicích oblečen do The North Face!

THE NORTH FACE
NEVER STOP EXPLORING

www.thenorthface.cz

Korsika: Ostrov extrémů

Miniprůvodce na cestu

Mezi průzračným mořem s písčnými plážemi, vápencovými útesy všech tvarů a skalnatými horami porostlými voňavými borovicemi leží středověká města, zapadlé vesničky, chladné tůňky a špičkové lezecké terény. Rozmanitost krajiny na této „hoře v moři“ nabízí až nepřehledné množství sportovních aktivit ve volné přírodě. Pojďme si ukázat pár konkrétních tipů.

Korsika viděná z nebe

Paragliding na Korsice nabízí jeden z nejkrásnějších zážitků. Díky skalnatým horám, zeleným loukám a blízkému moři budete mít během několika vteřin pocit, že z nebe přehlédnete téměř vše. Když se necháte zatáhnout do hry a ustoupí strach, začne se zvolna objevovat pocit lehkosti, jak padák nabírá výšku. Objevování Cap Corse nebo kouzelných míst Teghime a Nonza z výšky se vám bude zaručeně líbit.

CORSICA^{MADE}

Horské scenérie lákají lezce i trekaře

Hned zpočátku se můžeme pustit do masivu Bavella. Skalnaté jehly, francouzsky „aiguilles“, jsou obklopeny zelenými pláněmi a borovicemi. Na své si přijdou lezci všech kategorií, ale také výletníci. Nejkrásnější výhledy jsou z úpatí hory Paglia Orba, líbit se vám bude také jezero Calacuccia, údolí Niolu nebo podivuhodné tvary stěn v údolí Restonica. Pokud chcete objevovat trasy via ferrata, doporučujeme se vydat do nitra hlubokých soutěsek. Nejlepšími místy jsou Peri, Solenzara, Tolla, Zonza, Chisa a Moltifao. Také zábavní parky, tyrolské traverzy a lanová centra nabízejí bezpečné lezení pro širokou veřejnost.

Krása korsických hor by nebyla ničím bez jezer, vodopádů a termálních pramenů. Vodopády Bujia na východní straně (od Voile de la Mariée k Bocognanu) a kaskády v Polischellu v horkých letních dnech spolehlivě osvěží. Milovníci dlouhých tras ve volné přírodě se při svém putování těší na vysokohorská jezera, která ožíví skalnatou krajinu. Mezi nejslavnější patří jezero Nino v Niolu, Créno v oblasti Vico a Ospédale poblíž Porto-Vecchio. Ti, kdo mají rádi rafting nebo canyoning, se budou na korsických řekách kochat grandiózními scenériemi. Nejlepší kajakáři se mohou zúčastnit mezinárodního festivalu kajaku.

Horská kola, čtyřkolky a jízda na koních i pro nejdvažnější

Zatímco trasy v Niolu a horské sjezdy jsou určeny těm nejzkušenějším bikerům, běžní cyklisté se mohou vydat na stezky po břehu moře nebo se jednoduše projet od vesnice k vesnici. Potkáte místní obyvatele, kteří si s vámi rádi popovídají a možná vám ukáží nějakou málo známou a opuštěnou cestičku. Pro vyznavače adrenalinu při jízdě na čtyřkolkách je tu celkem 1900 kilometrů tras, které křížují celý ostrov. Milovníci koní míří do Balagne, oblasti Corte nebo na přímořskou stranu pouště Agriates a údolí Rizzanese. Speciálně tady se budete cítit jako dobyvatelé neznámých a dalekých zemí. Pokud se bojíte vydat na podobné radovánky sami, pomůžou vám profesionální instruktoři „nature active“.

Jak se na Korsiku dostat?

Z České republiky bohužel nelétají přímé spoje. Nejsnazší možností tedy je doprava autem do některého z přístavů (Livorno, Janov, Savona) a následně jízda trajektem. Lodní dopravu zajišťují dvě společnosti – Corsica Ferries a Moby Lines. Je potřeba si lodní lístky rezervovat s velkým časovým předstihem, protože podobně jako u letenek rostou ceny v závislosti na obsazenosti trajektu. Pro zajištění palubních jízenek můžete kontaktovat agenturu Ile de Beauté Voyages. Nemáte-li chuť zajišťovat logistiku dopravy na Korsiku sami a chcete-li si užít dovolenou na tomto ostrově plnými doušky, můžete využít nabídek organizovaných zájezdů různého zaměření (pobyty u moře, poznávací okruhy, aktivní dovolená) od českých cestovních kanceláří Adventura, Campana, Čedok, Ibis, Pozdní či Smart Travel.

Za outdoorem do Skotska

Zdolejte vrcholy nad 3000 stop

Místní kopce nejsou moc vysoké (nejvyšší Ben Nevis má 1344 m), ale počasí je zrádné a pomoc často daleko. Turistické značení skoro neexistuje a padne-li mlha, jste bez GPS nebo buzoly a mapy v problému. Nepromokavé oblečení, baterka a mobil by neměly ve výbavě chybět. Nezapomeňte, že většina túr začíná na úrovni moře, a celkové převýšení je tedy docela velké.

Popularita místních hor se zrcadlí v takzvaném „pytlování Munro“ (MunroBagging), což v praxi znamená systematické zdolávání všech 283 hor vyšších než 3000 stop (914,4 metrů). V průměru to trvá 6 let, ale na jeden záťah se to dá zvládnout mnohem rychleji. Rekord je momentálně 39 dní a 9 hodin, a to bez použití motorového dopravního prostředku.

Skotskem na kole

Celé území pokrývá hustá síť cyklostezek, díky kterým je kolo pro poznávání Skotska ideální. Na trajektu se za ně nepřiplácí, takže se pohodlně dostanete i na ostrovy. Pro hlavní tahy je dobrá mapa Sustans. Pro cyklostezky v různých částech Skotska zase vyhledávací na stránce VisitScotland.com. Místní specialitou jsou parky vytvořené pro přímo horská kola, ale najdete i spoustu neoficiálních tras.

Mnoho poskytovatelů ubytování také pamatuje na potřeby cyklistů a nabízí zamykatelné úschovny kol a wapy, vysokotlaké čističe na omytí bahna.

A co dál?

Skotsko je ideální pro vodáky, kteří tu mohou sjíždět více či méně divoké řeky anebo se na kánoji projet po některém z mnoha jezer. Pohled na mapu rozečkaného západního pobřeží pak zaručeně zrychlí tep milovníkům mořských kajaků. Na své si přijdou také jachtaři, surfaři či kitesurfaři. Nejlepší vlny a vítr jsou k nalezení na ostrově Tiree a na Vnějších Hebridách.

Nezbytnou součástí vybavení pro všechny vodní aktivity je neopren nebo suchý oblek, protože voda je tu celoročně hodně studená. Příznivec jakéhokoli adrenalinového sportu si tady najde své. Canyoning, paragliding, terénní čtyřkolky, zorbing, coasteering či paintball nabízí nespočet profesionálních poskytovatelů.

Josef Vaníček působí v outdoorové cestovce CK MUNDO, která připravuje zájezdy pro lidi mladé věkem i duchem. V nabídce nechybí Dolomity, Pyreneje, Norsko, Island, Skotsko, východní Turecko, Gruzie a Arménie, Maroko, Srí Lanka nebo Nepál. Více na webu www.mundo.cz.

NITECORE®

OPRAVDU KVALITNÍ A VÝKONNÉ

EA1

Kapesní
180 lumenů
1 x AA baterie

EA4

Kompaktní
860 lumenů
4 x AA baterie

TM15

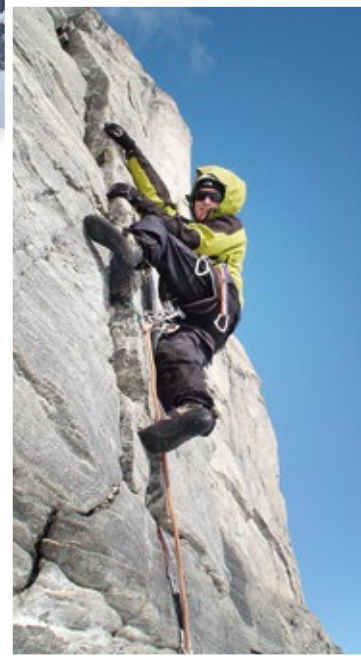
Nabíjecí
2490 lumenů
4 x 18650
nebo 8 x CR123A

Příslušenství ke svítilnám

www.nitecore.eu

CK MUNDO
Cestujte s lidmi na stejné vlně

Skála se komplet rozdrolí a friend vypadne. Třicet minut tam stojím a hledám něco pevného, kam bych mohl něco založit. Nic. Volám na Kubu, aby mi poslal po laně nýt. A vzápětí na něj hází obrovský balvan, vážíci tak tunu. Naštěstí jístí bokem, nic se nestalo ani jemu, ani lanu. Potím se a v krkolomné pozici dokážu navrtat jeden nýt. Vyhodnocujeme situaci: je to úplně na p. . . nechceme se tedy zabít. Museli bychom vrátit nýtový žebřík vedle komína a to se nám nechce.

Zbývá dlouhé a krkolomné slaňování dolů. Slaňovat, když je člověk sám, to je úplná hračka a zábava (když se vám nezamotá lano). Ale slaňovat a mít dvě „svině“ pod sebou zaháklé na sedák a ještě lano, které se vám do toho motá, to vám nepřeju zažít. Tolik sprostých slov za minutu už dlouho nepadlo. Bilance: týden a půl v čudu a na bigwallový styl nezbyvá dost času. Volba je jasná: musíme najít linii, kterou polezeme alpským stylem.

Prvovýstup alpským stylem

Alpský styl je o hodně rychlejší, ale méně pohodlný, co se týká bivaku. Leze se jenom s malým batohem na zádech a žádné návraty, pořád nahoru. Dobře se vyspíme, naváříme čaj a vyrazíme. Prvních tři sta metrů potkáváme pro lezení absolutně fantastickou žulu. Je pevná, s hrubším zrnem, bezvadně drží na tření, pěkné spáry, dá se zajistit. Super lezení. Jenom držet správný směr je

někdy trochu těžké. Po šesti stech metrech se kolem půlnoci dostáváme na polici, kde si říkáme, že si dáme dobrý teplý čaj. Hádejte, proč jsme cestu pojmenovali Zapomenutý čaj?! Takže vaříme trochu polévky, dáváme rest tak asi půl hodiny a pokračujeme dál.

Teď je linie hodně lámová, lezeme, traverzujeme, hledáme, narážíme na volné balvany, znovu traverzujeme, až se nakonec dostaneme do sněhového kuloáru. Tvrdý sníh na mačky a cepíny. Lezeme už více než den. Ve strmém kuloáru stoupáme pomalu, je už cítit únava, tak se soustředujeme na to neudělat žádnou chybu, aby jeden z nás nesklouzl a nestrlh toho druhého. Lezeme současně, aby byly ztráty času minimální. Je to nekonečné! Už jsme nahoře? Ještě ne! Skalní výšvih přelézám z posledních sil a jsem nahoře! Vtom Kuba křičí a lano mizí zpátky do kuloáru. . . Zatáhnu – a našťestí všechno dobře končí, jen Kuba sjel kuloárem kus dolů. Vylézá poslední metry, dostane se na vrchol, lehne a na místě usne. Totálně vybité baterky.

Nikde nikdo

Váří rychle polévku. Po deseti minutách se Kuba probouzí, trochu se nají a chytá druhý dech. Hledáme cestu dolů. Padá mlha, nevíme kudy a musíme počkat na lepší počasí. Mlha tady nikdy nebývá dlouho. Nahoře je aspoň -20°C , bivakujeme nalehko.

Nasazuju si sloní nohu a zkouším si trochu zdřímnout u batohu. Další den uběhne, než se konečně vyjasní. Jsou krásně vidět okolní vrcholky, plovoucí v mracích, dole zmrzlý fjord, táhnoucí se do nekonečna a splývající v dále s oblohou. Na tři sta kilometrů nikde nikdo. Náhdera. Nazovuvám s velikou námahou totálně zmrzlé boty. Sestup z výšky 1550 m je ale v pohodě a v nádherném prašanu. Až na pár malých detailů, jako například, že Kuba se propadne dvakrát do trhliny až po hlavu a musím ho odtamtud tahat a že zima je pěkně cítit. Ráno se dostáváme do stanu, kde se úplně vyhladovělí a žizniví vrháme na zapomenutý čaj a jídlo. Podářím se, prvovýstup je bez zranění, jenom mám na prstech omrzliny prvního stupně. Je to nepříjemné, ale vím, že za pár měsíců by se měl cit do prstů vrátit, takže pohoda.

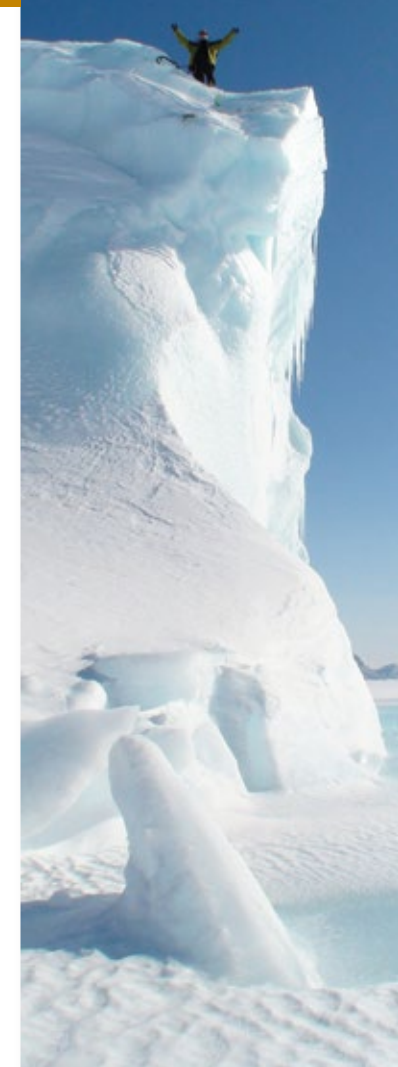
Následující den odpočíváme a navštěvujeme jedinou expedici, která je tady s námi. Skupina Anglánů a Američanů dělá záběry pro reklamu na zimní pneumatiky Pirelli. Docela mě překvapuje, jak je tato neskutečně nádherná oblast málo navštěvovaná, když už se o ní hodně napsalo a natočilo. Je pravda, že zimní podmínky jsou trochu drsnější, ale stojí za to. Vypadá to taky, že jsme první česká expedice v tomhle fjordu. Pro další nechávám dole na úpatí Great Cross Pillar jako bonus lezeckou lávku zaháknutou na nýtu. Lezeme na kusy ledovců, které se odtrhly a zamrzly ve fjordu. Je to příjemná zábava, jenom v nás zůstává trochu nervozita z ledního medvěda. Jeho stopy jsou často vidět, a tak máme pořád nachystané betony největšího kalibru, které se daly na trhu najít.

Zpátky do civilizace

Nastává čas odchodu, balíme věci a čekáme venku na příjezd sněžného skútru. To si člověk uvědomí, jaká je pohodička ve stanu, když musí venku sedět ve větru. Skútr přijíždí jenom s malým zpožděním a znovu absolvujeme osmihodinovou cestu. Naklepaní jak vídeňské řízky se dostáváme do komunity Inuitů, kde se rozhodujeme podpořit místní obyvatele a přespát u nich za peníze. Život na této části planety je neuvěřitelně drahý, například krabička cigaret stojí 21 kanadských dolarů (21 ciaolet). Ještě že nekouříme.

Ubytování v jediném hotýlku (půdorys cca 12×5 m) by stálo 250 kanadských dolarů na osobu na noc. U Jakoa (Inuita, u kterého jsme ubytováni) platíme 100 dolarů za noc. Mohli jsme zůstat ve stanu, ale člověk už po třech týdnech venku touží taky po troše komfortu. A navíc jsme rádi, že můžeme pomoc místním, kteří mají hlavní příjmy z turistiky, z lovu, z ryba a práce okolo zajištění chodu obce. Nenajdete tedy žádný bar, není možné si zajít někam na čaj nebo na kávu, o alkohol nemluvě, ten je úplně zakázaný na celém ostrově. Inuité se takhle sami rozhodli, když viděli, jak alkohol decimuje komunitu. Velice často se navštěvují, za ty dva dny se u Jakoa protočilo asi dvacet lidí. Navštěvujeme taky parádní místní školu, financovanou státem na podporu inuitské kultury a tradic. Učí se tu kromě jiného i jak stavět iglů či jak vyrobit saně. Zavoláme naposled rodině ze satelitního telefonu a posíláme ho poštou kanadské firmě, která nám ho pronajala za docela dobrý peníz.

Je den odletu a Jakoa nás za mrazivého rána nadvrát převeze čtyřkolkou na nejmenší letiště, které jsem dosud viděl. Hala, odbavovací prostor i logistické zázemí je v jediné budově tak 8×10 m. Vracíme se do denní rutiny naší západní civilizace. Když se na nás někdo podívá, tak zvenčí není moc poznat, že bychom někde byli. Nezměnili jsme se, ale uvnitř jsme jiní. Máme fantasticky, hluboce zakořeněný zážitek, který nám nikdo nemůže vzít.

Účastníci expedice

Jakub Novák

- Talentovaný umělec se jedinečným stylem, vlastní tetovací salon Tattoocube v Hodoníně.
- Včelaří, což zabírá hodně času (Pavel potvrzuje, že med má výborný).
- Jinak samozřejmě vášnivý horolezec, milovník Tater, kde má několik prvorýstupů.
- Poprvé v životě letěl letadlem právě na Baffinův ostrov a docela se mu to zalíbilo.
- Má velikou zásobu prostých slov. Nedivte se, že mu sem tam jedno ulítne v normální konverzaci, je to prostě horolezec.

Pavel Krýže

- Čechofrancouz, otec dvou dětí.
Žije v jedné z nejlepších oblastí na světě:
na jižní Moravě. Je ředitel firmy Poclair
Hydraulics s.r.o. v Brně.
- Milovník big wallů (velkých stěn), má rád
Patagonii, Yosemite a miluje Dolomity.
Rád a kdekoli lyžuje (sjezdovky, freeridy),
má rád rychlost, kolo (silniční a terénní),
kitování (pozn.: Base Jump má od man-
želky zakázaný).
- Miluje dobré jídlo a dobré restaurace.
- Heslo: minimálně na MAX.

ZELENÁ ENERGIE

**Dobijte svá zařízení
prostřednictvím
solární technologie
Goal Zero.**

Nabíjí:
MP3 přehrávače, mobilní telefony,
tablety, notebooky,
ale i lednice či base camp

www.goalzero.cz

Vybavení na expedici jako jsou Baffiny

Kdyby se totiž stalo na Baffinech, tak nastanou docela fest problémy. K vyzkoušení materiálu jsme využili pár dní, kdy byly v Tatrách mrazy pod -20°C a šli jsme lézt a spát pod širákem.

Druhou základní podmínkou je nebrat toho moc. Všechno musíte táhnout s sebou, a když děláte vynášku bez nosičů, tak už jste na šrot a ani jste nezačali lézt. A navíc dnes letecké společnosti snižují povolenou váhu zdarma a zpoplatňují každý kilogram navíc.

Co se týče bot, je teď hodně slyšet, jak výbor-
né jsou kožené boty a jak už plastové nejsou
v trendu. To je pravda v případech, když lezete
jen denní túry nebo když v bivaku nesundáte
boty z nohou (což taky není ideální).
Ale když hodně mrzne a odložíte si kožené
boty na noc, abyste si dali nohy do pěřových
papuči, jsou ráno boty zmrzlé na kost.

Aby s nimi člověk mohl manipulovat, musí si v tom mrazu sundat rukavice, všechno bolí prostě je to na h... Naopak expediční boty s plastovou vnější částí a s vnitřní botičkou mají výhodu, že botičku můžete dát pěkně do spacáku, protože není plná sněhu. Druhý den jen vklouznete s teplou botičkou zpátky do boty a můžete jít dál (vyzkoušeno u bot Asolo 8000). Na druhou stranu nemáte v botách takový cit a přesnost.

Ohledně spacáku je dobré vzít to, co ověřily jiné expedice v podobných podmínkách (např. to nejlepší ze Sir Josepha nebo jiný spacák s obdobnými parametry). Stan je dobré vyzkoušet ve sněhu, a hlavně ve větru, i když je někdy obtížné najít místo, kde pořádně fouká. Musíte se naučit stan kotvit a používat sněhový límec (naše volba šla k nejvyšší řadě stanů Jurek a byli jsme s ním 100% spokojeni, držel i v největším větru).

Pro oblečení jsme volili klasické tři vrstvy: termoprádlo, izolační teplou vrstvu (polárku a někdy přes to malou pěřovou vestu) a třívrstvý Gore-Tex proti větru a vodě. Já preferuju, aby se v tom i dobře lyžovalo (už víc než 10 let lezu s oblečením od Tilaku a neměl bych). Pro studené dny a bivaky musíte mít pěřovou bundu (moje od Sira Josepha je absolutně špičková), sloní nohu, pěřové papuče a pěřové rukavice.

“*stan je dobré vyzkoušet
ve větru*”

Lezecký materiál obnáší friendly, vklíňence, skoby, čoky, cooper heady, lana a expresky. Každý už má své zvyky a své oblíbené značky, všechny fungují více méně dobře i v mrazu (mně se líbí materiál od Wild Country, velikosti jsou barevně odlišené a v rukavicích se s ním dobře manipuluje). Vrtacích díků berte víc než nýtů, stane se, že v žule spotřebujete dva na jednu díru. Nebo vezměte speciální vrták do žuly. Co se týče lana, samozřejmě nezapomeňte na statiku. Jestli potom lezete s jednoduchým nebo dvojitým

lanem, to záleží na terénu. Nezapomeňte na solární nabíječku, kterou dnes najdete v pohodě na internetu. U satelitních telefonů dávejte pozor, jakou síť si zvolíte, ne každá pokrývá celou zeměkouli. V lékárnice je dobré mít univerzální antibiotika a silné léky proti bolesti, které se většinou dají dostat jenom na předpis (kdyby si člověk něco zlomil). Hodí se Heparin proti omrzlinám.

Ohledně jídla jsme měli liofyzilizované (sušené) jídlo od různých značek, abychom nejedli pořád stejnou věc. Pak stačí nalít horkou vodu do sáčku, zamíchat, zavřít, počkat 10 minut a máte super jídlo. Dívejte se na počet kalorií, které jídlo obsahuje, abyste nebyli hladoví. Počítejte větší výdaj než při normálním obědě, proto jsou lepší těstoviny než rýže nebo brambory. Vářiče jsme vzali benzinové, protože na Baffinách žádné plynové bomby nenajdete, a navíc jsou v daných podmínkách benziňáky lepší. S vářičem musíte umět zacházet, umět ho komplet demontovat a smontovat. A raději vzít dva.

Nějaké dotazy? Ne? Tak do toho!

Na
Baffinův
ostrov i do
Adršpachu
ve dvou
i v partě...

STANY LOAP

EXPEDIČNÍ OUTDOOROVÉ TURISTICKÉ

WWW.LOAP.CZ

Svět expedic

foto Shutterstock

Expedice Langu Khola

Nepál
Jakub Šedivý a mezinárodní tým
Listopad 2012

Cílem expedice Langu Khola bylo splutí řeky Langu Khola v odlehlé oblasti Dolpo, hluboko v nepálském Himálaji. Je to nejdelší ze zdrojnic posvátné řeky Karnali a dosud byla vodáky spluta jen částečně. Nejprve účastníci za devět dní prošli 100 km dlouhý trek, aby mohli splout Langu Khola z nejvyššího možného místa. Na řece pak vodáky čekalo 20 dní, 550 km a ta nejvyšší obtížnost, spoje-
ná s nízkými teplotami hluboko pod bodem mrazu. Přes všechny nástrahy byl prvosjezd Langu Kholy úspěšně dokončen. Jakuba Šedivého na expedici podpořily například firmy ZET Kayaks, Devold, NorskáMóda.cz, Kokatat. O expedici se připravuje podrobný článek v druhém čísle letošního HYDROMagazínu (www.hydromagazin.cz), které vyjde v první půlce května.

Polský prvovýstup na Broad Peak s tragédií

Pákistán, Karakoram
Početná polská expedice
Únor – březen 2013

Sledovaná polská horolezecká expedice s cílem uskutečnit zimní prvovýstup na Broad Peak (8027 m) svůj obtížný cíl přes nepřítel-
počasí splnila 5. března, ale za velmi vysokou cenu. Členové čtyřlenného vrcholového týmu, legenda polského horolezectví Maciej Berbeka a zkušený mladý horolezec Tomasz Kowalski, nedokázali ve zhoršujícím se

Pól chladu 2013

Sibiř, Ojmjakon
Václav Šůra, Petr Horký
Březen – duben 2013

Třítýdenní expedice probíhá v období příprav tohoto čísla. Polárníci se zúčastní festivalu Pól chladu, který se nepravidel-
ně pořádá v osadě Tomtor asi 40 km od Ojmjakonu, známého jako nejchladnější obydlené místo na zemi. Pak se polárních chystají na přechod hor podle map pořízených Hanzelkou a Zikmundem, pokud ovšem plány nezkomplikují přemnožení vlci v okolí Ojmjakonu. Ten se nedávno opět dostal do zpráv, když tam v únoru 2013 byla naměřena teplota -71 °C. Oba čeští polárníci, a zvláště dokumentarista Petr Horký, se z cesty chystají přivést záběry pro zamýšlený snímek. Expedici podporují například značky NorskáMóda.cz, Indiana či Raw Bite. Návrat expedice je plánován na počátek dubna.

počasí včas sestoupit do bezpečné výšky a po dramatickém sestupu s nimi bylo přerušeno rádiové spojení.

Další dva horolezci, Adam Bielecki a Artur Małek, měli více sil a podařilo se jim pozdě v noci dosáhnout tábora C4 a odtud další den dál sestupovali. S oběma opozdilci už se bohužel navázat kontakt nepodařilo a po vyčerpání všech dostupných možností bylo jasné, že už se dolů nevrátí. O polské expedici jsme psali v minulém čísle magazínu Svět outdooru; to jsme ještě netušili, jak velkou daň polští horolezci zaplatí za splnění svého snu.

Expedice K2 odložena

Himálaj
původní termín červen – červenec 2013

Vzhledem k delšímu léčení Radka Jaroše mu-
sela být odložena plánovaná expedice s cílem dosažení K2, a tím i završení tzv. Koruny Himálaje. V minulém čísle jsme informovali o připravované expedici, která však byla po vydání magazínu Svět outdooru o rok odložena vzhledem k nutnému doléčení následků omrzlin Radka Jaroše z loňské expedice na Annapurnu. Držíme Radkovi palce, aby byl co nejdřív zdravotně v pořádku.

Zimní přechod Tater

Slovensko, Tatry
Mišo Sabovčík a Adam Kadlecík
Březen 2013

Náročnou zimní výzvu zvládli slovenští horolezci Mišo Sabovčík a Adam Kadlecík. V březnu 2013 se jim podařilo za patnáct dnů přejít bez podpory celý hřeben Tater. Přechod byl velmi obtížný vzhledem ke zhoršujícímu se počasí a v závěru přišly také problémy s přípravou jídla a vody na pití. Slovenská dvojice zvládla přechod hřebene z Hutianského sedla do Ľaliového, dále hlavní hřeben až do Kopského sedla a nakonec přechod Belianských Tater do Ždiarského sedla. Jen ve Vysokých Tatrách je na hlavním hřebeni asi 40 štítů. Problémy byly s mokřými spacáky, ke konci už docházely zásoby jídla i plynu a k tomu se blížila silná víchřice. Přechod podporovala například značka Petzl, dokumentoval Pavol Barabáš a ze vzduchu také Igor Pap.

LOWA slaví 90. výročí a bude to velké!

Od Hermanna Buhla až k Hansi Kammerlanderovi. I tak by se dal charakterizovat vývoj německé obuvnické firmy LOWA, která se už 90 let specializuje na výrobu obuvi. Nebo to začalo jinak?

Kde jsou tedy kořeny firmy LOWA?

Historii těchto značek začal psát zakladatel LOrenz WAgner a jeho dva bratři Hans a Adolf v roce 1923, jak už jste si jistě spočítali. Jenže první pohorku byste v té době hledali marně. Trio bratrů z Horního Bavorska se nejdříve zaměřilo na výrobu pracovní a zemědělské obuvi. Dnešní „outdoorová tvář“ byla firmě dána až od roku 1933, kdy začali s prvními modely, které byly určeny do světa hor. Podobně jako u jiné německé firmy, která se specializuje na obuv a sportovní vybavení, i tady došlo k bratrskému rozporu a z firmy po válce odešli Hans a Adolf, kteří si založili své vlastní, dnes už celosvětově známé značky (Adolf – Hochland, Hans – Hanweg).

Právě od tohoto momentu se začala LOWA specializovat výhradně na výrobu sportovní obuvi. Do péče firmy se svěřili světově uznávaní horolezci, jako byl už zmíněný Hermann Buhl nebo Toni Hiebeler (1961 – první zimní výstup severní stěnou Eigeru).

Není divu, že má LOWA tolik světových „nej“

Od dob Hermanna Buhla urazila značka pořádný kus cesty. Vždyť se dokázala natrvalo zapsat do historie vývoje horské a horolezecké obuvi. Vyrobit první horolezecký duplex, trekingovou botu či vulkanizovanou podešev na světě.

Tak jako je bohatá a zvučná historie firmy LOWA, tak je na tom i horolezecký tým této značky. Nejsem si úplně jistý, jak je to s tím bohatstvím, ale za zvučnost se můžu zaručit. Jména jako Hans Kammerlander, Stefan Glowacz, Ines Papert, Gerlinde Kaltenbrunner, Alix von Melle, David Göttler či Ralf Dujmovits mluví za vše. Pojďme si některé z nich blíže představit.

Hans Kammerlander (ITA) – Dlouholetý parták Reinholda Messnera na osmitisícovkách. Celkem spolu vylezli na sedm z nich. Hans však svoji osmitisícovou pouť zastavil na čísle dvanáct (celkem je na světě 14 vrcholů, které přesahují hranici 8000 metrů). V roce 2001 sjel na lyžích Everest. Jako první dokončil projekt „Seven Second Summits“ (2012), tedy stanul na druhých nejvyšších vrcholech všech kontinentů (obecně je SSS bráno jako obtížnější než klasika Seven Summits).

Ralf Dujmovits (GER) – Devatenáctý člověk a první Němec, který stál na vrcholu všech osmitisícovek (umělý kyslík použil jen na Everestu). To znamená, že je držitelem ocenění Koruna Himálaje. Celkově má však na tyhle velikány osmnáct úspěšných výstupů.

Gerlinde Kaltenbrunner (AUT) – Je ženou Ralfa Dujmovitse a spolu s ním tvoří ideální horolezecký pár, který se podle mě hodí pro natočení filmu. Stejně jako Ralf i Gerlinda se postavila na vrcholy všech osmitisícovek. Dokázala to jako 28. člověk na světě, první žena bez použití kyslíku a první občan Rakouska.

Gerlinde Kaltenbrunner a Radek Jaros

Ines Papert (GER) – Stejně jako Stefan i Ines se specializuje spíše na technické výstupy než na osmitisícovky. Je několikanásobnou vítězkou světového poháru v ledolezení. Kromě toho se jí podařilo úspěšné výstupy na hory jako Eiger – severní stěna (Švýcarsko, 3970 m), Aconcagua (Chile, 6959 m), Alpamayo (Peru, 5947 m), El Capitan – „The Nose“ (USA, 2307 m) a další.

Na červen jsou v plánu divoké oslavy 90. výročí firmy LOWA!

Ty se budou konat 29. června na statku v blízkosti horské chaty Siglhof (Německo, Horní Bavorsko). Program bude nabitý. V plánu jsou aktivity jako slackline, lezení, geocaching, mnoho soutěží o ceny a doprovodný kulturní program, který zahrnuje vystoupení několika kapel. Očekává se až deset tisíc návštěvníků, takže nejde o žádnou komorní záležitost! Samozřejmostí je účast celého týmu LOWA, který bude přednášet o svých akcích. Dalším tahákem je tombola o auto Suzuki Swift. Upřímně řečeno, do tohoto autíčka naložte sebe a jednu krosnu, takže je spíše pro samotáře. Celá akce vyvrcholí ve 22:00 závěrečným ohňostrojem.

1963

1926

1935

1965

1979

Střípky z outdooru

Vydejte knihu o horolezecké legendě!

Petr Prachtel je jedním z nejzajímavějších českých horolezců. Byl zván na špičkové zahraniční expedice k himálajským prvovýstupům, ale z politických důvodů nemohl pozvánky přijmout. Narodil se před 2. světovou válkou, ale i v pokročilém věku stále patří k neaktivnějším lezcům na českých skalách. Knihu o jeho životě napsal spisovatel, vydavatel a horolezec Boris Hlaváček. Vydání knihy P.R.A.C.H.T.E.L. – život na niti můžete pomoci i právě vy díky crowdfundingu, neboli hromadnému financování. Stačí si na www.hithit.cz/cs/project/74 vybrat právě tu odměnu, která vás nejvíce zajímá, a přispět na vydání knihy stovkou či několika tisíci. Mezi odměnami pro přispívající naleznete třeba podepsanou knihu, jeden den lezení s Petrem Prachtemem nebo třeba obraz, který sám lezec nakreslil.

Zajímavé knižní novinky

Kromě na této stránce zmíněné knihy o Petru Prachtelovi vyšlo nedávno v češtině nové vydání průvodce Lonely Planet po Mauriciu a Reunionu, Krétě a Aljašce. Milovníkům cyklistických výšlapů nesmí v knihovně chybět český překlad knihy Daniela Friebeho a Pete Godinga Horské výstupy – Na kole po evropských velehorách. Brzy bude v knihkupectvích i nové vydání turistického průvodce Korsikou z řady Rough Guides a biografie cestovatele Emila Holuba od Martina Šámala. **TIP:** Všechny uvedené i mnohé další knihy koupíte na MapyKiwi.cz.

Autorizovaný prodej Warmpeace

Český výrobce outdoorového vybavení Warmpeace a zároveň dovozce doplňků Sea To Summit přistoupil k selekci kamených i internetových obchodů, kterým umožní prodávat „své“ zboží. Do výběru se dostaly jen prodejny, které nabízejí

určitý zákaznický servis v poradenství a zkoušení, podpořený existencí alespoň minimálních skladových zásob. Všichni tito prodejci jsou označeni samolepkou „autorizovaný prodejce“.

Výročí známých značek

Švédský výrobce outdoorového oblečení Didriksons 1913 oslaví letos sto let od svého založení v Grundsundu nedaleko Göteborgu. K této události připravil na letošní rok nejen výroční kolekci, ale i zajímavý film o historii značky, který najdete s českými titulky na stránkách dovozce – www.vavrys.cz.

Ještě o polovinu delší historii má výrobce horolezeckého vybavení Edelrid. Firmu založil Julius EDELMANN a Carl RIDDER už v roce 1863. Prvotním výrobním artiklem byly provazy a lana všeho druhu.

Krátce po své první stovce vyvinul Edelrid lano, které vydrželo více než jeden pád, a stalo se tak předchůdcem současných moderních dynamických horolezeckých lan. I Edelrid představil výroční kolekci na oslavu významného milníku.

První český výrobce plastových lodí, firma Železný, letos oslaví 20 let svoji existence. K tomuto výročí připravil nejen další kajak pod značkou Zet, ale chystá několik zajímavých soutěží pro všechny vodáky. Hlavní cenou bude turistická kanoe Samba.

Vodní lávka, ozdobná dračí ferata, foto Martin Vítek

Dračí ferata nad rakouským Mondsee

Je to k ní sotva pár hodin jízdy od našich jižních hranic. Její rozečkaná hradba se zvedá nad klidnou hladinou Mondsee, jednoho z věhlasných jezer rakouské Solné komory, a skalní okno pod jejím vrcholem prý prorazil sám čert, když letěl na pomoc nepoctivé hospodyně. Drachenwand, Dračí stěna, je vápencový tesák, po jehož východní hraně byla v roce 2008 vybudována jedna z nejkrásnějších zajištěných cest celé oblasti – Drachenwand Klettersteig. Ferata obtížnosti B/C začíná soustavou kolmých žebříků. Pak se proplétá po členitém hřebínku, až vyústí do vzdušných stěnových úseků s parádními výhledy na jezero i okolní štíty Solné komory. Láká vás? Další podrobnosti o této i dalších feratách naleznete na www.Pohora.cz. (MV)

Nová stěna v Ústí

Novou lezeckou stěnu v Ústí nad Labem otevřel v průběhu března HUDYsport. Celých 1750 m² lezeckého prostoru čeká na návštěvníky v budově bývalého cukrovaru v Pražské ulici 21. Vyberou si opravdu všichni, k dispozici je 140 cest obtížnosti od 2 do 8a a o délce i přes 20 metrů. Otevírací dobu a další praktické informace najdete na www.hudysteny.cz/usti.

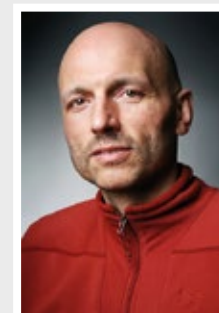
Prostor je rozčleněn do několika částí. V Hlavním domě je lezecká plocha o velikosti 19 m x 13 m a díky převisu, který místy

HUDY trendy na léto 2013

Zajímají vás trendy letní outdoorové kolekce 2013? Co nového čekat u oblečení, obuvi, batohů, stanů, spacáků, lezeček nebo sedáků? Inspirujte se třeba právě u outdoorových specialistů v HUDYsportu.

Letošní letní sezona bude ve znamení výrazných barev, chytrých materiálů a perfektních stříhů pro muže, ženy i děti. Většinu novinek outdoorového vybavení osobně testovali vybraní členové HUDYteamu, HUDY Mountain Guides, jakož i samotní pracovníci HUDYsportu. Produktoví manažeři z toho všeho pak připravili zajímavé kolekce.

Tipy a doporučení produktových manažerů HUDYsport

„Ojedinělou nabídku sportovních batohů pro cyklisty, vysokohorské turisty, ale i jen tak pro volný čas, doplňuje široký sortiment praktických ledevinek a cestovních tašek. Horolezce nově potěšíme produkty značky Mammut. Mým favoritem mezi značkovými batohy je inovovaný Deuter Guide 35+ za skvělých 3290 Kč.“ (Dušan Stuchlík)

„Kompletní vybavení pro camping a cestování je rozšířeno o nové typy turistických stanů, spacáků, samonafukovacích karimatek a vaříčů. Standardem je široký výběr nádobí, čelovek, impregnačních a skládacích stolků a židlí. Favoritem léta budou rychlostavěcí stany Outwell a extra-lehký stan pro dvě osoby Rock Empire Trail za 4690 Kč.“ (Zbyšek Česenek)

„Letošní léto bude plné svěžích barev a perfektních stříhů. Nové materiály u triček, košil, kalhot a šortek zvyšují komfort nošení. Outdoorové oblečení je stále více kombinované z různých materiálů – tělo potřebuje dýchat. Hitem sezony bude goretexová bunda Montura Equipe Jacket za 4850 Kč.“ (Martin Trdla)

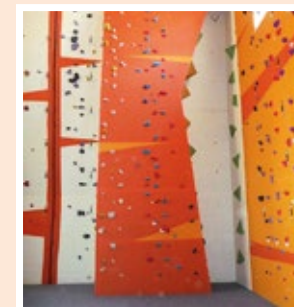

„Širokou nabídku kvalitní outdoorové obuvi pro vysokohorské turisty doplňuje rozšířený sortiment osvědčených sandálů a pohodlné hikingové obuvi. Absolutní novinkou, která sleduje současný trend, je lehká approachová bota Millet Rock Hopper za 2990 Kč.“ (Jiří Novák)

dosahuje 7 metrů, jsou zde cesty dlouhé až 21 metrů. Pro nejdelší profily je tak zapotřebí alespoň 40m lano. Pro pohodlí lezců je celá podlaha haly vytápěna. Na tzv. Horní stěně jsou kratší cesty nejen pro začátečníky od 11 do 13 metrů. Pokud nemáte partáka na druhý konec lana, využijete další „vychytávku“ v této části a to tři navijáky na samojištění, nepotřebujete tak jističe.

Na nejmenší návštěvníky čeká 6,5 metru vysoká dětská stěna s horním jištěním.

	CENA	NOCOVÁNÍ	TOP OUTDOOROVÉ AKTIVITY	KAM ZA LEZENÍM	KDY VYRAZIT	BEZPEČNOST A ZDRAVÍ	DOPRAVA NA MÍSTĚ	
ŠPANĚLSKO	 4 000 až 6 000 Kč 5 000 až 6 000 Kč	Dostatek hotelů, levných noclehů a v horách skvělých bivačů. V oblasti Camina de Santiago jsou navíc místní velmi tolerantní ke stanování prakticky kdekoliv.	Objevte NP Monte Perdido y Ordesa, sjedte některou z galicijských řek a výzvou je 900 km dlouhá poutní cesta Camino de Santiago. <i>TIP: Popis 55 túr od Pyrenejí po Gibraltar najdete v průvodci Hory Španělska na www.MapyKiwi.cz.</i>	Evropskou Mekku sportovního lezení je El Chorro. Najdete tady i Camino del Rey – poněkud krkolomnou feratu, vedoucí 100 metrů nad dnem kaňonu. Dalším skvělým lezeckým místem je Siurana nedaleko Barcelony.	Záleží na tom, za čím a kam jedete. Nejvyšší místa Pyrenejí jsou značnou část roku pokrytá sněhem a pro výstup počítejte s patřičnou výbavou. Naopak za lezením na jih země můžete vyrazit prakticky kdykoliv.	Španělsko je bezpečnou zemí. Ve městech pozor na drobné kapsáře, a to zejména v Barceloně či Madridu. Na venkově jsou lidé naopak nesmírně milí a přátelští. V odlehlejších oblastech můžete narazit na toulavé psy.	Vlaky jsou docela drahou, ale zato pohodlnou záležitostí. Dobře fungují místní autobusy, na frekventovaných linkách je ale rezervujte dopředu. Lze i stopovat. I když si někdy počkáte déle, nakonec určitě pojedete.	ŠPANĚLSKO
VIETNAM	 14 000 až 17 000 Kč	Všude narazíte na ubytování různé kvality. Smlouvejte a obhlédněte více variant. V horách přespěte u místních, očekává se finanční příspěvek.	V okolí města Sapa najdete spousty příležitostí k trekování s výhledem na rýžová políčka. Vystupte také na nejvyšší horu – Fan Si Pan. Na kajaku si projedte pobřeží v zátoce Halong.	Jedinečné podmínky pro deep water solo (lezení nad vodou bez jištění) najdete v zátoce Halong. Na jednotlivé ostrůvky se dostanete na najaté lodce s řidičem nebo vlastními silami na kajaku.	Ideální jsou jarní měsíce, kdy není příliš horko a příroda je asi nejkrásnější. V létě se připravte na vedra a časté deště. Počasí se liší na severu a jihu země, záleží proto také na tom, kde se chcete pohybovat.	Vietnam je nechvalně proslulý všemožnými šejdií. Připravte se na rozličné ceny pro turisty a místní. Budte ve střehu, abyste všechno třikrát nepřepatlili. Nezapomeňte na patřičná očkování.	Na dlouhé trasy se přesouvejte sleeping busy. Jsou velmi pohodlné a levné. V místech se zajímavým okolím se zdržte déle, půjčte si motorku a podnikněte výlety podle svých představ.	VIETNAM
FRANCIE	 3 000 až 5 000 Kč 2 000 Kč	Ubytování je dražší, ale obvykle i na vyšší úrovni než u nás. Chcete-li ušetřit, vezměte s sebou stan. Kempů tu najdete mnoho!	Na Francii nedají dopustit lyžaři, oblíbené je středisko Chamonix. Turisty nadchne 170 km dlouhý trek Tour de Mont Blanc, vedoucí z části právě Francií! Na Korsice je oblíbená trasa GR20.	Do většiny cest v kaňonu Verdon nejprve musíte slanit z útesu, což dělá lezení o to zajímavější. Místem, kde se psala lezecká historie, jsou vápenco-pískovcové skály v Buoux.	Počasí je stejné jako u nás. Za lyžováním se vydejte v zimě. Na turistiku, cyklistiku nebo lezení se nejlépe hodí léto. Korsika láká cestovatele už i na jaře.	Francie je velmi pohodová a bezpečná země, jen výjimečně se dostanete do nepříjemných situací. Jdete-li sem sportovat, nezapomeňte se dobře připojistit.	Radostí je cestovat vlakem. Dražší jízdné vyváží skvělé služby, přesnost a propracovaná síť spojů. Nejsnazší je mít vlastní či půjčený automobil.	FRANCIE
KYRGYZSTÁN	 11 000 až 14 000 Kč	Stan berte rozhodně s sebou, v horách se bude hodit. Ve městech vyhledejte hotely.	Desítky vrcholů čekají na milovníky hor, dva mají dokonce nad sedm tisíc – Pik Lenin a Pik Pobeda. Hory jsou dobře dostupné a bez davů turistů.	Nedaleko Biškeku najdete sportovní oblast s asi třiceti cestami. Mnohem lákavější jsou ale stěny v horách, které vybízí k prvovýstupům!	Chystáte-li se do hor, nejvhodnější doba je léto. Zima je opravdu krutá a teploty klesají hluboko pod bod mrazu.	Nebezpečné mohou být okrajové části měst. Na venkově jsou místní velmi přátelští. Na nízké úrovni je zdravotní péče, takže hleďte, aby se vám nic nestalo.	Kromě klasických autobusů můžete využívat tzv. mašrutky (minibusy). Obvykle se vyjíždí, až když je plně obsazeno! Připravte se na nekvalitní silnice.	KYRGYZSTÁN
OMÁN	 10 000 až 13 000 Kč	Mimo města jde kempovat s vlastním vybavením. Nenechte si ujít nocleh v pouštních bungalovech. <i>TIP: Spoustu rad najdete v průvodci Ománem od vydavatelství Bradt. K dostání na www.MapyKiwi.cz</i>	V pohoří Hajar je plno treků, nevynechejte Balcony Walk. Nechte se zlákat podvodním světem, rozprostírajícím se na pobřeží Ománu. Oblíbené jsou ostrovy Dimaaniyat a noční pozorování fosforeskujících živočichů.	Nesmírně velký lezecký potenciál čekající na objevení. Skvělé příležitosti k deep water solu najdete v Maskatu (existuje i průvodce). Hory na severu vybízí k bigwallovým prvovýstupům. Méně zkušeni můžou vyzkoušet jednu ze tří ománských ferat.	Nechcete-li se jen potit a nadávat na počasí, vydejte se do Ománu v zimě. V tuhle dobu sluníčko svítí a je příhodné počasí jak na koupání v moři, tak i na případné trek v horách a prohlídky starých pevností a charismatických měst.	Ománci jsou nesmírně milí a přátelští. Respektujte ale zásady této silně muslimské země. Ženy by měly chodit v dlouhém oblečení a chtějí-li lépe splynout s davem, udělají dobře, když si zahalí hlavu. Při třech horami vždy myslíte na dostatek vody!	Po Maskatu a okolí se klidně pohybujte taxíkem, je to velmi levné. Na delší přejezdy se dá využívat místní doprava. Máte-li ale málo dnů a velké plány, zvažte půjčení auta. Dostanete se díky němu třeba až do vesniček vysoko v ománských horách.	OMÁN
USA	 15 000 až 30 000 Kč	Skvělá síť kempů ve všech národních parcích, noc pro jednoho vyjde asi na 5 dolarů. Ubytování ve velkých městech je lepší zamluvit dopředu.	Raftujte v Grand Canyon, ujděte alespoň část 4200 km dlouhého treku Pacific Crest National Scenic Trail, potkejte se s medvědem v Yellowstone a naučte se surfovat na Havaji. Díky své rozloze nabízí USA příležitosti snad pro každý sport.	Yosemitská stěna El Capitan je tajným snem všech lezců. Asi nejlepší bouldrovou oblastí na světě je kalifornský Bishop, plný obrovských žulových balvanů. Nevynechejte taky NP Zion nebo pískovcové stěny v kentucké oblasti Red River George.	Za koupáním na Floridu můžete kdykoliv. Hory na severu jsou naopak dostupné prakticky jen v létě. Někde až do června leží metry sněhu. Chcete-li tedy zamířit na americké vrcholky, rozhodně vyčkejte na léto, případně na brzký podzim.	Tolik obávaní medvědi představují mnohem menší nebezpečí než nezodpovědní turisté. Při túrách i dlouhých přejezdech autem si nikdy nezapomeňte dostatek vody a mapu. Ve velkých městech si dávejte pozor na osobní věci.	V Americe nejde jinak, než si půjčit automobil. Poměrně vysoké půjčbové vykompenzují levnější pohonné hmoty a volnost, která se díky vlastní dopravě nabízí. Připravte se ale na legendární nekonečné dlouhé přejezdy.	USA
JORDÁNSKO	 8 000 až 10 000 Kč	Zážitkem je přespát v pouštních kempech srdečných beduinů. Ve městech najdete hotely i noclehárny. Je na vás, co si vyberete.	Jedno z nejkrásnějších míst k potápění. Spoustu možností je například v okolí Aqaby. Přespěte v poušti Wadi Rum. Krásný trek vede z pevnosti Ajloun do Pelly. Země je oblíbená i pro cyklisty.	Spáry a pukliny na pískovcových stěnách ve Wadi Rum jsou jedinečným lákadlem pro všechny lezce. Většina cest je nezajištěných, takže je potřeba dostatek vlastního materiálu.	Ideální čas k návštěvě je podzim či jaro. Vyhnete se tak letním extrémním teplotám i poměrně mrazivým zimním večerům. K Rudému moři se ale můžete vydat prakticky kdykoliv.	Kriminalita je tu velmi nízká, takže se není příliš čeho obávat. V případě nepříjemností se ale můžete obrátit na turistickou policii. Doporučuje se očkování proti žlutence i břišnímu tyfu.	Využívat je možné buď autobusovou dopravu, která je spolehlivá, levná a pohodlná, nebo si půjčit vlastní auto. Silnice jsou v dobrém stavu, jen čerpacích stanic je občas poskromnu.	JORDÁNSKO
PERU	 20 000 až 30 000 Kč	V turistických oblastech je ubytování výrazně dražší než na méně oblíbeném severu. Stanování je naprosto běžné při třecích.	Jděte po Inca trailu k Machu Picchu (nutné povolení) nebo se uče surfovat na severu země. <i>TIP: Skvělým pomocníkem při třecích v Kordillerách bude mapa Cordillera Blanca-Nord, najdete ji na www.MapyKiwi.cz.</i>	Kordillery, nazývané v Jižní Americe Andy, vybízí k mnohodélkovým prvovýstupům, a hlavně ke zdolávání velkých vrcholů. Vrchol Chachani nedaleko Aeroquipy je prý jednou z nejsnazších šestitisícovek.	Na hory je ideální doba duben až listopad, zaměřujete-li se na pobřežní oblasti, zvolte přesně opačnou část roku. Letní měsíce jsou nejlepší k návštěvě pralesů.	S nejvyšší kriminalitou se setkáte ve velkých městech, zejména v Limě. Mnohem větší nebezpečí vám ale hrozí při přeceňování vlastních sil a počasí v horách.	Po městech vás povozí klasické rikši, na delší přejezdy využijte místní autobusy a přeplněné dodávky. Čím odlehlejší místo, tím menší spolehlivost dopravy.	PERU
CHORVATSKO	 5 000 Kč 1 600 Kč	Kempy, penziony, hotely. Nabídka je široká a cenově výhodná. V horách jde stanovat, ve městech je to zbytečné.	Zalyžujte si ve středisku Platak s výhledem na moře, v pohoří Velebit vystupte na Vaganski vrch. <i>TIP: Cyklisté ocení cyklomapu Dalmatských ostrovů, k sehnání na www.MapyKiwi.cz.</i>	Pohodově si zalezete nedaleko Splitu. Nejlákovější je ale ostrov Hvar, kde najdete spoustu zajištěných cest, ale hlavně příležitosti k deep water sólům.	I pozdní jaro a brzký podzim jsou v Chorvatsku obvykle velmi teplé, ale není to pravidlem. Zaručeně hezké počasí je hlavně v období léta.	Ve všech ohledech bezpečná země. Překvapit vás můžou maximálně kapsáři, ale ty potkáte všude.	Vzhledem k blízkosti je oblíbená doprava vlastním autem, ale je snadné si ho půjčit až na místě. Dobře funguje i místní meziměstská autobusová doprava.	CHORVATSKO
JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA	 15 000 až 19 000 Kč	Města jsou vybavena hotely všech kvalit i cenových hladin. Stanujte jen v kempech, je jich dostatek.	Vystoupejte na Stolovou horu uprostřed Cape Town, užijte si trek v parku Tsitsikamma, vyzkoušejte snowboarding v poušti a surfing na vlnách.	Do Jihoafrické republiky jezdí lezci za boulderingem. Oblíbeným místem jsou Rocklands, ale tím nabídka nekončí. Skvělé bouldry najdete i v okolí Cape Town.	Od prosince do února je v zemi horké léto, naopak v červnu až srpnu mírná zima, na horách ale mrzne a sněží. Nejvíce lidí sem míří od října do dubna. Záleží na tom, kam a za čím jedete.	Opravdové nebezpečí hrozí v okrajových částech velkých měst, do slumů se raději nevydávejte. Dodržujte zásady bezpečnosti a po setmění se pohybujte jen ve více lidech.	Na vysoké úrovni je železniční doprava, která nabízí i luxusní okružní jízdu po velkých městech. Pro nezávislé cestovatele je ideální půjčit si auto, silnice jsou v dobrém stavu.	JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

Základní vybavení pro začínající lezce

Rady k výběru vybavení

Jo jo, holenkové a holínky, je to tak.
I při lezení a nakupování je třeba sešelského

Vzpomínám si na své první lezecké kroky, přestože jsem od té doby už nějaký metr lana odmotal. A rovnou se přiznám, že s lezením jsem to od té doby kdovíjak vysoko nedotáhl. Zato lezecké vybavení doznalo jistý pokrok. Ani zdaleka se sice neřadím k lezeckým bardům, kteří se navazovali kolem pasu konopným lanem, i tak mi ale lezení učarovalo v době, kdy výběr lezeckého materiálu nebyl zdaleka tak široký jako dnes. A když už bylo z čeho vybírat, stejně byly největším problémem finance.

Proto rád vzpomínám na dobu, kdy jsem dostal své první 12 m dlouhé lano od známého komínka. Co na tom, že bylo černé jako uhlí a cítil jsem z něj snad každý komín ve městě. Nic mi nebránilo navázat se na doma ušitý sedák a about plátěné kopačky s uříznutými špunty. Nádherné a metodicky jistě bez výhrad byly ty moje první lezecké kroky. Chtěl jsem prostě létat a na moc dalších věcí jsem v hlavě neměl místo.

Konec nostalgie a vzpomínání na staré časy. Mám daleko do velebného kmeta a dlouho doufám ještě mít budu. Přesto je dnes doba trochu jiná. Kdo ví, odkud se berou stále noví zájemci o lezení. A stále nové, vyšší a převyšující umělé stěny jsou připraveny je pohltnout. Málokdo dnes navštíví stěnu s nějakým historickým kouskem vybavení. Každopádně se občas u úctou pousměju při pohledu na lezce ve dvacet let starém úvazku s puntíkatým šátkem, který se snaží spoutat lezcovu už natně prošetřivou hřívu.

Daleko častěji je k vidění vybava kompletně zářící novotou. Mají ji ti, kteří se už částečně lezení upsali a začali do něj sypat své nenávratné investice. Těm, kteří tak ještě neučinili, bych chtěl tímto textem pomoci při výběru základního vybavení. Každému z nás totiž hrozí, že se stane obětí zdatného obchodníka, vnucujícího vybavení, které je zaručeně to nejbezpečnější, nejlehčí, nejpes-
tější a které poleze málem samo.

Jo jo, holénkové a holínky, je to tak.
I při lezení a nakupování je třeba selského
rozumu. Vezmeme to tedy pěkně od podlahy
(nemyslím Přemka, i když bych se nedivil,
kdyby jeho stoprvní rada na vyhubení krtka
zněla: ubít lumpa lezeckým cepínem).

Lezečky musí sedět

Základem jsou lezecké boty, čili lezečky. Nevím, jestli tak své dvě nevábné vonící boty můžu vůbec ještě nazývat. Ale jistě nejsem sám, kdo má strach, že mu slezou nehty, když svoje lezky vezme do ruky. Je zkrátka fakt, že většina lezců vytvoří na svých lezeckách patinu, která jim propůjčí jistou jedinečnost. Osobně jsem vysledoval, že boty z přírodní kůže jsou oproti syntetice trochu víc smraduvě zdrné. Do velké míry však záleží na tom, jestli lezete v ponožkách, nebo naboso. Já lezu v lezkách naostro a je to na nich věru znát. Proto bych doporučil tenkou nízkou ponožku, která příliš neubere na citu v noze. Zároveň bude fungovat jako filtr v botě, která nebude tolik trpět na špinění zevnitř. Díky tomu se v ní zřejmě nebudou tolik množit bakterie, způsobující ten zápach. V hlavě mi šrotuje představa, jak divoká party asi musí probíhat v mých lezeckách. Zároveň jsem ale rád, že mě na ni nikdo nepozval.

Kromě materiálu je pro výběr důležitá celá řada vlastností. Je to velikost, tvar kopyta, tloušťka a materiál podešve, způsob zapínání a pro někoho barva, aby se hodily k pleti. Lezení nemá být utrpení, a proto to s výběrem co nejmenší velikosti bot nepřehánějte. Jde o to, že lezec potřebuje v botě mít cit a jistotu, čehož nelze příliš velkou botou docílit. Chcete to najít rozumný kompromis mezi pohodlím, respektive přijatelným nepohodlím, a citlivostí boty. Ta by měla na noze sedět pevně a těsně celé chodidlo obepínat. Pro nováčky bych příliš nedoporučoval velikost, ve které budou mít pokrčené prsty. A když už, tak jen velmi lehce. Zatímco ostřílení borci potřebují lezečky, aby v nich mohli stát na špendlíkové hlavici, začátečníci používají spíš větší nebo střední stupy, na kterých potřebnou službu udělají i pohodlnější lezečky.

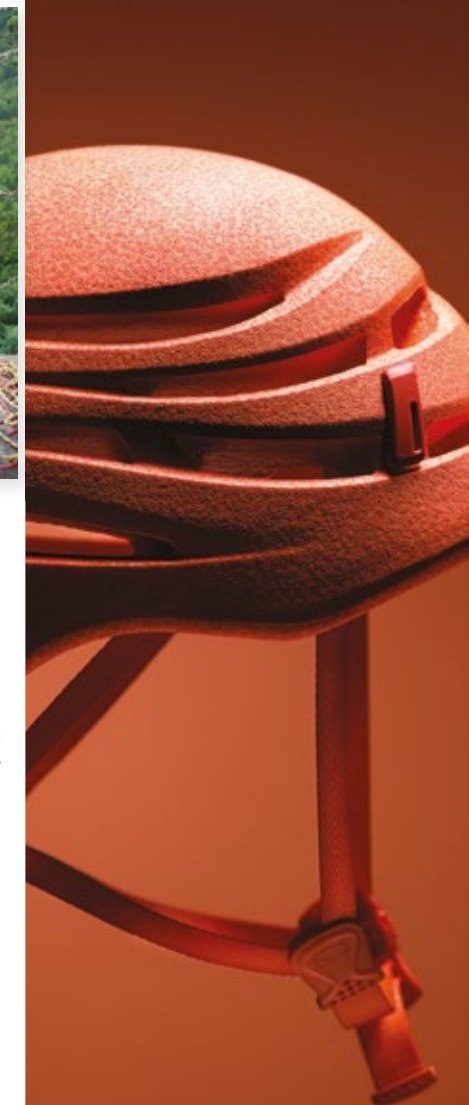
Tuhá podešev

Tím se dostávám k tuhosti podešve. Ta je obecně tím větší, čím větší je tloušťka gumy použité na podrážce. U lezeček se této gumě říká lepička. Pokročilejší modely bot pak pro zvýšení tuhosti využívají i různé výztuhy. Jelikož začátečník obvykle nemá

vytrénovanou dostatečnou sílu v prstech na nohou, neposkytují mu potřebnou oporu a stabilitu na stupech. Proto je vhodné ze začátku volit spíš tvrdší modely. Kromě toho je důležitý i tvar kopýta, tedy i samotný tvar boty. Každý výrobce používá svoje kopýta, takže se může snadno stát, že majitelé nestandardizovaných typů chodidel, která se vymykají směrnici EU, budou muset nějaký ten model vyzkoušet, než do boty vklouznou jako Popelka do střevíčku. Tady se dá opět trochu obecně říci, že většina bot vhodných pro začátečníky bude mít symetrický tvar se špičkou uprostřed lodičky.

Pokud jste už našli model, který má správnou velikost, tvar i potřebnou tuhost, zbývá se zamyslet nad způsobem zapínání. Zatímco suché zipy umožňují rychlejší obouvání, klasické šněrování zase zaručuje lepší dotažení boty na noze a přizpůsobení jejím tvaru. Poslední variantou jsou lezečky s širokou gumou, které stačí pouze natáhnout na nohu. Tento způsob má své pro i proti, avšak u tvrdších modelů ho nenajdeme, takže není třeba se tím více zabývat. Výběru lezeček věnujte dostatek času i pozornosti. Nedoporučuju je kupovat bez řádného vyzkoušení jen podle obvyklé velikosti bot, která se může značně lišit. Řada obchodů s lezeckým vybavením má malou stěnkou, na které si můžete boty na pár lezeckých krocích vyzkoušet přímo v akci. Protože to, jestli bota správně sedí, nepoznáte jen při chůzi, ale nejvíc právě při lezení. Přesto se asi nikdo zezatkačů neubrání nějaké té otlačenosti či zákeřnějšímu bebinu. Nechte se tím však odradit.

SIROCCO

165 gramů, muží váha,
která snese rány.

www.petzl.cz

“Iana jsou moje vášeň

Lana jsou moje vášeň. Rád se jich dotýkám a rád o nich mluvím. Proto se raději krotím, aby kapitola o nich nesklouzla k encyklopedickému výčtu informací. Pro začátek doporučuji sáhnout po průměru někde mezi 10,1 – 10,4 mm. To je rozumný poměr mezi snadnou manipulací, přijatelnou hmotností, životností lana a univerzálností použití, včetně kompatibility s dřívou většinou jistítek. Kdo si chce připlatit, není od věci zvolit i model, který má impregnovaný minimálně oplet, a ještě lépe i jádro. Takové lano se nejen hůře špiní a nasakuje vodu, ale

impregnovaný oplet i snadněji prokluzuje jistítkem. Je vhodné sledovat na laně i hodnoty jako je počet normovaných pádů, hmotnost, uzlovatelnost a rázovou sílu. Ale zpočátku stačí zaměřit se na hmotnostní podíl opletu vůči jádru (a z toho vyplývající jeho tloušťku) a odolnost proti oděru.

A co ještě chybí?

Tím končím s radami, ač jsem si dobře vědom, že vlastně sám nevím všechno. Nevím třeba, kde končí výčet základního lezeckého vybavení a začíná rozšiřující seznam vybavení dalšího.

Vždyť například helma se obvykle na umělé stěně a často ani při sportovním skalním lezení nepoužívá. To ale neznamená, že ji nelze vřele doporučit. A to máte, respektive ještě nemáte další karabiny, expesky, ploché smyčky, prsní úvazky, blokanty, další druhy lan, stopery, friendly, abalaky, hexentriky a kdoví jaké další zadržehle. Ale o nich třeba jindy. Rozhodně nechci prosedět den u počítače a rád bych si šel zalézt – samosebou ne pod peřinu, . . . no i když s nějakou fešnou lezkyní, kdo ví. Takže šup do lezeček a do sedádků, navázat se na lano a hurá do toho! Hlavně myslíte na to, že to chce nejen fortel. Jedna věc je někam vylézt, ale důležitější je dostat se bezpečně dolů. Osobně preferuji dvoufázový trénink, ve druhé fázi u piva se totiž nejlépe hodnotí lezecké (ne)úspěchy a zážitky, tak at' si máte o čem povídat.

Postupem času se **Karel Karlos Vidlák** stal důležitým členem redakce Světa outdooru nejen jako tester, ale i jako autor článků a textů o lezení, VHT, skialpinismu a dalších aktivitách souvisejících s horami.

Historie značky Didriksons (1913 – 2013)

Zkusme se přesunout v čase o sto let zpátky do roku 1913, kdy v malé vesnici na západním pobřeží Švédska začíná příběh rodiny Didriksonových. Hanna a Julius Didriksonovi otvírají v přístavní vesničce Grundsund v oblasti Bohuslan ve Švédsku Oliskin, továrnu na výrobu vysoce kvalitních nepromokavých oděvů pro rybáře.

Oleiská oděvy = oblečení zejména pro rybáře, které bylo vyrobeno z pevného plátna. Toto plátno bylo buď naolejováno, aby byla poskytnuta odolnost vůči vodě (nejčastěji se používal lněný olej), nebo na něj byla nanесena vrstva téru.

Nové technologie

V roce 1930 začíná továrna používat vulkanizovanou gumu, která je posunem vpřed ve voděodolnosti. Následně je v roce 1947 vynalezen stroj, který tepelně spojuje švy, což způsobí explozi na trhu s nepromokavým oblečením. Didriksonovi začínají této technologii okamžitě využívat. V průběhu dalších let se výroba neustále zvyšuje, a tak společnost začíná otevírat pobočky v dalších vesnicích Ravlanda a Uddevalle. V roce 1970 je celá společnost přestěhována do Amalu.

Počátkem 70. let prožívá Didriksons nesktečný úspěch. Společnost otevírá výrobu v Portugalsku a celkem už zaměstnává 300 lidí. V těchto letech je vynalezen polyuretan, tenký a lehký materiál, který je naprosto odolný proti vodě. Z tohoto materiálu začíná Didriksons vyrábět, což se projeví jako zlom v prodeji. V roce 1984 získává Didriksons evropský rekord v počtu prodaných kusů díky nepromokavému setu Dick, kterého je prodáno na 120 tisíc kusů.

80. léta přinášejí další velké inovace v oblasti materiálů. První technické neboli prodyšné materiály, jsou zároveň naprosto voděodolné. Další novinkou je páskovací stroj, který podlepuje švy.

Jak důležitá je důvěra

Kvůli upevnění pozice na trhu přechází Didriksons v roce 1986 pod jinou švédskou značku a v roce 1996 se stává součástí společnosti New Wave Group. Následující roky patří k těm méně úspěšným. Výrobky nesou jméno jiné značky. Jediné produkty, které nesou název značky Didriksons, jsou dětské modely. Společnost, která vznikla v podkrovní v Grundsundu v roce 1913, je nyní na samém pokraji zapomenutí – ve svých 85 letech.

Je tu ale muž, který stále věří ve značku Didriksons1913 a její tradici. Sören Andreasson, stejně jako Julius a Hanna před mnoha lety, vidí na trhu poptávku po funkčním, voděodolném a oděruvzdorném oblečení.

Úspěšně vykupuje firmu Didriksons1913, která v této době nabízí pouze dětské nepromokavé kombinézy. Faxuje nabídku potenciálním zákazníkům a čeká. 23. srpna 1998 v 9.30 večer přichází objednávka z Islandu na čtyři tisíce nepromokavých kombinéz. Na tomto ostrově, vzdáleném přes tisíc kilometrů, stále žijí lidé, kteří věří tomu, za čím si Didriksons stála. Energie se vrací a stojí při značce dodnes!

Dnes, 100 let poté, co Julius a Hanna začali nanášet lněný olej na bavlnu v jejich domovské vesnici Grundsund, jsou jméno a letopočet založení společnosti vyvýšány na oblečení po celém světě. Jméno Driksons má znovu dobrý zvuk a dnešním cílem je přesně totéž, co uměli její zakladatelé – dívat se vpřed, do budoucnosti.

Příběh nekončí

Didriksons aktuálně rozšiřuje svoji kolekci a ve Švédsku je nejpobulárnější značkou v oboru. Jen v loňském roce získal dvakrát nejlepší ocenění v testování produktů. I v České republice je značka Didriksons1913 v čím dál větší oblíbě. Mezi nejpobulárnější patří zejména produkty z řady Kids a Urban.

TIP: Více na www.vavrys.cz

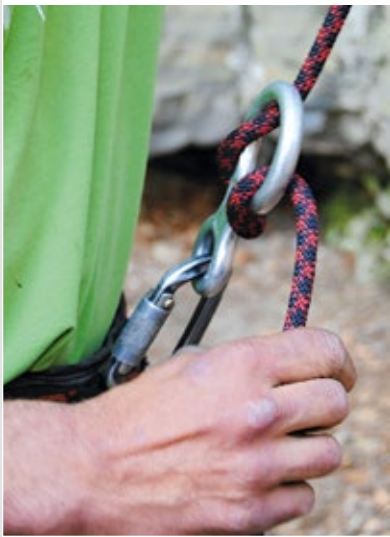
Singing Rock se také rozhodl k tomuto preventivnímu opatření a kvůli potenciálnímu nebezpečí stále stahuje z trhu via ferrata sety těchto typů: EASY GO XP, EASY GO XP LOCK a EASY GO XP COMPLETE vyrobených v letech 2010, 2011 a 2012.

*Pro více informací nás kontaktujte na
e-mailové adrese recall@singingrock.cz,
na telefonním čísle +420 481585007
nebo na www.singingrock.cz*

Článek vychází textů na www.SvetOutdooru.cz, které redakce průběžně aktuálně publikovala, jak se problémy feratových setů objevovaly při testech po tragické události v Tyrolsku.

Osma

Nelekejte se ani se netešte, že tohle bude návrat do časů, kdy se jistilo lanem přes tělo a po časové ose se projdete až do doby Hi-Tech jistítek. Ač lezec znalý jistění, na historické pojednání se necítím. Spíš upozorním na novinky, které se na trhu objevují v poslední době a které se o přízeň lezců teprve perou. Na trhu je však i řada stálic. Pro čtenáře mimo svět lezení jen malé uvedení do obrazu – jistítko vzniklo od slova jistit. Při lezení jistíme svého kamaráda spolulezce, aby nám ten milý jinoch neholdil podlahu pěkně na záda, jinak řečeno, aby nespadl dolů. K tomu účelu vzniklo plno rozdílných udělátek, kterým říkáme jistítka.

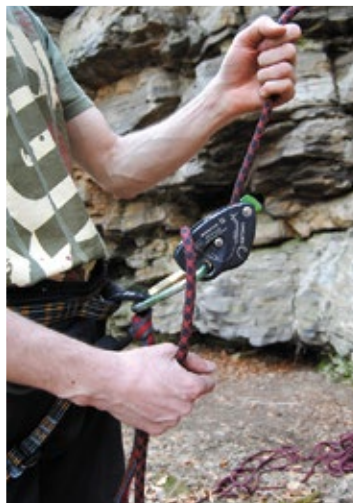
Reverso

Na jistotu

aneb trendy a vývoj jistítek

Slaňovací osma a jisticí kyblík

Mezi služebné nejstarší typy běžně používaných jistítek patří slaňovací osma a jistící kyblík. Slova jistící a slaňovací jsem použil záměrně. Drtivá většina jistítek totiž obě úlohy běžně zvládá a je k nim určena. Z toho tedy trochu vyplývá, že jmenovaná osma je, vzhledem k menšímu brzdnému účinku a k omezené možnosti jistit spolulezce shora, trochu vytlačována ze skupiny jistítek a uplatníme ji spíš na slaňování. Tím se však nechci dotknout žádného ze spokojených uživatelů osmy, pokud jsou na ni zvyklí a umí ji používat správně. Že ale mimo pískovcového lezení je osma k vidění čím dál tím méně, to je prostě fakt. Kyblík si na trhu vydobyl pevné místo. Není tedy divu, že existuje snad jeho tisíc a jedna varianta. Jsou kyblíky kulaté, asymetrické, s „V“ drážkami, nenápadné i kanárkově zelené. Toto jistítko totiž splňuje celou řadu požadavků. Má dostatečnou brzdnou sílu pro bezpečné jištění, dá se na něm slaňovat a při troše znalosti se s ním pomocí další karabiny dá jistit i spolulezec shora. Oproti lezení na umělé stěně se často na skalách praktikuje jiný způsob jištění. Prvolezec je jištěn klasicky ze země a poté vytvoří nahoře jistící stanoviště, ze kterého jistí druhého lezce, dokud nedoleze nahoru za ním.

Jistítko Eddy

Jak spustit druholezce

Tady nastává lámání chleba. Občas se totiž stane, že druholezec z nějakého důvodu cestu nedoleze a je třeba ho spustit dolů. Za tímto účelem se sešlo pár chytrých hlav, které na klasický kybík přidaly další dvě kovová oka. Za větší visí kybík z jisticího stanoviště a pomocí druhého se s použitím menší karabiny spouští dolů. A právě způsob jak snadno či těžce druholezec spustit dolů často rozhoduje o tom, jestli je jistítko vydařené. Relativně donedávna bylo na trhu jen několik osvědčených typů vylepšených kybíků tohoto typu. Už ve čtvrté generaci to je oblíbené Reverso od výrobce Petzl nebo inovovaný a podobně oblíbený ATC Guide od Black Diamond. Dá se však říct, že obdobný typ jisticítek dnes vyrábí většina výrobců. Tvarově se od sebe liší a kromě rozličných barev se podle výrobce nazývají například: Shuttle, Ferry, Gard, Piu, Kilo Jul nebo třeba Tucan druhé generace. U něj bych podotknul jednu perličku. Pominu-li fakt, že je u něj způsob spouštění druholezce trochu odlišný, jde zaručeně o nejzvučnější jistítko. Stačí do něj lehce ťuknout karabinou a rozezní se zvučný, snad nikdy nekonečný tón o výšce téměř na hranici slyšitelnosti. Osobně doporučuji použít jistítko, které má brzdicí „V“ drážky a předem si můžete vyzkoušet plynulost jištění i spouštění.

Zase o krok dál

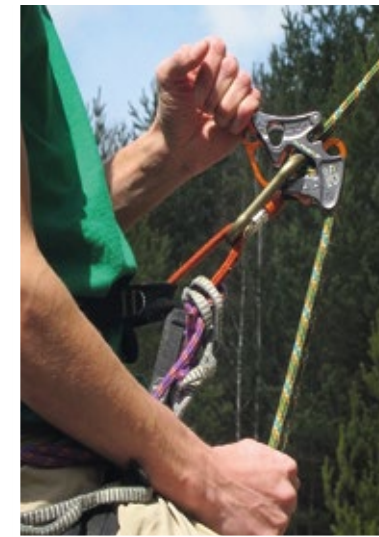
Jak už to tak bývá, občas přijde na trh nějaká „převratná“ novinka, která rozvíří jinak nudné vody. Chvillemi se zdálo, že na jistítku není v podstatě moc co vylepšovat a výrobci budou přicházet pouze s tvarovými facelifty svých modelů. Občas ale někdo zatouží po jistící revoluci a vypustí do světa novinku. Letos se takto snažil například výrobce Edelrid se svým jistítkem Mega Jul a jeho menším bratříčkem Micro Jul. Principiálně a hlavně tvarově připomíná opět kyblík se dvěma otvory navíc, ale díky inovativnímu tvaru má samoblokační funkci a spadá do kategorie poloautomatických pomůcek.

Poloautomatické pomůcky

Tady se nabízí další osvětlující okénko. Poloautomatické pomůcky mají výhodu, že při pádu prvolezce automaticky zablokují lano a zabrání jeho prokluzu. Poloautomatické se jim říká proto, že i přes samoblokační funkci je lano stále potřeba držet v ruce kvůli bezpečnosti. Nejznámější je řada poloautomatických jistítek, jako například masivní cvalík Eddy, šikovný střízlík Cinch nebo asi nejznámější Gri Gri, už ve druhé generaci. Výhoda samoblokace lana je však současně i nevýhodou. Dá se tak totiž jistit dynamicky jen ve značně omezené míře, protože neumožňují prokluz lana, který je důležitý pro zmírnění účinků pádu lezce. Proto se používají výhradně pro sportovní lezení na stěnách nebo skalách s kvalitními jisticími body, kde nehrozí dlouhé pády.

V jednoduchosti je krása

Na tyto pomůcky zareagoval italský výrobce CT a asi před dvěma roky vyndal z ohně své želízko Click Up. Zatímco ostatní poloautomaty jsou konstrukčně poměrně složité a mají několik pohyblivých částí, s výše uvedeným modelem se pracuje podobně jako s kyblíkem, i když ho tvarově moc nepřipomíná. Díky důmyslnému a přitom i vcelku jednoduchému tvaru umí rovněž nabídnout poloautomatickou blokaci lana. Snad ještě jednodušší je poloautomat Mamut Smart, avšak z nějakého důvodu není u nás tento typ příliš k vidění. Jakousi odpovědí na jistítko Click Up se loni stal typ Alpine Up. Zajímavé na tom ovšem je, že tuto odpověď si dal výrobce sám sobě. Navázal totiž na úspěšný Click Up s využitím jeho funkce, avšak spojil jakoby dvě jistítko k sobě. Vznikla tak pomůcka, se kterou se dá jistit na jednouchém, dvojitém i polovičním laně, a to jak se samoblokací, tak i klasicky s prokluzem lana. Díky tomuto výčtu vlastností se Alpine Up zřejmě dostal na vrchol, co se týká univerzálnosti použití. Zajímavé tak bude sledovat, jestli si to ostatní výrobci nechají líbit, nebo přijdou i další novinky.

Jistítko Alpine Up

Zásadní vychytávka

Na závěr se zmíním o vychytávce, kterou v žádném krámmě neseženete. Je k nezaplacení, a tudíž vlastně neprodejná. Píšu v ženském rodě, ale klidně bych mohl psát i v mužském. Záleží na libosti každého lezce. Bez něho nebo bez ní totiž ani to sebedokonalější jistítko není moc platné. Kdo pochopil, dál číst nemusí. Pro ostatní už bez hádání říkám, že nejdůležitější je jistítko. Je to někdo, kdo trpělivě čeká na druhém konci lana a je připraven vám pohotově zachránit život. Pokud připraven není, vyměňte ho! Pokud mu nedůvěřujete, vyměňte ho! Pokud to splňuje, ale má u toho plno řeči a připomínek, neměňte ho! Je to přece jen člověk s chybami, jako je máte i vy, ale myslí to s vámi dobře. Jinak by vás už dávno pustil na zem.

Jistítko Click Up

made in ~~china~~ **italy!**

Krátké recenze

Světa outdooru

V magazínu Svět outdooru pravidelně přinášíme stručné recenze outdoorového vybavení. Najdete tu první rychlé informace o horkých novinkách i o zajímavém vybavení, které jsme měli možnost osobně krátce vyzkoušet, a které míří na pulty českých outdoorových prodejen. Podrobnější recenze a u vybraných výrobků také důkladné testy najdete na stránkách www.SvetOutdooru.cz.

Lezecké oblečení

Ternua Punkta Rock

V 70. letech 20. století se ve světě sportovního lezení odehrávala malá revoluce. Cesty, které byly doposud přelezené jen technicky, začal lézt Kurt Albert volným stylem. Následně je označoval červenou tečkou, a vznikl tak nový lezecký styl „rotpunkt“. Zřejmě volný styl a červený bod inspiroval španělského výrobce Ternua s velrybí ploutví ve znaku. Vznikla tak jeho nová kolekce nejen lezeckého oblečení s názvem Punkta Rock.

Marmot Speedri Jacket

Infocena:	8 090 Kč
Dodává:	Martin Rak

Více najdete na www.marmot.eu

Tento výrobce je známý svým kladným přístupem k životnímu prostředí, ale hlavně pohodlným a nápaditým oblečením pro lezení, outdoor i volný čas.

Celá kolekce čítá řadu pánských i dámských modelů. Kromě nápisů a loga „rotpunkt“ spojuje kolekci pohodlí, designové i funkční prvky a použité materiály. Tím hlavním je vždy organická bavlna. Nezastírám, že zřejmě není v mých silách s jistotou zaručit, že jde o ryze organickou bavlnu. Jedno však zaručit mohu. Všechny výrobky jsou na omak i při nošení velmi pohodlné a pocitově jemné. U dámských elastáků Ascender i pánských kraťasů Drop out je bavlna pro dostatečnou pružnost doplněna elastanem.

Ternua Punkta Rock

Dámské lezecké oblečení		Pánské lezecké oblečení	
Infocena:		Infocena:	
triko	799 Kč	mikina	1 590 Kč
kratásy	1 290 Kč	triko	799 Kč
		kratásy	1 590 Kč
Dodává:	Rock Point		
Více najdete na www.rockpoint.cz			

Mohlo by se zdát, že řada Punkta Rock je ryze stylová lezecká záležitost. Já si však oblečení tohoto typu oblíbil pro jeho volnost a pohodlí, čehož často využívám v práci při dlouhém sezení. Nejen pánové jistě vědí, o čem mluvím. (KV)

**Další recenze a testy oblečení naleznete
na www.SvetOutdooru.cz**

Bunda
Marmot Speedri

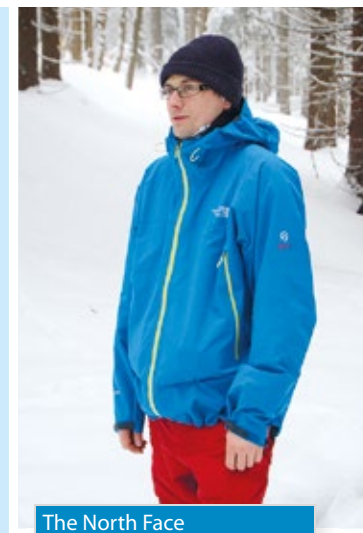
Bunda Speedri od americké firmy Marmot jde s dobou, ale nepodbízí se extra odlehčeným stylem. Jde o lehkou celorozpínací bundu s pevnou kapucí. Je z třívrstvého materiálu, a nepoužívá tak v poslední době tolik populární dvouapůlvrstvé materiály. U této bundy skutečně najdeme vnitřní textilní vrstvu, tady dokonce slovy výrobce 3D tkanou. Chrání samotnou membránu, lépe odvádí pot od těla a také je příjemnější na dotyk než vnitřní strana hladkých a plastově působících dvouapůlvrstvých materiálů.

Speedri je z jemného třívrstvého materiálu MemBrain FusionDry s gramáží 15 denier základního nosného materiálu. Ten je částečně pružný, takže se bunda lépe přizpůsobuje pohybům těla, ale také trochu víc šustí.

Bunda

The North Face M Point Five

Bunda M Point Five patří do kolekce Summit series, a tak má ambice stát se partákem do neextrémnějších podmínek. Určení odpovídá i materiál, ze kterého je vyrobena. Odolný třívrstvý Gore-Tex ProShell s podlepenými švy zaručuje nejenom vysokou pevnost, ale i nepromokavost, větruodolnost a slušnou prodyšnost. Přitom je bunda s hmotností kolem 550 g stále příjemně lehká. Co nesmí chybět na bundě, která bude se svými majiteli stoupat na vrcholky, je dobrá kapuce s pracovným stahováním. Tady si výrobce pohrál, kapuci je možné stáhnout kolem obličeje a také pruženkou v lemu v zadní části temene. To umožňuje usazení a stažení kapuce kolem hlavy i úpravu objemu kapuce. Troufám si tvrdit, že díky tomu nebude problémem ani větší vítr. Příjemným doplňkem je kšiltik, který je po okraji opatřen všitou výztuhou pro přizpůsobení tvaru. Neoddělitelná kapuce tvoří jeden celek s límcem, který při úplném zapnutí chrání obličej. Kapuce je plně kompatibilní s helmou.

The North Face
M Point Five Jacket

Horolezecká bunda	
Infocena:	8 450 Kč
Dodává:	The North Face
Více najdete na www.thenorthface.cz	

Jak je u technických modelů obvyklé, stahovací pruženky jsou protáhlé až do kapes a díky tomu nic ve větru neplandá. Podobně schované dovnitř jsou konce stahovaček u kapsy. Větrací otvory jsou umístěné klasicky v podpaždí. Všechny zipy, jak na ventilačních otvorech, tak na kapsách, jsou ve voděodolné úpravě a jsou opatřeny poutkem pro snadnější manipulaci. Konce rukávů se dají stahovat pomocí suchého zipu. Jistě potěší, že výrobce použil suchý zip druhé generace.

Bunda je v nabídce ve třech barevných kombinacích s barevně odlišnými nepromokavými zipy s jezdcí s poutky pro snadnější manipulaci. Na přední straně jsou tři kapsy – dvě klasické spodní a jedna náprsní na levé straně. Kapsy jsou ze síťoviny, vždy s vyztuženým spodním okrajem z tkaniny, aby se v kapsách nezachytávaly věci. Škoda jen, že spodní kapsy jsou umístěny sice příjemně na schování rukou, ale hůře, pokud použijeme bederní pás batohu, který je překrývá. Pro ochranu před nepřízní počasí je samozřejmostí nastavitelná kapuce se stahováním kolem obličeje a v předozadním směru, ze zesíleným štítkem, stahováním rukávů na suchý zip a stahováním ve spodním okraji, ovladatelným jednou rukou. (JH)

Celkový design bundy je podle očekávání a určení spíše minimalistický a bunda vypadá decentně. Má barevně odlišené zipy a je vyrobena v několika barvách a jedné dvoubarevné kombinaci. Ačkoliv „goračkovky“ dnes často odpočívají v batohu a čekají na svou chvíli, v případě technických modelů, které bývají v „zápřahu“ od úsvitu do soumraku, představují často s menší nebo větší nadsázkou pomyslné dělītko mezi životem a smrtí. Pak se vyplatí sáhnout po bundě, na kterou je možné se spolehnout. Proto, až už jste alpinista, náročný vysokohorský turista, freerider či sjezdař, lezete v ledu, děláte dlouhé přechody hor nebo provozujete skialpinismus, M Point Five bude pro vás jednou z možných voleb. Spolehnout se na ni však budete moci i při běžných vycházkách či výletech, kde jistě dobře poslouží coby záložní bunda. (KL)

TACUL

Skvělá lezecká bunda do dlouhých alpských či tatranských stěn, zároveň ale velmi dobře využitelná pro jakékoli outdoorové aktivity od kola, turistiky až po zimní běžkování nebo běhání.

CASCADE LIGHT

Novinka. Technické, odlehčené kalhoty pro letní nasazení (lezení, horolezectví a univerzálně všechny letní outdoorové aktivity - VHT, MTB, trekking...). Jednoduchý pas pro použití s úvazkem. Tkaniny s vysokou pružností a funkčností zabezpečující komfort uživatele i dlouhou životnost kalhot. Spodní okraj zesílen odolnou tkaninou.

KAISER / KAISER 3/4

Sportovní lehké kalhoty technického střihu. Slabší funkční materiál. Pohodlný střih neomezující pohyblivost, ideální pro lezení, VHT, ferraty, trekking. Nejnamáhanější místa zesílena. Nově i v žádané 3/4 délce.

Bunda The North Face Mountain Guide

Horský výdjec je na horách jako doma za každého počasí. Stejně tak je zamýšlena bunda Mountain Guide od asi všem známé firmy The North Face. Nemění se s každým novým trendem, ale drží si svůj konzervativní styl prověřené spolehlivosti a funkčnosti. Použit je klasický dvouvrstvý materiál v provedení GoreTex Performance Shell. Dvouvrstvá konstrukce, tedy svrchní materiál s membránou a s vnitřní volnou podšívkou, má výhodu v podobě pohodlí a příjemného nošení. Horské určení je vidět na propracování jednotlivých částí.

Začneme netradičně zevnitř. Nejde jen o jednu síťovinouovou podšívku, jak by někdo mohl čekat, ale o kombinace materiálů podle konkrétního místa na bundě. Spodní část až k vnitřnímu protisněhovému límci je z tenké tkaniny, aby za podšívku nemohlo nafoukat ani se tam dostat sněh. Osobně se mi líbí počesaný funkční materiál podšívky v místě ledvin, kde bunda nechalila ani v silném studeném větru.

The North Face Mountain Guide Jacket

Nepropro bunda	
Infocena:	9 190 Kč
Dodává:	The North Face
Více najdete na www.thenorthface.cz	

Silnější na exponovaných místech a jemnější a pružnější pro lepší pohyblivost na méně exponovaných místech. Bunda se bude hodit jak do hor na lezení, tak i třeba na skalpy a další outdoorové aktivity. (JH)

Bunda a kalhoty
Didriksons1913

Tigris Print

Pokud se chceme v přírodě vypořádávat s deštěm, můžeme volit mezi dvěma extrémny. Jedním je co nejvyšší membránové vybavení bez ohledu na cenu, od kterého se očekává 100% nepromokavost a co největší prodyšnost. Na opačném konci je pláštěnka uložená v batohu, která se ke slovu dostává až s prvními kapkami deště. Oba koncepty mají své výhody i nevýhody a většina uživatelů nakonec volí kompromisní variantu.

Příkladem kompromisního přístupu je i souprava Tigris. V různém materiálovém a barevném provedení se Tigris prolíná kolekcemi od dětské přes juniorskou až po dospělou. Bez zajímavosti není ani fakt, že jde o cenově nejdostupnější oblečení do deště v kolekci značky

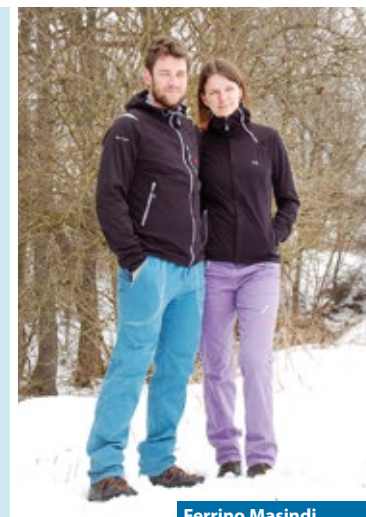
Didriksons1913 Tigris Print

Juniorský set	
Infocena:	1 790 Kč
Dodává:	Vavrys
Více najdete na: www.vavrys.cz	

Ferrino
bunda **Brandberg**
a kalhoty **Masindi**

V outdoorové řadě Highlab připravila italská firma Ferrino softshellovou bundu Brandberg a outdoorové klahoty Masindi v pružném provedení oblíbeného těsného střihu. Oba modely, které mají stejně pojmenované pánské i dámské protějšky, jsme krátce vyzkoušeli.

Softshellová bunda Brandberg je produktem trendu lehkých, pružných a přiléhavých bund s kapucí. Nepostrádá žádný z prvků obvyklých pro tělové softshelly, jako je těsná kapuce bez štítku, delší rukávy či propracovaný těsně obepínající střih. Dámská verze má navíc druhý krátký zip u krku a pružné manžety v rukávech. Základem je nový obousměrně pružný materiál softshell HL Stretch Shield Lite s membránou s propustností 10 m v. s. a prodyšností 5 litrů. Řadí se k tenoučkým a lehkým materiálům, které jsou velmi příjemné na omak, u pánské verze uvádí výrobce hmotnost bundy 360 g pro velikost L. Vzhledem k přiléhavému stylu mohl být střih univerzálnější, podle zkušeností testovatelů týmu bunda nepadne na každou postavu a je třeba ji vyzkoušet, aby správně seděla.

Ferrino Brandberg		Ferrino Masindi	
Pánská i dámská softshellová bunda		Pánské i dámské outdoorové kalhoty	
Infocena:	3 015 Kč	Infocena:	1 605 Kč
Dodává:	Ferrino CZ	Dodává:	Ferrino CZ
Více najdete na www.ferrino.cz		Více najdete na www.ferrino.cz	

Bunda Brandberg patří ke středně dlouhým bundám a uplatní se prakticky při všech sportovně laděných aktivitách i pro většinu klimatických podmínek, snad kromě delšího deště.

Kalhoty Masindi jsou outdoorové kalhoty z elastické bavlny. I tady na první pohled ihned zaujme velmi příjemný materiál, který tvoří z 97 % bavlna a zbylé 3 % Spandexu zajišťují mírnou pružnost. Z dlouhodobého hlediska bude třeba vlastnosti materiálu nazvaného Cotton Stretch teprve prověřit, ale při krátkém vyzkoušení se jevil velmi dobře. Střih kalhot je přiléhavý, pružný pas doplňuje volně protažená vnitřní tkanice. Využití kalhot bude vzhledem k příjemnosti materiálu pro denní nošení, i když určení výrobce a také vybavení pouze základními kapsami, předem tvarovaní kolena a všité upínací poutko směřují jak k lezení, tak pro další pohybově náročnější outdoorové aktivity.

Ačkoliv u recenzované bundy Brandberg a kalhot Masindi nejde o komplet, mohou být samozřejmě použity společně. V obou případech uživatelé ocení příjemný materiál, v obou případech je potřeba velikost dobře odzkoušet a v obou případech je k dispozici několik barevných provedení, které zvláště v dámské verzi také určitě potěší. (JČ)

Testy na téma dětské oblečení najdete na SvetOutdooru.cz

Didriksons1913. Vyzkoušeli jsme juniorský model (vyrábí se ve velikostech 130 – 150 cm), konkrétně kombinaci šedé bundy a černých kalhot, která je z chlapecké kolekce a zároveň je použitelná i pro dívky (soupravu ocení rodiče, kteří mají kluka a holku a počítají s pozdějším využitím i pro druhé dítě).

Malý tester zkoušel nejprve kalhoty, což jsou klasické dvouvrstvé šustáky. Nenajdete tu žádné velké vychytávky ani převratná technická řešení. Nohavice je na konci možné zúžit pomocí druků, což je velmi praktické. Nepromokavost je zajištěna polyesterem se zátěhem a podlepením švů, výrobce udává 5 m vodního sloupce. Výhodou je možnost sbalení do opravdu miniaturního balíčku, nevýhodou menší mechanická odolnost vyplývající z použitého materiálu nižší gramáže.

Bunda Tigris má odepínací kapuci přichycenou pěti druky se stahováním na suchý zip na temeni hlavy. Hlavní zip je chráněn dostatečně širokou vnější légou a u brady je zakončen garáží na jezdce proti poškrábání krku. Stahování je řešeno pruženkou v dolním lemu bundy.

Souprava se dá složit do miniaturního balíčku, který nezabere v batohu příliš místa. Hmotnost celé soupravy je také minimální: 438 g (včetně obalu). Hlavní využití bude samozřejmě při pobytu v přírodě jako ochrana proti dešti a větru, ať už při pěších, cyklistických nebo vodáckých toulkách, a to zejména při méně aktivním pohybu anebo jako záložní vrstva připravená v batohu. Pro aktivnější pohybové aktivity bude překážkou nulová prodyšnost. Slušivá bunda je rozhodně použitelná i pro městský provoz. (OM)

cestovní kancelář
Poznání

AKTIVNÍ DOVOLENÁ DO HOTELU I POD STAN S POLOPENZÍ I BEZ

- ▶ **Poznávací zájezdy s turistikou**
- ▶ **Pohodové týdny v Alpách**
- ▶ **Horská turistika**
- ▶ **Přechody hor**
- ▶ **Dovolená na kole na Balkáně a Ukrajině**
- ▶ **Cyklo v Evropě i pod Alpami**

**Centrála → CK POZNÁNÍ, PARDUBICE,
Palackého třída 2744,
tel.: 466 535 401, 466 510 074**

Pobočky → PRAHA 1
 Krakovská 18, tel.: 222 211 756, fax: 222 211 762
BRNO
 Nám. Svobody 10, tel.: 542 213 676
HRADEC KRÁLOVÉ
 Tomkova 911, tel.: 495 513 816, 605 538 365
LIBEREC
 Adrenalin Centrum, Na Bidě 657/8a, tel.: 486 112 250

Prodejní místo na Slovensku
 ➔ **ATLAS Adria, cest. kancelária s.r.o., BRATISLAVA**
 Račianská 3, tel.: 00421 2 446 33 561

Direct Alpine Tacul a Cascade Light

Do rukou se nám dostaly dva kousky nových modelů oblečení značky Direct Alpine, určených pro letošní letní sezonu. Jde o kalhoty Cascade Light a bundu Tacul 2.0 ze série Climbing. V podání firmy Direct Alpine jde jako obvykle o technicky propracované funkční kousky kombinované s atraktivním designem, šité v Čechách nebo na Slovensku.

Kalhoty Cascade Light navazují na předchozí modely Cascade a jsou odlehčenou verzí posledního modelu Cascade Plus (352 g vs. 490 g). Jde o celoročně využitelné univerzální kalhoty ze série Mountain Top, která pokrývá i extrémní akce a klade důraz na spolehlivost, účinnost, komfort a kvalitu provedení. Vyzdvihnout si zaslouží zejména anatomický střih kombinující vícero druhů materiálů, včetně těch s vysokou pružností. Jde o názorný „body mapping“ v praxi. Při pohybu tak oceníte vysoce strečové díly v oblasti pasu a boků nebo v rozpinacích koncích nohavic. Tam, kde má být zesílení, je s ohledem na „light“ verzi decentně, ale stále účelně zesíleno.

Příjemný omak při styku s pokožkou má na svědomí výčes na vnitřní straně většiny dílů střihu. K dispozici jsou dvě přední kapsy na zip a stahovačka v pružném pase. Přestože mají kalhoty uzavřený pas, je tu i přední zip pro soutěživce typu „kdo vydrží nejdéle nejt“. Tyhle odlehčené kalhoty prostě mají ambice stát se vašimi celoročními.

Neméně propracovaná je i druhá verze bundy Tacul, model Tacul 2.0. Hmotnost zůstala zhruba zachována a pohybuje se okolo 370 g (L). Svým využitím a pojetím míří nejen mezi lezce a boulderisty, ale i obyčejné outdoorové nadšence. Důraz je kladen na přiměřenou pružnost a větší prodyšnost. Kombinuje materiály různých vlastností a povedený design s atraktivními detaily (např. žluté zipy). Potěší pružná neoddělitelná kapuce, pružné zakončení rukávů s otvory na palec, garáže pro jezdce zipů, stahování na dolním okraji a celkem tři kapsy. Podobně jako u kalhot, i u bundy Tacul 2.0 se dá předpokládat, že si ji někteří jedinci osedlají takřka celoročně, kdekoli a kdykoliv. (PM)

Direct Alpine Tacul 2.0 a Cascade Light

Technická bunda a kalhoty

Infocena: kalhoty	3 290 Kč
bunda	2 590 Kč

Dodává: Direct Alpine

Více najdete na www.directalpine.cz

Dámské pohorky Lowa Mauria GTX

Dámský model Mauria svým provedením a určením odpovídá kategorii Lowa číslo 3, tj. boty určené na trekking v různých podmínkách i mimo zpevněné cesty, se zaměřením na pohodlnou a bezpečnou chůzi. Jedná se o přepracovaný původní model Lowa Albula, kde se využilo původního designu boty, ale došlo k rozšíření střihu tak, aby, podle slov výrobce, odpovídal nejnovějším ortopedickým poznatkům o změnách šířky chodidla průměrné evropské dámské populace.

Příznivce klasických materiálů a bot potěší celokožené provedení svršku se snahou o minimalizaci počtu švů. Samozřejmostí u bot tohoto určení je odolná gumová obsázka na špičce a také na patní části. Bezpečnost došlapu zajišťuje evergreen mezi podrážkami, tedy značka Vibram, zde v provedení Aptrail. Díky své pevnosti zajišťuje stabilitu boty, a přitom je podélně ohebnější než u lezeckých modelů.

Proti vodě je pohorka vybavena membránou Gore-Tex. Samozřejmě je nutno počítat s tím, že membrána není všelék a nevydrží věčně. O boty je třeba se řádně starat, proto výrobce přikládá skvělý manuál jak o botky pečovat.

Samostatnou kapitolou je uchycení tkaniček. Bota má tři páry oček (z toho dva na rolnách pro snadné dotažení) a čtyři páry háčků, kde první je samosvorný a umožňuje rozdělit míru stažení v jednotlivých částech šněrování. Na šněrování navazuje zajištění polohy asymetricky tvarovaného jazyka nestandardním „háčkem“ přímo v jeho horní části (X-lacing). Vše je doplněno piktogramem správného vedení tkaniček. V zadní partii ještě bota disponuje měkkým ochranným překrytím achillovky, které by mělo dámskou nohu více chránit před otlačky. Vnitřní vyjímatelná vložka s pěnovou mezivrstvou působí bytelným dojmem, nebude tedy hrozit žádné shrnování

Lowa Mauria GTX

Dámské trekkingové pohorky

Infocena:	5 490 Kč
Dodává:	Prosport Praha

Více najdete na www.prosport.cz

a rovněž umožní rychlejší vysychání bot. Z našeho pohledu se jedná o povedené pohorky, které se neleknu ani těžšího terénu jak po turistických trasách, tak volnou krajinou. Je však třeba pamatovat na dokonalé vyzkoušení, aby botka padla a nikde netlačila, není radno počítat, že se takováto bota nějak markantně poddá. (ZH)

Kalhoty Warmpeace Plywood a Flex

Česká firma Warmpeace představuje nové modely kalhot všech délek a také sukni a šatů, které spojuje použitý materiál Smile Skin. Na recenzi jsme vybrali pánské tříčtvrteční kalhoty Plywood a jejich dámskou verzi Flex.

Warmpeace Plywood 3/4 pants

Tříčtvrteční kalhoty

Infocena:	1 410 Kč
Dodává:	Warmpeace

Více najdete na www.warmpeace.cz

Pod názvem Smile Skin se skrývá celá skupina materiálů, které v sobě spojují několik příjemných vlastností a vždy jsou vyrobeny pro konkrétní účely. Podle určení se mírně mění výchozí suroviny, čímž se přidává či ubírá jak pružnost materiálu, tak jeho gramáž a odolnost. V minulém čísle magazínu jsme představili teplejší a hrubší provedení Smile Skin na klasických outdoorových kalhotách. Pružnost, prodyšnost, nemačkovost a tvarová stálost jsou podle výrobce předností také pro lehčí provedení materiálů Smile Skin použitého u nových modelů tříčtvrtečních kalhot Plywood a Flex, které přijdou na trh po prázdninách. Další z rodiny smileskinových výrobků jsou dlouhé kalhoty, kratásky, sukně a šaty, to vše je na trhu už od března 2013.

Oba modely tříčtvrtečních kalhot mají pohodlný střih s exponovanými místy pojištěnými pevnostními švy. Široký a zesílený lem v pase spolu s všítymi pruženkami v bocích zajistí perfektní obepnutí těla. S kalhotami je dodáván širší pásek s masivní kovovou jednodílnou rychlosponou, zip je v pase pojištěn originálním a bytelným drukem. Hmotnost pánského modelu Plywood (vel. L) je 306 g, u dámského modelu Flex (vel. M) je to 280 g.

Použitá „lehčí“ varianta materiálu Smile Skin se na pánských tříčtvrtečních kalhotách Plywood už při prvním použití jeví jako velmi příjemná. Delší praktické zkušenosti zatím nemáme, ale dvouměsíční test kalhot ze stejného materiálu ve vyšší gramáži potvrdil jeho spolehlivost a odolnost. Použití uvedených tříčtvrtečních kalhot bude značně široké. Zejména v oblasti volnočasových aktivit jak ve městě, tak i v přírodě nebo třeba při lezení. (JČ)

Warmpeace Flex ladies 3/4 pants

Tříčtvrteční dámské kalhoty

Infocena:	1 380 Kč
Dodává:	Warmpeace

Více najdete na www.warmpeace.cz

Recenze a testy bot v samostatné sekci na SvetOutdooru.cz

LOVE NATURE

love performance

Men's Crestone Jacket
Challenger 35+10

„GREEN SHAPE“ představuje Vaude značku kvality pro produkty, které jsou vyrobeny v souladu s ekologicky šetrnou výrobou. Vaude kritéria pro eko-výrobu jsou nejpřísnější v outdoorovém průmyslu. 1% ze všech příjmů z ekologických produktů, proudí přímo na podporu WWF projektů na ochranu přírody. vaude.com

Vaříč VAR 2 - stále nejoblíbenější na českém trhu stále na vrcholu

www.var.cz
var@var.cz

VAR
 DOPLETENÍ SOUŠROUČNÝCH
 PRÍSLUŠENSTVÍ
 VÝMĚN

NEJLEPŠÍ KUCHYŇSKÁ PLYNOVÁ POKRÝVKA

Vaříš VAR 2 vše nikdy nevypeče pro jedno lábe snísti!!

Profesionální horolezec
www.horolezec.cz
DOPORUČUJE

Unikátní systém EASY CLEAR JET
 tryska je umístěna v hofáku
 a bez použití náradí
 je přístupná vyčištění

Dokonalá ochrana plamene před větrem

Hofák Ventil
Tryska

Dokonalá stabilita

VAR
 PRO ŽIVOT V PR
 PROPAN - BUTAN
 500g/900ml
 TYP G 230 G 500

VAR
 SAMOTĚŠNÍ KARTUŠE
 TYP G 230 G 500

Hannah Sett

Stabilní stan pro náročné použití

Infocena:	5 890 Kč
Dodává:	Rock Point

Více najdete na www.rockpoint.cz

Články o stanech, batozích či spacácích najdete v na titulce SvetOutdooru.cz v menu PO SVÝCH

Stan
Hannah Sett

Stan Sett se drží velmi podařené koncepce třímístných stanů s velkou předsíňkou, a vývojáři značky Hannah tak novinku připravili jako podařené rozšíření nabídky outdoorových stanů v řadě Adventure. Stan Sett je navržen s tříprutovou konstrukcí, která dovoluje vytvořit velkou a praktickou předsíň. Stany tohoto typu pro tři osoby jsou oblíbené, protože v předsíni se dá vytvořit dobré zázemí pro delší stanování i v nepříznivých klimatických podmínkách. To je ostatně také definice řady Adventure, která navíc ještě do zadání doplnila odolné materiály a velmi dobrou stabilitu stanu.

Po krátkém vyzkoušení pro recenzi do magazínu Svět outdooru můžeme potvrdit, že stavba stanu je rychlá a vcelku bezproblémová. Stan je jednoduchý, se dvěma postranními vchody do předšíňky a jedním do ložnice (délka 200 cm, šířka 190/170 cm). Duralová konstrukce je vedena plnými vnějšími tunýlky, takže se zasunuje snadno.

vnitřní stan je zavěšený, podle vlastní priority tedy můžete tropiko i stan stavět současně, nebo postupně. Sympatická je volně vložená podlážka předsíňky, upínaná poutky k tyčím konstrukce, tudíž ji můžete v závislosti na počasí kdykoliv přidat nebo odebrat.

Je samozřejmé, že prostorný, stabilní a odolný stan pro tři osoby už nebude tak úplně určen pro nesení v batohu, proto výrobcem udávaná hmotnost 3750 g není problémem. Ale na druhou stranu, stan je možné v pohodě rozdělit pro přepravu na tři díly a ty už se do tří batohů v pohodě vejdou. Celkové provedení i detaily jsou jednoduché, ale funkční. Šikovné a rychlé je také upevnění stočových vchodových dílů pomocí poutka a samosychavky.

Použití stanu Sett je velmi široké. Nejde o typ určený k pěší turistice, ale o odolný a stabilní stan pro pohodlnější nebo delší pobyt. Při hvězdicovém putování, v kempu či na základně odvede s dobrým a pohodlným vstupem svou práci dobře i v nepříznivých podmínkách. Poslouží i outdoorové zaměřeným rodinám s jedním nebo dvěma malými dětmi. (JČ)

Nízke a zvýšené boty

Adidas Terrex Fast X GTX

Není žádným tajemstvím, že i velké značky jako je adidas, známé z mnoha různých sportů, nabízejí i outdoorově zaměřené výrobky, které by neměly naší pozornosti uniknout. Pokud zrovna hledáte boty na příjemný pohyb přírodou bez nutnosti stěhovat velký batoh divočinou nebo zdolávat svahy plné sněhu a ledu, pak outdoorové boty nízkého nebo středně vysokého střihu jsou to, co hledáte. Jedním z adeptů pak může být rodina bot Adidas Terrex Fast X GTX v pánském i dámském provedení, a to jak nízké, tak středně vysoké (MID). Elegantní jsou barevné kombinace černé a doplňkové červené, modré či zelené barvy.

Když boty vezmete na nohy, překvapí vás svou pevností a stabilitou a přitom stále příjemnou nízkou hmotností. Pánský nízký model velikosti UK 10 a 1/2 váží (celý pár) 1064 g, dámský nízký model velikosti UK 6 pak 834 g

a model MID velikosti UK 6 váží 900 g. Při pohledu na černou podrážku si můžete vzpomenout na své auto, protože tam naleznete značku zkušeného výrobce profilovaných a přílnavých výrobků, a to firmy Continental. Podešev je, jak se na propracované boty sluší, složena z několika komponentů, aby plnila svůj účel. Od profilované podrážky přes osvědčené odpružení Adiprene až k tvarování jednotlivých částí je řešena tak, aby celek noze poskytoval optimální oporu.

Určení do přírody podtrhuje kromě pevnější podešve a důrazu na stabilitu také použití goretexové membrány, aby byla noha v nepříznivých klimatických podmínkách lépe chráněná proti vodě a částečně i chladu. Fixování nohy v botě probíhá pomocí rychlého stahování tenkého lanka s brzdíčkou a s pružným očkem na uchycení volného konce lanka.

Batoh Bergans Glittertind 55

Batoh Bergans Glittertind jsem pro krátké seznámení vzal na dvoudenní skialpový přechod Krkonoš. Jeho vizitkou je, že na posledním veletrhu OutDoor získal cenu Industry Award. Z mého pohledu se s litráží 55 l jeví jako vhodný na širokou škálu aktivit – od trekingu na těžko přes putování od chaty k chatě až po alpské lezení.

Batoh je zajímavě sříženy a i když se při balení moc nesoustředíte, drží si tvar a vypadá po sbalení velmi kompaktně. Balení navíc zjednodušuje i vstup do spodní komory, který uzavírá opravdu masivní zip zakrytý légou a pojišťují dvě přezky. Při této litráži je také samozřejmostí, že spodní komora oddělitelná od hlavní stahovací přepážkou. Horní vstup do batohu je vybaven nastavitelným komínem. Pokud jej celý naplníte, dobře tvarované posuvné víko stále kryje celý batoh, což nebývá vždy zvykem. Pod víkem je samozřejmě i popruh pro příchycení lana. K víku ještě tolik, že je samozřejmě odnímatelné, s vnější a vnitřní kapsou a očky pro případné uchycení dalších věcí. Přední část batohu je vybavena velikou, shora otevřenou

I když vypadají spíše jako boty pro běh, při chození se ukázaly jako mnohem pevnější, trvanlivější a odolnější, což odpovídá jejich určení. Ani pohybem ve volném terénu se nepovedlo je odřít nebo roztrhnout. Solidně se osvědčily pro použití do hor, jakož i do letošního chladného a deštivého jara. Zkrátka jsou to příjemné a lehké botky pro svižný pohyb přírodou, ať už po horách či kdekoli jinde. (JH)

Adidas Terrex Fast X GTX

pánské, dámské a dámské zvýšené modely

Infocena:	
nízké	3 799 Kč
zvýšené	4 299 Kč

Více najdete na www.adidas.cz/outdoor

kapsou na přezku, která je po stranách z pružného materiálu a bez problémů pojme list lavinové lopaty, nebo i mačky. Vzhledem k určení batohu je tu samozřejmostí možnost uchycení dvou cepínů, případně teleskopických hůlek.

I na stranách batohu uživatel najde pružné kapsy, například na láhev. Jejich vnitřkem je protažený jeden z kompresních popruhů, dá se však přetáhnout i přes kapsu. Batoh tak z boku působí uhlazeným a kompaktním dojmem, ovšem připnutí lyží na bok bude o trochu komplikovanější. V dnešní době je kompatibilita s hydratačním vakem už samozřejmostí. Výrobce uvádí hmotnost 2100 g, použité materiály jsou nylon 220D a 210D.

Co je ovšem na batohu to nejdůležitější, je nosný systém. Systém označovaný Spine je odvětráný pomocí rozpěrných vláken, ovšem tady tradiční řešení končí. Lopatková i bederní část jsou odděleny a jsou k batohu připevněny tak, že se mohou nezávisle na sobě pohybovat, jako by byly připevněny na čepu. Batoh tak kopíruje pohyby zad a páteře a jeho nošení je po první zkušenosti opravdu velmi komfortní. (OV)

Bergans Glittertind 55

Lezecký batoh

Infocena:	6 161 Kč
Dodává:	North Trappers

Více najdete na www.norskamoda.cz

Stany MSR: navržené pro život

Od roku 1973 navrhujeme stany, ve kterých se dá žít, ne se pouze skrývat před deštěm. Naše stany nabízejí víc než jen základní nezbytnosti.

Lezecké lano **Beal**
Joker Unicorn

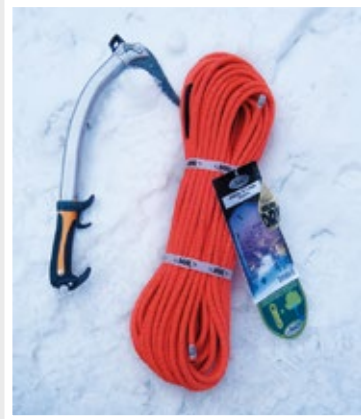
Když přišel francouzský Beal na trh s technologií Unicore, která má díky pevnému spojení jádra a opletu zajišťovat delší životnost a dlouhodobou ohebnost lana, nikdo se příliš neptal, proč se taková převratná novinka nepoužívá u lan s impregnací. Důvodem bylo, že při vstupu této technologie na trh nebyly dořešeny všechny kombinace materiálů a úprav. Ale dnes je všechno jinak a máme tu nový model, který už všechny tyto požadavky splňuje.

Naším testem nyní prochází lano, které zaujme na první pohled, a to nejen výraznou barvou, něco mezi růžovou a oranžovou. Beal Joker 9,1 bylo první lano na světě, které splňovalo všechny tři normy: lano jednoduché, poloviční i dvojité. Stalo se tak oblíbencem nejen pro sportovní lezce (těžké přeazy vyžadují lehké lano), ale i u horalů a horských vůdců, kteří je s impregnací Golden Dry (impregnované jádro i oplet) používali při alpských túrách,

ale i při skalních výstupech a v kombinovaném terénu. Zkrátka byl to oblíbený univerzál. Jenže časté používání přináší velké opotřebení, které ovlivňuje životnost lana. A proto je přírodním variantou, která spojuje výhody technologie Unicore s impregnační jádra a opletku, zajímavou událostí.

S touto novinkou jsme se krátce seznámili při lezení ledů, a to v podmínkách, kdy led už spíše tekł. Lano bylo v záprahu skoro celý den, používáno bylo jak prvolezci, tak na top rope. Po celém dnu nejevilo žádné viditelné známky nasáknutí vodou, v což jsme také doufali.

Při praktickém použití mají moderní lana s trendem na menší průměry, a tedy i příjemně nízkou hmotnost, také své vlastnosti, které je dobré si připomenout. Průměr lana je natolik malý, že je určitě vhodné jistit v rukavicích. Pro lezce s větší vahou nebo pro méně zkušené je na místě doporučit použití nějaké poloautomatické pomůcky. Co říci na závěr? Těšíme se, že lano pořádně otestujeme, a to na všech možných materiálech a ve všech možných podmínkách. A v neposlední řadě, jeho barva je opravdu skvělá! (OV)

Beal Joker 9,1 Unicore

Lezecké lano

Infocena:	3 190 Kč (50 m Dry Cover Unicore)
-----------	-----------------------------------

Dodává:	Total Outdoor
---------	---------------

Více najdete na www.beal.cz

Jistítko **Edelrid** **Micro a Mega Jul**

V jednoduchosti je krása. To byla první myšlenka, jež mě napadla, když jsem poprvé uviděl ukázkou jistítek Micro a Mega Jul od známého německého výrobce horského železa, firmy Edelrid. Snem všech vyznavačů vertikál, a těch horských zvláště, je jistítko co nejlehčí, a přitom spolehlivé, tedy bez nějakého složitého či pohyblivého mechanismu a nejlépe se samoblokující funkcí. Každý výrobce nabízí nějak své řešení. Podívejme se na dvojčata Micro a Mega Jul. Na první pohled jde o zvláště tvarovaný populární kyblík, se kterým má tato dvojice hodně společného. Liší se však svým provedením. Jak názvy napovídají, jistítko Micro je menší, váží pouhých 60 g a je určeno na moderní nejtenčí lana v rozmezí 6,9 až 8,5 mm, tedy opravdu pro fajnšmekry technické výbavy a náročných terénů. Univerzálnější a větší je

pak verze Mega, která váží 68 g a rozsah je 7,8 až 10,5 mm průměru, pokryje tedy velkou většinu používaných lan.

Základ používání se neliší od kyblíku. Lano prochází jistítkem s opásáním karabiny, kde dochází ke tření kolem ní a přes hrany jistítka. Změna nastane, když při jistění dochází k přitahování karabiny do jistítka. Díky zvláštnímu tvarování se jistítko otáčí a přitahuje více ke karabině. Dochází k samočinnému zesilování brzdící síly a zablokování lana, tedy něco, co běžný kyblík neumí. K povolení zablokovaného jistítka jde při menší síle použít plastem zesílené drátěné oko nebo, pokud je zatížené větší silou, je třeba do bočního oka zasunout karabinu a tu použít jako pomocnou ovládací páku. Mohu jen opakovat, v jednoduchosti je prostě krása. (JH)

Edelrid Micro a Mega Jul

Jistítko ve dvou velikostech

Infocena:	749 Kč
-----------	--------

Dodávateľ:	Vaude cz
------------	----------

Více najdete na www.edelrid.de

Sedací úvazek
Climbing Technology Ascent

Sedák Ascent patří mezi horké novinky letošního jara, i když velmi rád má také zimu. Je totiž vyvinutý především pro lezení v ledu a klasické horolezectví. Použití ho ale samozřejmě můžete i při sportovním skalním lezení nebo na umělé stěně. Pro výše uvedené disciplíny je totiž určen hlavně díky své výbavě a provedení. Typickým prvkem pro tradiční lezení je použití čtyř dotahovacích přezek. Dvě z nich jsou na bederním pásu a po jednom kuse na každé z nohaviček. To je důležité pro nastavení velikosti, protože u sedáku této kategorie se počítá také s použitím několika vrstev oblečení, včetně bundy. Snadno tak jde nastavit obvod nohaviček i vycentrování jisticího oka. Volné konce stahovacích popruhů se dají zastrčit vždy do dvojice pružných poutek na bederním pásu i nohavičkách. Dalšími užitečnými prvky jsou dva hypalonové sloty našité na bocích, které slouží na uchycení populárních plastových karabin na lezecký materiál.

Čtyři hlavní poutka na materiál doplňují další dvě menší v zadní části úvazku. Na ně se dá pověsit další pomocný materiál. Za zmínku stojí i další, po designové stránce přinejmenším zajímavé přezky. A to jak ty pevnostní kovové, tak i zadní plastové, vedoucí od nohaviček. Nejen že jsou velmi lehké, ale navíc zaujmou svým nevděčným tvarem i vzhledem. O zapínání pásu i nohaviček se starají už zmiňované kovové přezky.

Každá z nich je tvořená dvojicí malé a větší přezky, kterými se nosný popruh provléká. Kromě toho, že jsou velmi tenké a lehké, mají navíc zajímavý vizuální prvek v podobě červeného potisku.

Co se týká pohodlí při nošení, nemohu si stěžovat. Vyměkčení sice není nijak přehnané, ale díky šířce bederního pásu i nohaviček se do této plochy hmotnost dobře rozkládá. Vnitřek tvoří prodyšná síťovina, vnější pak tkanina výrazné červeno-oranžové barvy. Příjemné je, že i když berete do ruky kus poctivého úvazku, máte pocit, jako byste drželi spíš nějaký lehký závodní model. Hmotnost (vel. M 410 g) a design je totiž to, co u tohoto typu hraje prim. To je ostatně dobře patrné na vcelku tenkých nosných popruzích i jisticím oku, přezkách i lehké vnější tkanině. Na závěr podotýkám, že recenzovaný typ není ještě zcela konečná verze. Úvazek, který se objeví na pultech, se může v několika prvcích nepatrně lišit.

Climbing Technology Ascent

Sedací úvazek

Infocena:	1 349 Kč
-----------	----------

Dodává:	R-Sport (ČR), STG Elcon (SR)
---------	------------------------------

Více najdete na www.climbingtechnology.cz

Testy a recenze lezeckého vybavení jsou na SvetOutdooru.cz ve složce **PO SVÝCH / Lezení a hory**.

**NOVÁ
KOLEKCE**
JARO - LÉTO 2013

↑ ... dobrodružství v pohodě
za každého počasí!

HUDY
www.hudy.cz

Cestovní strava **Mountain House**

Od podzimu roku 2012 je už i na českém trhu oficiálně dostupná oblíbená americká „instantní“ cestovní strava značky Mountain House. Počátky této značky sahají dokonce až do roku 1963. Mountain House používá k přípravě stravy metodu vakuového vymrazování, také známou jako lyofilizace. Cílem metody je dostat ze stravy za pomoci procesu vymrazování co možná nejvíce vody a současně zachovat chuť, vůni, strukturu, obsah živin a dostatečnou výživovou hodnotu. Tím se liší od prosté dehydratace (vysušení).

Mountain House si navíc zakládá na faktu, že jídla nejdříve kompletně uvaří a teprve pak projdou procesem lyofilizace. Tento způsob je náročnější na výrobu, ale dává zpravidla chutnější výsledek než pouhé smíchání jednotlivých vymražených ingrediencí. Lyofilizované potraviny mají trvanlivost

Mountain House

Lyofilizovaná strava

Infocena:	
1 porce	170 Kč
2 porce	250 Kč
dezerty	150 Kč
Dodávák:	Vertical Trade

Více najdete na www.vertical.cz

Infocena:	
1 porce	170
2 porce	250
dezerty	150
Dodává:	Vert
Více najdete na www.vert.cz	

Varič
Pinguin Aura

Varič Pinguin Aura je kompaktní systém vaříče a izolované nádoby (hrnce). Konstrukce kombinuje eloxovaný hliník a nerezovou ocel. Je zcela evidentní, že je silně inspirován průkopnickými vaříči americké značky Jet-boil, tady konkrétně modelem Sumo, a tak se neubráním srovnání, které se očekává. Varič Aura je, stejně jako všechny vaříče podobné koncepce, zaměřen především na efektivitu. Tu zajišťuje tepelný výměník – vlnovec přibodovaný na dno nádoby, hořák plošné koncepce a neopremem izolovaná nádoba. Celý systém doplňuje piezozapalování, pružné víčko, sklápňá madla, popruh k zavešení a praktický síťovinový obal.

Výhodou vaříče Aura, podobně jako Jetboilu Sumo, je možnost umístit dovnitř nádoby klasickou, u nás nejčastěji používanou 230 g kartuši s plynem. Penguin dodává i vlastní kartuše s „lepším“ čtyřsezonním mixem plynu s obsahem izobutanu. Nádoba s vnitřní výškou cca 14,2 cm má celkový objem 1,25 l, s tím, že využitelný objem je 1 l. Odměřování tekutin napomáhá měřka s krokem po 0,25 l,

Penguin Aura

Úsporný vaříč	
Infocena:	1 690 Kč
Dodává:	Pinguin
Více najdete na www.pinguincz.cz	

Testy a recenze na SvetOutdooru.cz
je možné v menu filtrovat, například
Vaření, Lodě a podobně.

vyražená na vnitřní stěně nádoby. Litř studené vody o teplotě 12 °C přivede v pokojových podmínkách do varu za 8 min 12 s. To zcela jistě není rekordní čas, spotřeba plynu si ale nezadá s šampiony mezi vařiči a činí pouhých 9 g plynu! Efektivita na prvním místě. Pro půl litru jsem naměřil čas 4 min 34 s a spotřebu asi 6 g. Uváděný příkon je 1150 W. Celková hmotnost činí 485 g.

Na závěr slibené srovnání se zmiňovaným Jetboilem Sumo. K přednostem vaříče Aura patří zejména snadná rozebiratelnost pro čištění trysky a srovnatelná efektivita. Na druhou stranu není Aura tak pečlivě zpracovaná. Nalézt se dají např. kovové ořepky po vrtání. Dále nemá tlakový regulátor pro komfortnější vaření zejména v chladnějších podmínkách a nádoba má menší objem. Pružné víčko má otvor pro odvod páry, který se ale nedá použít k nalévání, protože chybí druhý otvor naproti. Vše uvedené zohledňuje cena vaříče Aura, která je proti modelu Sumo poloviční. Volba je tedy na uživateli a jeho preferencích.

(PM)

Nafukovací člun **Gumotex Ontario**

Ontario je novinkou z dílny tuzemského Gumotexu. Koncepce vychází z osvědčeného člunu Colorado, odlišností oproti Coloradu je ale tolik, že výsledkem je naprosto rozdílný člun.

Představte si, že byste vzali Colorado a upravili jej především na sjíždění klidné tekoucí vody. První věc, která se zdá být zbytečná, je otevřená zád'. Slouží zejména k rychlému odtékání vody v peřejích, která se ve vlnách dostane dovnitř přes palubu lodi. Nahradíme ji tedy zavřenou zádí. Nepotřebujeme ani samovytlávací dno s otvory, naopak, nahradíme je plným dnem, které nám pomůže udržet v lodi sucho. Nafukovací vlnolam na přídi je také nadbytečný, nahradíme jej tedy textilií bez nafukovacích komor. Loď zúžíme, bude tak rychlejší a mírný pokles stability nám nevadí, neboť se nechystáme na žádnou divoččinu a člun bude i tak dostatečně stabilní.

Výsledkem je Ontario – čln s uzavřenou zádi, bez samovyvládacího dna, na špičkách částečně krytý palubou. Trochu kratší (o 30 cm), trochu užší (o 15 cm) a o 4,5 kg lehčí než šestimístné Colorado, pohybuje se svižně a je dobře ovladatelný. Sedáčky, tvořené třemi příčnými válci, jsou umístěny o něco výše a v případě potřeby se pod ně vejde i část bagáže.

Člun je bez vlnolamu, ten je však částečně kompenzován lehce zvednutou přídílí. Pokud využijete prostor ve špičce lodi k umístění bagáže a kryt lodi ještě mírně zvednete, bude případné stékání vody směřováno více mimo člun, než dovnitř. Pro sjetí občasně přejeje nebo lehčího jezu to plně postačuje. Lod' je pro snadnější přenašení vybavena čtyřmi madly na bocích. Další dvě madla jsou umístěna na přídi a na zádi a pokud je člun prázdný, dva lidi jej bez problémů unesou

Gumotex Ontario

Nafukovací člun pro 6 osob

Infocena:	23 790 Kč
Dodává:	Gumotex

Více na www.nafukovacilode.cz

(16,5 kg na člověka). Na bocích jsou obvyklá bezpečnostní lana, na podlaze 6 úchyty na nohy. Pro připevnění bagáže můžete využít pružná lana na přední i na zadní straně.

Ontario je zajímavý čln pro nenáročnou turistickou vodu, dobrá volba pro rodinu či 4 až 6 přátel ať už na jednodenní splutí nebo týdenní dovolenou. (OM)

Výrobce kánoí Samba a kajaků ZET

kayaks | canoes

WWW.ZELEZNY.CZ

info@zelezny.cz

Svítilna
Nitecore EA1

Dnes je na trhu dostatek prověřených a osvědčených značek ručních svítilen s kvalitním zpracováním a dobrými parametry. Jednou z nich je i značka Nitecore. Model EA1 je základním modelem řady Explorer, zacílené na outdoorové aktivity, a je zajímavý v několika ohledech. Je tak malý, že se vejde do dlaně, je lehoučký, bez baterie má pouhých 48 g, a je napájen pouze jednou baterií nebo akumulátorem velikosti AA.

Tělo svítilny má průměr 19 – 25 mm a délku 84 mm. Na tak malé tělo podává úctyhodný světelný výkon 180 lm a disponuje dosvitem až 109 m. V roli výkonné LED je použita osvědčená Cree XP-G R5, která má celkem čtyři režimy výkonu (2, 12, 40, 100 lm) s dobou provozu od 2 hod 20 min do 80 hod. Vše doplňuje režim turbo se 180 lm, omezený na tři minuty, stroboskop a SOS signál. Svítidla je elektronicky regulovaná pro konstantní výkon a pamatuje si naposledy zvolený režim. Precizně zpracované tělo je z lehké hliníkové slitiny ošetřené eloxem, hladký reflektor je uschován pod tvrzeným minerálním sklíčkem s antireflexním povlakem. Svítidla je testována na pády z výšky 1,5 m a po dobu 30 minut je vodotěsná až do 2 m hloubky, IPX8 (2 m/30 min). Ocelový klips pro uchycení je odnímatelný a oboustranně montovatelný.

Z drobností mě při zkoušení potěšila miniaturní červená indikační LED, umístěná v oblasti ovládací plošky se spínači. Kromě možnosti dohledat svítilnu po tmě

indikuje tato LED i aktuální napětí baterie s přesností na 0,1 V. Ovládání EA1 je řešeno dvěma plochými spínači membránového typu. Příjemným bonusem je i velké množství příslušenství, například bílá rozptylka, červený, modrý nebo zelený filtr, držák na kolo, pružný trojcestný pásek na hlavu nebo bílý či červený rozptylový kužel. Nitecore EA1 je dodávána včetně 1ks alkalické baterie, nylonového pouzdra, zápěstní šňůrky, náhradního těsnícího o-kroužku a krytky duálního spínače. Pokud toužíte po unikátní praktické svítilně s minimálními rozměry, ale výborných parametrů, splní Nitecore EA1 velmi pravděpodobně vaše očekávání, a navíc s tímto vychytaným modelem zcela bezpečně vzbudíte u každého pozornost. (PM)

Nitecore EA1

Ruční svítlna	
Infocena:	1 476 Kč
Dodává:	Eurolamp
Více najdete na www.nitecore.eu	

Leatherman Rebar Black

Nářadový nůž	
Infocena:	2 006 Kč
Dodává:	Moris design
Více najdete na www.leatherman.cz	

Novinkou od Leathermanu je pro letošní jaro model Rebar, a to jak v klasicky kovově stříbrném, tak v celočerném provedení. Jedná se o klasický nářadový nůž nebo chcete-li nářadák známého výrobce s celkem sedmnácti nástroji. Pojďme probrat jeden po druhém.

Nářadový nůž **Leatherman Rebar**

Kleště – klasika nářadůků, dá se říct žádné kleště – žádný nářadůk. Jedná se v podstatě o klasické kombinačky tak jak je známe, ale mají jednu, a to docela podstatnou vychytávku. Břity štípaček jsou totiž v případě poškození vyměnitelné, a to díky uchycení břitu šroubem v provedení torx velikosti 9. Další samozřejmostí musí být i u nářadového nože čepel, tedy cca 7 cm dlouhá čepel z oceli 420HCL s mírně dutým výbrusem. Samozřejmě, ocel řady 420 není ten nejdokonalejší materiál na čepel nože, ale při správném zakalení je pro nářadůk plně funkční. Lehce se brousí a vzhledem k určení nože je dostatečně odolná, dělat trisky s ním nebudete. Jako bonus bych označil zubatou čepelku tvaru ovčí nožky (sheepfoot) ze stejného materiálu a stejné délky, hodící se na řezání vláknitých materiálů. Nechybějí tři šroubováky, dva ploché a jeden křížový, dále šídlo/výstružník s očkem, otvůrák na konzervy a lahve doplněný čepelí na zbavování drátů izolace.

Z pilkových nástrojů je tu připravena pilka na dřevo, v druhé části pak pilník na dřevo i kov. Všechny nástroje jsou jižšeny proti nechtěnému sklopení variací pojistky typu backlock.

Nůž nemá klip, ale dá se nosit zavěšený na zavíracím očku nebo v pouzdrě, které je součástí balení a nabízí horizontální i vertikální možnost nošení. Tělo nože je z nerezové oceli, v testovaném provedení navíc s černou povrchovou úpravou (jak těla, tak všech nástrojů), po bocích jsou vyznačena měřítka do zhruba 8 palců, resp. 20 cm při plném rozložení. Zavěšený nástroj má délku asi 10 cm, šířku 3 cm a výšku 1,5 cm. Udávaná hmotnost je necelých 190 g. Záruka u Leathermana je výrazně delší než zákonem požadovaná, a to 25 let.

Výrobce má Rebar v černém provedení zařazen do kategorie armádních nástrojů, ale jistě najde uplatnění jak v přírodě při turistice a kempování, tak při rybářství i na kole. (ZH)

Sít' Hamaka singl

Houpací, a pro znalé především také spací síť Hamaka singl má rozměry 140×225 cm. Termín houpací „síť“ je tu použit v zavedeném spojení, i když materiálem není síťovina, ale jemná tkanina, 100% polyester. Hamaka je určena pro jednu osobu, maximální nosnost je 100 kg. Pro příznivce lesních toulek je k dispozici v zeleno-zeleném provedení (zelená + khaki), jinak je v nabídce mnoho dalších jasnějších a veselejších barevných kombinací.

Hamaka je vyrobená ze tří pruhů tkaniny spojených trojitým švem. Střed je světle zelený, na okrajích pak v barvě khaki. Transportní obal, do kterého se dá hamaka sbalit, je její nedílnou součástí, takže nehrozí jeho ztráta a zároveň se dá použít i jako kapsa např. na doklady.

Díky použitým materiálům působí hamaka lehkým, ale přitom dostatečně pevným dojmem. Hmotnost včetně šňůr je příjemných 460 g, rozměry ve sbaleném stavu cca 22×15×10 cm.

K zavěšení slouží na každé straně 3,5 m dlouhá lanka o průměru 4 až 5 mm. Lanka jsou k hamace připevněna zcela běžným způsobem, a to provlečením tунýlkem. Konce se upevní, ať už mezi kmeny stromů či ke vhodným úchytkám při rekreačním použití. Pro hamakáře – začátečníky by si jistě v informačním letáku zasloužil místo i náčrt uzlu, jakým hamaku bezpečně uvázat. Nicméně další důležitou informaci pro nováčky, jak správně diagonálně v hamace ležet, letáček obsahuje v názorném piktogramu. V nabídce výrobce je i rozměrnější model Hamaka double, který lépe poslouží uživateli urostlejší postavy.

V hamace se dá spát v podstatě v jakémkoli počasí, ale je třeba myslet na „střechu“ a kromě letních dnů i na izolační podložku, protože spací pytel se v bodě dotyku slehne/zmáčkne a jeho izolační schopnost je ta tam. Je tedy lepší i v hamace spát s karimatkou a spacím pytlím, bavíme-li se o skutečném použití v přírodě, a ne o rekreaci někde na chalupě či o použití v tropických oblastech. Svě příznivce si hamaka pro spaní jistě získá, v tomto správném barevném provedení si navíc najde místo i u bushcrafterů a dalších, kteří v přírodě neradi barevně vynívají. Dalo by se říct, že Hamaka od českého výrobce hamaka.eu potěší nejednoho cestovatele. (ZH)

Recenze a testy tábornického vybavení najdete na SvetOutdooru.cz
ve složce PO SVÝCH / Turistické doplňky.

WWW.PinguinCz.CZ

Jak vznikají recenze a testy Světa outdooru

Magazín Svět outdooru přináší stručné recenze outdoorového vybavení s cílem rychle informovat o horkých novinkách a o zajímavém vybavení na pultech českých prodejen.

Krátké recenze vybavení

Recenze obsahují první poznatky o výrobku, je to krátké a spíše popisné představení produktu, se kterým zatím máme kratší praktické zkušenosti. Dodržujeme ale zásadu, že výrobek musíme mít fyzicky k dispozici a alespoň na krátkou dobu ho můžeme „osahat“ a vyzkoušet. Recenze hodnotí výrobek z pohledu uživatele a s ohledem na jeho doporučené použití, naopak nehodnotí cenu. Recenze jsou subjektivním názorem autora, ale na jejím vytváření se kromě autora spolupodílí vždy nejméně ještě jeden lektor z řad testovacího týmu.

Důkladné testy

Pokud některé výrobky po recenzi dále testujeme, najdete výsledky testů na webu SvetOutdooru.cz. Test je výsledkem dlouhodobějšího užívání výrobku v outdoorových

podmínkách, často na náročných expediciích (typická doba testování jsou 3 měsíce, výjimečně méně, ale vždy déle než 1 měsíc). Netestujeme parametry (prodyšnost, izolační vlastnosti, atd), naše testy jsou subjektivním hodnocením výrobku na základě osobních zkušeností.

Nezávislost testování

Recenze a testy Světa outdooru jsou nezávislé v tom smyslu, že testující si stojí za tím, co napíše. Je si vědom toho, že dává veřejně všanc své jméno a že na chybnou informaci záhy upozorní čtenáři např. v komentářích pod článkem na webu. Žádným způsobem si nelze koupit kladný výsledek testu či recenze.

Testovací tým Světa outdooru si získal respekt nejen v tuzemsku, ale také u zahraničních značek. Komunikujeme dlouhodobě s mnoha českými i zahraničními výrobci a zúčujeme zkušenosti z testů ve prospěch zákazníků. Díky našim testům a následným konzultacím své výrobky upravovaly renomované české i světové značky, jiné výrobky byly po neúspěšném testu zcela staženy z prodeje.

- Více než 700 testů od roku 1997.
- 14 000 hodin testování.
- Početný a zkušený tým testerů.
- Nezávislé testy a recenze: pozitivní hodnocení si nelze nijak koupit.

Pro Svět outdooru pracuje stabilní redakční tým testerů a také řada externích spolupracovníků. Mají mnohaleté praktické zkušenosti s outdoorem a stále se v něm aktivně pohybují. Tým je unikátní tím, že většinu testerů prošly rukama desítky a stovky výrobků, máme přehled o aktuálních trendech a o zajímavých novinkách.

Tradice pravidelného testování začala v roce 1997. Rukama našich testerů prošlo za patnáct let přes 700 výrobků a testováním jsme strávili přes 14 000 hodin na stovkách cest, treků a výprav. Na recenzích pro toto vydání magazínu Svět outdooru se podíleli zejména následující členové testovacího týmu:

Testovací tým

Jan Hotmar (JH) je šéfem testovacího týmu a lektoruje většinu testů turistického a horského charakteru. Patří k zakládajícím členům Světa outdooru a kromě hor holduje motorkám a cestování po světě.

Pert Macháček (PM) se zajímá o všechno outdoorové vybavení technického charakteru. Jeho testy čelovek, vařičů, a solárních panelů patří tradičně k nejpropracovanějším testům Světa outdooru. Má rád hory a náročnější treky a naopak nemá rád pivo pod míru.

Zdeněk Hübšt (ZH) rediguje internetový Svět outdooru a testuje především tábornické vybavení, nože, mačety a cokoliv ostrého. Patří k mladší redakční generaci a propaguje pobyt v přírodě v přítomnosti živého ohně.

Pavel Krupka (PK), rozložitý šumavský Pražák se vztahem k vaření, mapám, technice, backcountry, sněžnicím a všem příbuzným aktivitám. Spolupracuje s redakcí od samého počátku testování, má však malý problém – většinou je mu každé vybavení krátké nebo malé.

Karel Karlos Vidlák (KV) testuje a píše o lezeckém vybavení. Má rád také skialpy, kolo a jako jediný v testovacím týmu obleče velikost S. Jako Moravák vyvažuje převážně pražský redakční pohled na outdoorové vybavení.

Jan Štoviček (JŠ) dlouhodobě nejen testuje ale i pravidelně přispívá do redakčních témat o vybavení. Má rád hory v létě i v zimě, cestuje s přáteli do tepla i do velké zimy a pilně sepisuje společné zážitky ve formě cestopisů.

Ondra Müller (OM) je dlouholetý kmenový člen redakce Světa outdooru, pohybuje se rád s pádlem ve vodním živlu a i když netestuje příliš často, vytvořil kolem sebe postupem času mýtus pozorného a pečlivého testera.

Pro recenze a testování Světa outdooru by mohla být přínosem nová spolupráce s členy Hanibal Teamu. Na recenzích pro toto číslo se podíleli **Ondra Vacek** (OV), který kromě alpinismu má rád i všechny formy lezení, kolo, skialpy či běžky, a **Ondřej Kaštovský** (OK), který se věnuje přednostně lezení a běhání.

Patrik Kilián (KL) patří k novějším adeptům testovacího týmu Světa outdooru. Má rád treky na těžko nebo večerní posezení u ohně. Mezi jeho nejoblíbenější zážitky patří toulání po českých horách za mlhavého a pochmurného počasí.

Jiří Červinka (JČ) redigoval všechny ročenky Malý Průvodce, byl dlouholetým šéfredaktorem webu Svět outdooru a od počátku také testoval vybavení. Nyní napíná síly na rozjezd magazínu Svět outdooru. Má rád hory, dálky, stromy a táboření.

tradice
legenda
dokonalost
celku i detailu

90 YEARS
1923 - 2013
LOWA
simply more...

LOWA letos slaví **90 LET** od svého založení. K výročí uvádíme trekingovou obuv nejmodernější koncepce, modely **CAMINO GTX** a **CATALAN GTX**. Symetrická ohybová oblast, dvouzónové šňorování, stabilizace jazyka, Gore-Tex®, podešev Vibram Atraprail. **LOWA, simply more ...**

Boty LOWA prodávají všechny významné outdoorové prodejny, více na www.prosport.cz

www.marmot.eu | facebook.com/marmot.mountain.europe

Photo: Klaus Fengler

Marmot PRO: Stefan Glowacz

WHAT GIVES YOU LIFE?

Marmot
FOR LIFE

MEMBRAN
FusionDri

Marmot
Speedri
Jacket